

آزار و شکنجه فالون گونگ

حفظ ایمان در میان استبداد

گزارش مینگهویی (۲۰۲۰-۲۰۲۲)

تألیف: گروه مینگهویی

آزار و شکنجه فالون گونگ:

حفظ ایمان در میان استبداد

گزارش مینگهویی (۲۰۲۰-۲۰۲۲)

آزار و شکنجهٔ فالون گونگ:
حفظ ایمان در میان استبداد
گزارش مینگهویی (۲۰۲۰-۲۰۲۲)

تمامی حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب نمی‌تواند بدون دریافت
مجوز کتبی از صاحب اثر (Minghui.org & Minghui Publishing Center Corporation)،
به هر شکلی استفاده یا تکثیر شود، مگر برای استفاده از
نقل قول در بررسی کتاب.

انتشار نسخهٔ الکترونیکی ترجمهٔ فارسی: دسامبر ۲۰۲۳

ISBN: 978-1-955630-40-5 (e-book)

The Persecution of Falun Gong:
Upholding Faith Amid Tyranny
2020-2022 Report
First Edition

Copyright © 2023 Minghui.org & Minghui Publishing Center
Corporation

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or
used in any manner without written permission of the copyright
owner except for the use of quotations in a book review.

First Persian translation published December 2023.

فهرست

مقدمه.....	۹
بخش ۱: تحولات جدید در آزار و شکنجه	۱۳
فصل ۱: کمپین «حذف کامل».....	۱۴
۱. کسب و کار کارواش خانواده اهل گوئیژو به اجبار تعطیل شد.....	۱۸
۲. قطع آب و برق.....	۱۸
۳. تحریک خانواده تمرین کنندگان به مخالفت با آنها.....	۱۹
۴. آزار و اذیت روزانه.....	۱۹
۵. بانویی هشتادساله مورد شستشوی مغزی و ضرب و شتم قرار گرفت.....	۲۰
۶. موارد محکومیت به زندان.....	۲۱
فصل ۲: مراکز شستشوی مغزی دوباره ظاهر می شوند.....	۲۳
فصل ۳: تداوم آزار و شکنجه در طول پاندمی.....	۲۶
۱. یازده تن از ساکنان پکن، به دلیل ارسال عکس های مرتبط با پاندمی برای رسانه های خارج از کشور، به زندان محکوم شدند.....	۲۶
۲. ساکت کردن تمرین کنندگان به خاطر صحبت درباره پاندمی.....	۲۸
۳. محکومیت به دلیل نصب پوسترهایی در مورد نحوه ایمن ماندن.....	۲۹
۴. آزار و اذیت و حبس به نام کنترل پاندمی.....	۲۹
فصل ۴: هدف قرار دادن تمرین کنندگان در حوالی «تاریخ های حساس».....	۳۴
۱. جلسات سیاسی «دو نشست».....	۳۴
۲. دستگیری های منتهی به جشن های صدمین سالگرد حزب کمونیست چین.....	۳۶
۳. آزار و اذیت قبل از بازی های المپیک زمستانی.....	۳۷

۳۹	۴. تشدید آزار و اذیت قبل از بیستمین کنگره حزب
۴۲	فصل ۵: مرگ جیانگ زمین، عامل اصلی آزار و شکنجه
۴۳	۱. دوربین‌های نظارتی دولت
۴۴	۲. اردوگاه‌های کار اجباری
۴۵	۳. آزار جنسی در بازداشت
۴۶	۴. خوراندن اجباری دارو
۴۶	۵. هیچ جایی برای عدالت‌خواهی وجود ندارد
۴۷	۶. برانگیختن نفرت
۴۸	۷. برداشت اجباری اعضای بدن
۴۸	۸. امید در میان انحطاط اخلاقی
۵۰	بخش ۲: بررسی اجمالی و موارد قابل توجه
۵۱	فصل ۶: مرگ صدها تمرین‌کننده از سال ۲۰۲۰، بر اثر آزار و شکنجه
۵۳	۱. کشته‌شدگان در بازداشت
۵۷	۲. مرگ غم‌انگیز افراد مسن
۶۰	۳. ازهم پاشیدن خانواده‌ها
۶۵	فصل ۷: محکومیت‌های زندان
۶۶	۱. خانواده‌هایی که با هم هدف قرار گرفتند
۶۸	۲. به‌خاطر ایمانشان مکرراً هدف قرار گرفتند
۷۱	۳. محکومیت‌های گروهی
۷۷	۴. افرادی که بعد از تمرین فالون گونگ متحول شدند، فقط به‌خاطر حفظ ایمانشان زندانی شدند
۸۱	فصل ۸: دستگیری‌ها
۸۶	فصل ۹: هدف قرار دادن افراد سالمند

۱. موارد منتخب آزار و شکنجه..... ۸۷
۲. آزار و شکنجه مالی ۹۳
- فصل ۱۰: هدف قرار دادن خانوادهٔ تمرین‌کنندگانی که در خارج از چین مقیم هستند..... ۹۷
 ۱. مادر یکی از ساکنان بریتانیا با آزار و اذیت و نظارت مداوم روبرو می‌شود ۹۷
 ۲. مادر یکی از ساکنان بریتانیا به زندان محکوم شد ۹۹
 ۳. شوهر ساکن ایالات متحده به ده سال حبس محکوم شد ۱۰۰
 ۴. مادر یکی از ساکنان کانادا به سه سال و شش ماه زندان محکوم شد..... ۱۰۰
 ۵. «اگر بمیرم برآثر شکنجه خواهد بود»..... ۱۰۱
۶. سرهنگ بازنشسته در زندان درگذشت، درحالی‌که خانواده‌اش به حقه‌بازی مسئولان مشکوک هستند ۱۰۴
- فصل ۱۱: حملات مداوم به تمرین‌کنندگان در هنگ کنگ..... ۱۰۶
 ۱. انجمن مراقبت از جوانان منحل شد، اما حملات به فالون گونگ ادامه دارد ۱۰۶
 ۲. پلیس هنگ کنگ هشت فرد مظنون به تخریب غرفه‌های اطلاع‌رسانی فالون دافا را دستگیر کرد ۱۰۸
 ۳. محکومیت فرد هم‌دست به دلیل مشارکت داشتن در حمله خونین ۱۰۹
- بخش ۳: به هم پیوستن نیروها برای مقابله با آزار و شکنجه** ۱۱۳
- فصل ۱۲: تلاش‌ها برای پایان دادن به برداشت اجباری اعضای بدن در چین..... ۱۱۴
 ۱. دادگاه چین رأی نهایی را منتشر کرد ۱۱۵
 ۲. همایش مؤسسه هادسون «جنگ چین علیه مذهب» را برجسته می‌کند ۱۱۶
 ۴. تمرکز جلسه استماع کنگره ایالات متحده بر برداشت اجباری اعضای بدن ۱۱۹
 ۵. بیمارستان تایوان از تمدید قرارداد با دو جراح هم‌دست در برداشت اجباری اعضای بدن در چین خودداری کرد..... ۱۲۰
 ۶. مفسر ژاپنی شواهدی ارائه می‌دهد مبنی بر کشته شدن یک تمرین‌کننده فالون گونگ به‌خاطر اعضای بدنش ۱۲۱

۷. برجسته شدن جنایات اعضای بدن در اجلاس بین‌المللی آزادی مذهبی در واشنگتن	۱۲۳
فصل ۱۳: قطعنامه‌ها و قوانین.....	۱۲۵
۱. دولت‌های محلی در ویرجینیا (آمریکا) قطعنامه‌هایی را در محکومیت برداشت اجباری	۱۲۵
اعضای بدن در چین تصویب کردند	۱۲۶
۲. استرالیا لایحه حقوق بشر را تصویب کرد.....	۱۲۶
۳. پارلمان اروپا قطعنامه جدیدی را در محکومیت برداشت اجباری اعضای بدن به تصویب	۱۲۷
رساند	۱۲۷
۴. انگلیس برای مبارزه با جنایات برداشت اجباری اعضای بدن با مجوز دولت چین، قانونی	۱۲۷
را تصویب می‌کند	۱۲۹
۵. پارلمان کانادا لایحه مبارزه با قاچاق اعضای بدن را تصویب کرد.....	۱۳۲
فصل ۱۴: تحریم و مجازات ناقضان حقوق بشر	۱۳۲
۱. ایالات متحده مقامات ح.ک.چ را به دلیل آزار و شکنجه فالون گونگ تحریم می‌کند... ۱۳۲	۱۳۷
۲. تمرین‌کنندگان لیست عاملان آزار و شکنجه را به دولت در کشور خود ارائه می‌دهند	۱۳۷
.....	۱۴۰
فصل ۱۵: مقابله با تلاش‌های ح.ک.چ برای گسترش آزار و شکنجه به خارج از چین	۱۴۱
۱. ایالات متحده رسانه‌های ح.ک.چ را به‌عنوان مبلغان خارجی تعیین می‌کند	۱۴۲
۲. تعداد بیشتری از مؤسسات کنفوسیوس تعطیل شدند	۱۴۵
فصل ۱۶: مقامات و شهروندان در دفاع از فالون گونگ صحبت می‌کنند	۱۵۱
فصل ۱۷: چینی‌های بیشتری آگاه می‌شوند	۱۵۱
۱. مسئولین کمپین «حذف کامل» پس از توضیح یک تمرین‌کننده درباره غیرقانونی بودن	۱۵۱
اعمالشان، محل را ترک می‌کنند.....	۱۵۳
۲. رئیس حزب روستا متقاعد شد که از مشارکت در آزار و شکنجه دست بردارد.....	۱۵۵
۳. بانوی اهل چینگهای در دادگاه از خود دفاع می‌کند، اداره تأمین اجتماعی از پیگیری	۱۵۵
پرونده علیه او صرف‌نظر می‌کند.....	

۴. بیش از چهارصد میلیون چینی از ح.ک.چ خارج شده‌اند ۱۵۶

۵. شهروندان چینی در حمایت از تمرین‌کنندگان به‌پا خاستند ۱۵۸

مقدمه

سه سال از انتشار کتاب جامع گزارش مینگهویی: ۲۰ سال آزار و شکنجه فалون گونگ در چین می‌گذرد. در این زمان چیزهای زیادی رخ داده است، از جمله پاندمی و ناآرامی‌های سیاسی و اجتماعی فزاینده در سراسر جهان. در حالی که چین بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۲ به شدت تحت تأثیر پاندمی ویروس کرونا قرار گرفته بود، حزب کمونیست چین (ح.ک.چ) هرگز از آزار و شکنجه فалون گونگ، که یک روش معنوی و مدیتیشن باستانی مبتنی بر اصول حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری است، دست برنداشت. این گزارش که به روزرسانی کتاب ۲۰ سال آزار و شکنجه فалون گونگ است، به بررسی وضعیت آزار و شکنجه در چین طی سه سال گذشته و همچنین تلاش‌های جهانی برای مقابله با آزار و شکنجه می‌پردازد که اکنون وارد بیست و چهارمین سال خود شده است.

بر اساس داده‌های جمع‌آوری شده توسط وب‌سایت مینگهویی، بین ژانویه ۲۰۲۰ تا دسامبر ۲۰۲۲، تعداد ۱۶۰۳۳ تمرین‌کننده فалون گونگ به دلیل حفظ ایمانشان دستگیر شدند، ۲۲۹۳۹ نفر مورد آزار و اذیت قرار گرفتند، ۲۴۲۷ نفر به زندان محکوم شدند و تأیید شد که ۳۵۹ نفر در نتیجه آزار و شکنجه جان خود را از دست داده‌اند. با توجه به سانسور شدید اطلاعات در چین، اعتقاد بر این است که تلفات واقعی بسیار بیشتر است، زیرا این موارد همیشه نمی‌توانند به موقع گزارش شوند، و همچنین همه اطلاعات به راحتی در دسترس نیست.

پس از وقفه کوتاهی در آزار و شکنجه در ژانویه ۲۰۲۰ به دلیل شیوع پاندمی، دستگیری‌ها و آزار و اذیت‌ها در فوریه شروع شد و در ماه‌های بعد به طور پیوسته افزایش یافت. بسیاری از تمرین‌کنندگان در واکنش به کمپین تبلیغاتی ح.ک.چ برای پنهان کردن تعداد و شدت ابتلاها در طول شیوع اولیه پاندمی، تلاش‌های خود را برای افشای ارتباط بین تبلیغات ح.ک.چ و ترفندهای آزار و شکنجه فалون گونگ و نحوه مدیریت شیوع ویروس کرونا از سوی حزب کمونیست چین افزایش دادند. متعاقباً مقامات نیز با تشدید آزار و شکنجه، دست به اقدامی تلافی‌جویانه زدند.

به گفته یک کارمند داخلی، پس از افشای داده‌های داخلی در مورد پاندمی و گزارش آن توسط تمرین‌کنندگان فالون گونگ در رسانه‌های خارج از چین، کمیته‌های محلی ح.ک.چ در مارس ۲۰۲۰ جلسات محرمانه‌ای برگزار کردند و در مورد چگونگی تقویت امنیت اینترنت و «آموزش سیاسی» خود بحث کردند. این کمیته‌ها این موضوع را نیز مورد بحث قرار دادند که چگونه موضوع پاندمی را «یک سطح بالاتر» ببرند و خشم داخلی از ح.ک.چ را به سوی خشم از «نیروهای ضدچین غربی» منحرف کنند؛ برجسیبی که رژیم کمونیستی از آن برای هر گروه منتقد نقض حقوق بشرش استفاده می‌کند.

در شهر دالیان (استان لیائونینگ)، پوسترها و ویدئوهای افتراآمیز درباره فالون گونگ در اواخر مارس ۲۰۲۰ در اتوبوس‌ها چسبانده و پخش شد. تمرین‌کنندگان در لیائونینگ، چونگ‌چینگ و هبی اطلاعاتی درباره فالون گونگ را در وی‌چت، یک پلتفرم رسانه اجتماعی محبوب، ارسال کردند، و مأموران پلیس استان هنان پس از اطلاع از این موضوع، برای دستگیری آنان صدها کیلومتر طی کردند، و این تمرین‌کنندگان را در خانه‌شان دستگیر کردند و با خود بردند. در حادثه‌ای دیگر، خانمی در شهر دالیان (استان لیائونینگ)، به دلیل انتشار مطلبی در توئیتر در مورد آزار و شکنجه فالون گونگ در طول سفرش به ژاپن، دستگیر و به چهار سال و شش ماه زندان محکوم شد.

ح.ک.چ از نگرش‌های ملی‌گرایانه سوءاستفاده کرد تا تمرین‌کنندگان فالون گونگ را به دلیل افشای وضعیت پاندمی در چین برای جامعه بین‌المللی، و «تضعیف تصویر چین» سرزنش کند. همچنین تبلیغات بیست‌ساله خود را در حمله به فالون گونگ، با زدن برجسب «فرقه شیطانی» و «خرافات» به آن، تکرار کرد. ح.ک.چ علاوه بر ویدئوهایی که فالون گونگ را بدنام می‌کرد، برنامه‌های تلویزیونی‌ای را در اتوبوس‌های عمومی نشان می‌داد درباره اینکه چگونه حزب، چین را از دست ژاپنی‌ها «نجات داد» و در واقع خود را به عنوان «نجات‌دهنده» نهای کشور به تصویر می‌کشید.

ح.ک.چ در یک کمپین شستشوی مغزی دیگر، دانشجویان را مجبور کرد به سازمان‌های جوانانش، پیشگامان جوان و لیگ جوانان کمونیست، بپیوندند. دانش‌آموزان مدارس ابتدایی باید در کلاس‌های هفتگی سیاسی شرکت می‌کردند، در مراسم برافراشتن پرچم ح.ک.چ شرکت می‌کردند، عکس‌هایی از خود در حال ادای احترام به پرچم سرخ تهیه و آپلود می‌کردند، و گزارش‌های فکری هفتگی می‌نوشتند. از دانش‌آموزان متوسطه خواسته شد که «تاریخ باشکوه» ح.ک.چ را مطالعه کنند، اخبار دولتی را هر روز تماشا کنند و درمورد محتوای آن‌ها امتحان بدهند. برخی از مدارس از این داده‌ها برای ارزیابی شایستگی‌های دانش‌آموزان ممتاز استفاده می‌کردند.

قبل از اینکه ح.ک.چ اقدامات افراطی «کووید صفر» یا «حذف کامل کووید» خود را که به قرنطینه‌های گسترده منتهی شد، راه‌اندازی کند، یک کمپین سراسری «حذف کامل» را با هدف ریشه‌کن کردن فالون گونگ آغاز کرد. کمپین «حذف کامل» که اولین بار در نیمه اول سال ۲۰۲۰ گزارش شد، آزار و شکنجه را در سراسر کشور به سرعت تشدید کرد، که شامل دستگیری گروهی و آزار و اذیت شبانه تمرین‌کنندگان می‌شد. فقط در دسامبر ۲۰۲۰، تعداد ۱۷۱۴ تمرین‌کننده مورد آزار و اذیت قرار گرفتند، درحالی‌که در کل سال ۲۰۱۹، در مجموع ۳۵۸۲ مورد آزار و اذیت گزارش شده است.

پس از وقفه کوتاه دیگری در ژانویه و فوریه ۲۰۲۱، به دلیل جشن‌های سال نو چینی، آزار و شکنجه در ماه مارس با سرعت تمام افزایش یافت. این روند تا ماه ژوئیه ادامه داشت، که در آن زمان، [آزار و شکنجه] به سطح قبل از پاندمی بازگشت. اوج کوچک دیگری در موارد آزار و اذیت در سپتامبر، یک ماه قبل از صدمین سالگرد تأسیس حزب کمونیست چین، به وقوع پیوست. ح.ک.چ آزار و اذیت تمرین‌کنندگان فالون گونگ را قبل از بازی‌های المپیک زمستانی پکن در فوریه ۲۰۲۲ و در ماه‌های منتهی به بیستمین کنگره حزب که در اکتبر ۲۰۲۲ برگزار شد، تشدید کرد.

در سال ۲۰۲۲ همچنین شاهد مرگ جیانگ زمین، رهبر ارشد سابق ح.ک.چ بودیم؛ کسی که آزار و شکنجه فالون گونگ را در ۲۰ ژوئیه ۱۹۹۹ آغاز کرد. با وجود

این، میراث فساد و جنایات حقوق بشری جیانگ همچنان در حال ویران کردن چین است.

با اعمال تحریم‌های ایالات متحده بر مقامات ح.ک.چ به دلیل نقض حقوق بشر، و اینکه بسیاری از کشورها قوانین جدیدی را برای جلوگیری از هم‌دست شدن شهروندان خود در برداشت اجباری اعضای بدن زندانیان عقیدتی به‌دست حزب کمونیست چین به‌تصویب رساندند، تلاش‌های جهانی برای پایان دادن به آزار و شکنجه فалون‌گونگ ادامه یافت. همچنین ائتلافی بین‌المللی از نمایندگان پارلمان نامه مشترکی را امضا کردند و خواستار پایان دادن به آزار و شکنجه شدند و برای بزرگداشت فалون‌گونگ، پرچم‌هایی در نزدیک به دوازده شهر کانادا و بر فراز کاخ کنگره ایالات متحده به اهتزاز درآمد. هنگامی که قرنطینه‌های ناشی از پاندمی، مانع تجمعات حضوری می‌شد، تمرین‌کنندگان فалون‌گونگ رویدادهای آنلاینی را برای اطلاع‌سانی درمورد آزار و شکنجه برگزار می‌کردند. آن‌ها همچنین وبینارهای آموزشی رایگانی را برای آموزش تمرینات فалون‌گونگ ارائه کردند و ده‌ها هزار نفر را قادر ساختند که در جهانی پر از آشفتگی، واحه‌ای از صلح و امید را بیابند.

بخش ۱

تحولات جدید در آزار و شکنجه

فصل ۱: کمپین «حذف کامل»

حزب کمونیست چین (ح.ک.چ) پس از یک کمپین «مراجعه به در منازل» در سال ۲۰۱۷ و «سرکوب باندهای تبهکار» در سال ۲۰۱۸ که در عوض تمرین‌کنندگان فالون گونگ را هدف قرار داد، کمپین جدیدی را آغاز کرد که جدیدترین و فراگیرترین عملیات در زمینه آزار و شکنجه فالون گونگ محسوب می‌شود.

این کمپین در مارس ۲۰۲۰ آغاز شد، زمانی که مقامات استان گوئیژو به دیدن تمام تمرین‌کنندگان فالون گونگ در یک فهرست رفتند و از آن‌ها خواستند که مجموعه اظهاریه‌هایی مبنی بر رها کردن فالون گونگ را امضا و عمل به ایمانشان را رها کنند. به تمرین‌کنندگان گفته شد که اکنون دولت با آن‌ها «ملایم» است، اما کسانی که امتناع کنند به شدت مجازات خواهند شد.

گزارش شد که کمیته امور سیاسی و حقوقی (PLAC) در گوئیژو دستوری برای «تبدیل^۱» کامل تمام تمرین‌کنندگان فالون گونگ بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۳ صادر کرد. دستور آن براساس سندی (شماره ۱۰۱) بود که کمیته امور سیاسی و حقوقی مرکزی در پکن آن را تحت عنوان «درمورد موضوع کاهش تعداد تمرین‌کنندگان فالون گونگ» منتشر کرد.

کمیته امور سیاسی و حقوقی، سازمانی فراقانونی که بر امنیت استانی و سیستم دادستانی و دادگاه نظارت می‌کند، نقش اصلی را در تعیین خط‌مشی در آزار و شکنجه فالون گونگ ایفا کرده است. به علاوه، «اداره ۶۱۰»، سازمانی شبیه گشتاپو که در ۱۰ ژوئن ۱۹۹۹ به طور خاص برای ریشه‌کن کردن فالون گونگ تأسیس شد، هنوز نقش مهمی در آزار و شکنجه ایفا می‌کند، گرچه ح.ک.چ انحلال این سازمان را در سال ۲۰۱۸ اعلام کرد.

۱ «تبدیل» تمرین‌کنندگان به معنای مجبور کردن آن‌ها به رها کردن ایمانشان است که اغلب از طریق شستشوی مغزی و شکنجه صورت می‌گیرد. به تمرین‌کنندگانی که تسلیم می‌شوند معمولاً پیشنهاد آزادی زود هنگام داده می‌شود، گرچه بسیاری از آن‌ها مجبور می‌شوند به تبدیل سایر تمرین‌کنندگان و بدرفتاری با آن‌ها کمک کنند.

ژائو لّجی، دبیر کمیسیون مرکزی بازرسی انضباطی ح.ک.چ، هنگام بازدید از شهری در حوالی ماه مه ۲۰۲۰ گفت که انحلال اداره ۶۱۰ صرفاً برای فرونشاندن انتقاد بین‌المللی از نقض حقوق بشر ح.ک.چ بود که هدف آن تمرین‌کنندگان فالون گونگ بوده‌اند. وی تصریح کرد که اداره ۶۱۰ پس از ادغام در امنیت عمومی و سیستم‌های کمیته امور سیاسی و حقوقی به کار خود ادامه خواهد داد.

ژائو به مقامات گفت: «پیروی از رهبری حزب و تحکیم آن بالاترین اولویت ماست. درست است که رسانه‌های خبری گفتند اداره ۶۱۰ مرکزی منحل شده است، اما این فقط برای ساکت کردن نیروهای ضد چینی بود که همیشه درمورد به اصطلاح نقض حقوق بشر سروصدا به پا می‌کنند.» ژائو گفت که چون فالون گونگ هنوز وجود دارد، اداره ۶۱۰ همچنان نقش مهمی ایفا می‌کند. وی اظهار کرد: «سال آینده جشن صدمین سالگرد ح.ک.چ خواهد بود. ما باید جشن بگیریم، جشنی بزرگ و بدون سروصدا!»

طبق اطلاعاتی که یکی از کارکنان کمیته امور سیاسی و حقوقی استان هونان به وبسایت مینگهویی ارائه کرد، یکی از منشی‌های ژائو در ژوئن ۲۰۲۰ به هونان رفت و به آخرین اطلاعات ارائه‌شده توسط کمیته امور سیاسی و حقوقی هونان درباره پیشرفت‌های اخیر آن‌ها در آزار و شکنجه فالون گونگ گوش داد. منشی ژائو همچنین خواست با تمرین‌کنندگان فالون گونگ که پس از شرکت در جلسات شستشوی مغزی مجبور به رها کردن ایمانشان شده‌اند صحبت و بررسی کند که آیا آن‌ها واقعاً از صمیم قلب ایمان خود را رها کرده‌اند یا خیر. او اشاره کرد که اگر تمرین‌کنندگان فقط اظهاریه‌های انصراف را به‌عنوان یک تشریفات امضا کرده‌اند، پس مقامات محلی باید آن‌ها را بیشتر تحت فشار قرار دهند.

طبق ترتیبات کمیته امور سیاسی و حقوقی هونان، منشی ژائو در ۱۹ ژوئن ۲۰۲۰ وارد شهر شیانگتان شد. درحالی‌که برخی از کارکنان کمیته امور سیاسی و حقوقی قبلاً به تمرین‌کنندگان گفته بودند مادامی که برای صحبت با مردم بیرون نروند، همچنان می‌توانند فالون گونگ را در خانه تمرین کنند، منشی ژائو بررسی می‌کرد که آیا این تمرین‌کنندگان هنوز در خانه مدیتیشن می‌کنند یا خیر.

یک تمرین‌کننده مرد به نام لیو که بی‌وقفه توسط منشی ژائو مورد بازجویی قرار گرفت، دچار اختلال روانی شد و گفت که چیزی به خاطر نمی‌آورد. لیو قبل از اینکه اخیراً فالون گونگ را رها کند، بارها در بازداشتگاه‌ها و مراکز شستشوی مغزی حبس شد و یک دوره هم در اردوگاه کار اجباری حبس بود. او پیش از این، به دلیل شکنجه در زندان دچار فروپاشی روانی شده بود.

فشاری که آقای لیو با آن روبرو شد در واقع چیزی است که تمرین‌کنندگان فالون گونگ در سراسر چین تجربه‌اش کرده‌اند. تاکتیک‌های کمپین «حذف کامل» از یک الگوی مشخص پیروی می‌کنند: پلیس و اعضای کمیته اماکن ابتدا شخصاً با یک تمرین‌کننده تماس می‌گیرند یا با او دیدار می‌کنند. اگر این تمرین‌کننده از امضای اظهاریه‌های آماده‌شده برای رها کردن ایمانش امتناع کند، مسئولان تهدید می‌کنند که او را به مراکز شستشوی مغزی می‌فرستند یا مانع می‌شوند که فرزندانشان به سر کار یا به دانشگاه بروند. مقامات همچنین اعضای خانواده این تمرین‌کننده را با تهدیدهای مشابه تحت فشار قرار می‌دهند.

مدت کوتاهی پس از لغو قرنطینه کووید در شهرستان شیشوئی، واقع در استان هوبی، در اواخر مارس ۲۰۲۰، مقامات این شهرستان دستوری را صادر کردند مبنی بر اینکه نظارت بر تمرین‌کنندگان محلی فالون گونگ افزایش یابد و از صحبت آن‌ها با مردم درباره فالون گونگ، آزار و شکنجه و پاندمی جلوگیری شود. آن‌ها برای هر کسی که یک تمرین‌کننده را گزارش می‌کرد، جایزه‌ای هزاریوانی ارسال می‌کردند. در استان‌های گوانگدونگ و هاینان، مقامات برای گزارش یک تمرین‌کننده فالون گونگ، صدهزار یوان پاداش ارسال می‌کردند.

مقامات علاوه بر تهدید تمرین‌کنندگان به ازدست دادن آزادی‌های اولیه و امنیت شخصی، از معیشت تمرین‌کنندگان به‌عنوان ابزاری برای معامله استفاده می‌کردند. در استان لیائونینگ، زمانی که مقامات با تمرین‌کنندگانی که کشاورز بودند صحبت کردند، آن‌ها را تهدید کردند که زمین‌های کشاورزی‌شان را تصرف می‌کنند. در موردی دیگر، پلیس در شاندونگ تمرین‌کنندگان را تهدید کرد که اگر ایمان خود را رها نکنند، اجازه سوار شدن به هواپیما را نخواهند داشت.

در شهر لینژو (استان هنان)، دست‌کم بیست تمرین‌کننده در حوالی نوامبر ۲۰۲۰ دستگیر شدند، و برخلاف میلشان از آن‌ها نمونه خون گرفته شد. پلیس اغلب در نیمه‌های شب به‌زور وارد منزل تمرین‌کنندگان می‌شد و وسایل شخصی آن‌ها را توقیف می‌کرد. به‌جز برخی از سالمندان که در غروب روز دستگیری، بعد از دادن نمونه خون آزاد شدند، اکثراً از پنج تا پانزده روز در بازداشت بودند.

پلیس در شهر هگانگ (استان هیلونگ‌جیانگ)، بین ۱۱ تا ۱۳ دسامبر ۲۰۲۰، بیش از هشتاد تمرین‌کننده را در سراسر این شهر دستگیر کرد. مأموران در تیم‌های سه یا چهارنفره به‌زور وارد منزل تمرین‌کنندگان می‌شدند و ادعا می‌کردند که در جستجوی چیزهای غیرقانونی هستند.

در ادامه چند نمونه از موارد قابل‌توجه آزار و اذیت به‌دست ح.ک.چ در طول کمپین «حذف کامل» ارائه شده است.

۱. کسب و کار کارواش خانواده اهل گوئیژو به اجبار تعطیل شد^۲

خانم شیا ویشیان و شوهرش از شهر گوئی‌یانگ در استان گوئیژو، برای حمایت از خانواده خود که شامل دو فرزند و والدین شوهرش می‌شد، یک کارواش را اداره می‌کردند. پس از اینکه مقامات در گوئیژو کمپین «حذف کامل» را برای هدف قرار دادن تمرین‌کنندگان محلی راه‌اندازی کردند، پلیس در حوالی ۲۰۲۰مه ۲۰۲۰ نزد خانم شیا رفت و سعی کرد او را مجبور به امضای اظهاریه‌ای مبنی بر رها کردن فالون گونگ کند. هنگامی که او امتناع کرد، پلیس به خانواده‌اش دستور داد که کسب‌وکارشان را تعطیل کنند و تهدید کرد که در صورت عدم همکاری، تأسیساتشان را خراب خواهد کرد.

شوهر خانم شیا که نتوانست این فشار را تحمل کند، در اواخر ماه مه درخواست طلاق داد. وقتی خانم شیا به دبیر حزب روستا گفت که بعد از طلاق مایل است خانه‌اش را رها کند و به خانه والدینش در شهر دیگری نقل‌مکان کند، دبیر روستا از تأیید طلاق آن‌ها امتناع، و ادعا کرد که اگر خانم شیا از آنجا دور شود آن‌ها نمی‌توانند او را تحت نظر بگیرند.

۲. قطع آب و برق^۳

چهار نفر از مسئولان در شهر جیانسانجیانگ (استان هیلونگ‌جیانگ)، در ۳۰ اوت ۲۰۲۰ به منزل خانم لیو شی‌یین هجوم بردند. یکی از آن‌ها از این برخورد فیلم گرفت. آن‌ها به خانم لیو دستور دادند که اظهاریه‌هایی مبنی بر رها کردن فالون گونگ را امضا کند. او قبول نکرد و سپس آن‌ها رفتند. اما دو روز بعد دوباره آمدند تا او را تحت فشار قرار دهند. خانم لیو از باز کردن در خودداری کرد. آن‌ها نیز متعاقباً آب و برقش را قطع کردند.

^۲<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/8/3/119946.html>

^۳<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/1/17/122408.html>

دو مأمور در ۳ سپتامبر و دوباره روز بعد برگشتند. آن‌ها تهدید کردند که اگر خانم لیو اظهاریه را امضا نکند، دخترش از کار خود اخراج خواهد شد. همچنین تهدید کردند که مستمری بازنشستگی خانم لیو را به حالت تعویق در خواهند آورد. همچنین حوالی همین زمان، شخصی از داخل اتومبیلی که در خیابانی در محل زندگی او پارک شده بود، هر روز او را زیر نظر داشت.

۳. تحریک خانواده تمرین‌کنندگان به مخالفت با آن‌ها

خانم ما گوئیژن از شهر لینگوو در منطقه خودمختار نینگشیا هوئی، بارها توسط مقامات محلی مورد آزار و اذیت قرار گرفت. صرف‌نظر از اینکه آن‌ها چند بار نزد خانم ما آمدند، او از امضای اظهاریه تضمین، مبنی بر رها کردن فالون گونگ، خودداری کرد. آن‌ها تهدید کردند که زمین‌های کشاورزی و آپارتمان اجاره‌ای او را مصادره خواهند کرد و نوه‌اش را از مدرسه اخراج خواهند کرد. خانم ما بازهم تسلیم خواسته آن‌ها نشد. سپس مقامات به سراغ اعضای خانواده او رفتند و همان تهدیدها را تکرار کردند.

پسر خانم ما و برادر کوچک خانم ما که زندگی‌شان مورد تهدید قرار گرفته بود در ۲۵ اکتبر ۲۰۲۰ به محل کار خانم ما رفتند و سعی کردند او را مجبور به امضای اظهاریه کنند. وقتی خانم ما امتناع کرد، آن‌ها او را سرزنش کردند و کتکش زدند. دست او را گرفتند، انگشتانش را به عقب خم و اثر انگشت او را روی اظهاریه آماده‌شده درج کردند، درحالی‌که نزدیک بود انگشتش را بشکنند.

۴. آزار و اذیت روزانه

در سپتامبر ۲۰۲۰، مقامات و پلیس به در منزل تمرین‌کنندگان در شهر کانگژو (استان هبی) می‌رفتند و تا پاسی از شب یا حتی بعد از نیمه‌شب آنجا را ترک نمی‌کردند. مسئولان روستا به زیردستان خود دستور دادند که «مثل رفتن به سر کار، هر روز به خانه تمرین‌کنندگان بروند تا زمانی که آن‌ها تعهد دهند دیگر دافا را تمرین نخواهند کرد.»

بای هونگجیان، دبیر حزب روستای شیجیا، و چهار نفر دیگر در ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۰ به منزل خانم ژانگ ژائوپینگ رفتند. بای به خانم ژانگ هفتاد و هشت ساله گفت که اظهاریه‌ها آماده است و او فقط باید اثر انگشت خود را روی آن‌ها درج کند. او نپذیرفت و اجازه نداد از او در خانه‌اش فیلم بگیرند. مقامات پسرش را صدا زدند و به او دستور دادند که مادرش را متقاعد کند اظهاریه را امضا کند. خانم ژانگ باز هم تسلیم فشار نشد.

بعد از ساعت ۸ شب، یکی از مقامات دست خانم ژانگ را گرفت، انگشت او را روی یک پد جوهر فشار داد و اثر انگشتش را روی کاغذها درج کرد. سپس رفتند.

۵. بانویی هشتادساله مورد شستشوی مغزی و ضرب‌وشتم قرار گرفت^۵

خانم لی گوئیلان، هشتادساله، در شهر لانژو (استان گانسو)، بازنشسته مؤسسه تحقیقاتی کنترل پرواز اداره هوانوردی و فضایی لانژو است. از اوت ۲۰۲۰، مقامات محلی دائماً او را در خانه‌اش مورد آزار و اذیت قرار می‌دادند یا به سایر مقامات محلی دستور می‌دادند به خانه او بروند. آن‌ها هر روز از ساعت ۹ صبح تا ۵ بعدازظهر به خانه او می‌رفتند. از همه مهمانانش نیز سؤال می‌کردند و از آن‌ها عکس می‌گرفتند.

مقامات قفل در منزل خانم لی را شکستند و خانه او را غارت کردند. حتی به شانگهای رفتند تا نوه‌هایش را تهدید کنند که مادر بزرگشان را از ادامه تمرین دافا منصرف کنند.

یک بار مقامات خانم لی را به یک اداره دولتی بردند و او را مجبور کردند از ساعت ۷:۳۰ صبح تا ۳ بعدازظهر ویدئوهایی با مضمون افتراآمیز علیه فالون گونگ را تماشا کند. آن‌ها شدت صدا را تا جایی که می‌شد بالا بردند و چشمان خانم لی را باز نگه داشتند. وقتی او تقلا می‌کرد، به نوبت او را نیشگون می‌گرفتند و به او مشت می‌زدند.

^۵<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/1/17/122408.html>

مشت‌ها به سرش برخورد کرد و او روی زمین افتاد. یک پرستار متوجه شد که او دچار فشار خون بالا و مشکلات قلبی است. آن‌ها بدون معالجه خانم لی، او را سریع به معبدی بردند و به راهبان آنجا دستور دادند که او را شستشوی مغزی دهند تا فالون گونگ را کنار بگذارد.

۶. موارد محکومیت به زندان

درحالی‌که برخی از تمرین‌کنندگان در کمپین «حذف کامل» دستگیر و برای مدت کوتاهی بازداشت شدند، برخی دیگر به دلیل امتناع از تسلیم شدن، به زندان محکوم شدند. خانم یان ویبین پنجاه و چهارساله، مدیر هتل، اولین تمرین‌کننده‌ای است که مشخص شده به‌عنوان بخشی از این کمپین به حبس محکوم شد. او در ۹ دسامبر ۲۰۲۰ به هفت سال حبس محکوم شد.^۵

خانم زنگ جیان‌جیانگ، پنجاه و نه ساله، اهل شهر هولین (استان هیلونگ‌جیانگ)، در ۱۲ ژوئیه ۲۰۲۰ درحال پختن ناهار در خانه بود که مأموران به‌زور وارد خانه‌اش شدند، او را دستگیر و خانه‌اش را غارت کردند. آن‌ها ادعا کردند که به‌منظور آماده‌سازی برای کمپین «حذف کامل»، از نوامبر ۲۰۱۹ او را تحت‌نظر داشته‌اند و متوجه نامه‌های ارسالی او به مردم درباره آزار و شکنجه فالون گونگ شده‌اند. زمانی که پلیس خانم زنگ را برای معاینه پزشکی برد، که از پیش‌شرط‌های لازم برای ورود به بازداشتگاه است، فشار خونسش بالا بود و به‌نظر می‌رسید که دچار مشکلات قلبی و کبدی است. پس از چند ساعت بازجویی، او در نیمه‌شب با قرار وثیقه آزاد شد، درحالی‌که مجبور به پرداخت وثیقه هزاریوآنی شد.

پلیس پرونده او را در ماه مه ۲۰۲۱ به دادستانی شهرستان جیدونگ ارسال کرد. از آنجاکه خانم زنگ دچار سکتة مغزی شده بود و در راه رفتن مشکل داشت، دادستان لیو بینگ به خانه او رفت تا از او درباره پرونده‌اش سؤال کند. در ۲۳ سپتامبر، بدون اطلاع قبلی،^۶ تهِ مقام دادگاه در منزل خانم زنگ حاضر شدند تا

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/1/3/189726.html>^۵

جلسه دادرسی را برگزار کنند. قاضی در کمتر از یک ساعت با عجله جلسه را به پایان رساند و به خانم زنگ اجازه دفاع از خود را نداد. او در ۱۲ اکتبر به یک سال و نیم حبس و ده هزار یوآن جریمه محکوم شد.^۶

در شهر هایلین (استان هیلونگ جیانگ)، خانم فو ژائوکوئی در ۲۸ مه ۲۰۲۱ توسط سه مأمور در خانه‌اش مورد آزار و اذیت قرار گرفت. مأمور وانگ یونتانگ به او گفت که آن‌ها به مافوقشان گزارش داده‌اند که خانم فو و خانواده‌اش تمرین فالون گونگ را رها کرده‌اند تا سهمیه خود را در کمپین «حذف کامل» برآورده کنند. او از خانم فو خواست که با آن‌ها همکاری کند و قول دهد که دیگر فالون گونگ را تمرین نخواهد کرد. خانم فو پاسخ داد که نحوه گزارش وضعیتش به خودش مربوط می‌شود، اما هیچ راهی وجود ندارد که او قول دهد از عمل به باور معنوی‌اش دست برمی‌دارد.

پلیس از آنجا رفت و سه هفته بعد، در ۱۰ ژوئن، او را دستگیر کرد. بازداشتگاه محلی از پذیرش او خودداری کرد و او با قرار وثیقه آزاد شد. پلیس سه ساعت از خانم فو بازجویی و سپس او را رها کرد. او دوباره در ۱۰ ژوئیه دستگیر شد، اما در همان روز با قرار وثیقه آزاد شد. خانم فو در ۲۳ دسامبر محاکمه شد و به نه سال و شش ماه حبس و پرداخت جریمه ده هزار یوآنی محکوم شد. وی به دلیل شرایط جسمانی‌اش در محل سکونتش تحت نظر قرار گرفت.^۷

^۶ <https://en.minghui.org/html/articles/2021/10/31/196399.html>

^۷ <https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/6/127410.html>

فصل ۲: مراکز شستشوی مغزی دوباره ظاهر می‌شوند

مقامات برای تکمیل کمپین «حذف کامل»، مراکز شستشوی مغزی را در سراسر چین راه‌اندازی کردند تا تمرین‌کنندگان را هدف قرار دهند که حاضر به رها کردن ایمانشان نبودند.

ووهان، مرکز استان هوبی و محل شیوع اولیه پاندمی جهانی، به‌عنوان «الگوی ملی» در برگزاری جلسات شستشوی مغزی برای تمرین‌کنندگان فالون گونگ مورد تصدیق است. گرچه در سال ۲۰۲۱ بیش از شصت مرکز شستشوی مغزی، از قبل در این شهر وجود داشت، مقامات ووهان نُه مکان دیگر را در این سال، در سراسر این شهر افتتاح کردند.^۸

مراکز شستشوی مغزی که عموماً به‌عنوان «مراکز آموزش حقوقی» یا «مراکز یادگیری تبدیل» شناخته می‌شوند، در ادارات دولتی در هر سطح، کالج‌ها و دانشگاه‌ها، شرکت‌های دولتی و خصوصی و اقامتگاه‌ها مستقر هستند. از خانه‌های سالمندان، بیمارستان‌ها، آسایشگاه‌ها، مهمانسراها و هتل‌ها نیز استفاده شده است. به‌منظور جلوگیری از بررسی فزاینده بین‌المللی، درخصوص جرایم پنهانی‌ای که در این مراکز اتفاق می‌افتد، مقامات برای مراکز جدید شستشوی مغزی‌ای که در سال ۲۰۲۱ راه‌اندازی شدند، نام‌های جدیدی مانند «خانه‌های مراقبت» یا «مراکز مراقبت» را توصیه کردند.

در یک مرکز شستشوی مغزی واقع در یک ساختمان دوطبقه نوساز در حومه ووهان، مقامات دو تمرین‌کننده سابق فالون گونگ را استخدام کردند که تحت فشار این تمرین را کنار گذاشته بودند. مقامات به هریک از آن‌ها دویست یوان در روز پرداخت می‌کردند تا با کمک دیگر سرسپردگان استخدام‌شده که بیشتر آن‌ها مردان جوان بیکار بودند، تمرین‌کنندگان بازداشت‌شده را «تبدیل» کنند.

^۸<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/13/127471.html>

تمرین‌کنندگانی که در این مرکز جدید شستشوی مغزی حبس می‌شوند در اتاق‌های جداگانه در طبقه دوم محبوس هستند. اتاق‌ها بدون چراغ و پنجره و تاریک هستند. تمرین‌کنندگان مجبور می‌شوند ویدئوهای تبلیغاتی افتراآمیز درباره فالون گونگ را تماشا کنند. گاهی اوقات اجازه ندارند برای روزهای متوالی بخوابند. به آن‌ها دستور داده می‌شود که تعهدنامه‌ای مبنی بر رها کردن این تمرین بنویسند و در صورت عدم همکاری، به مجازات زندان تهدید می‌شوند. برخی از تمرین‌کنندگان در اعتراض دست به اعتصاب غذا زدند، اما تحت خوراندن اجباری قرار گرفتند. در سایر مراکز شستشوی مغزی، تمرین‌کنندگان از خواب، آب آشامیدنی، استفاده از توالت و امکان شستشو محروم هستند.

خانم ژو آیلین، حسابرس سابق دفتر صنعتی و بازرگانی منطقه چیاوکو در ووهان که هشت بار در مراکز مختلف شستشوی مغزی حبس شده بود، دوباره در ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۱ دستگیر شد و پس از سپری کردن بازداشت اداری پانزده‌روزه اولیه‌اش، به یک مرکز شستشوی مغزی منتقل شد.

آقای فانگ وانگ گوئی، نودساله و ساکن منطقه ووچانگ در ووهان، در ژانویه ۲۰۲۱ به مرکز شستشوی مغزی نانهو منتقل شد و همان شب آزاد شد. این اتفاق برای سه روز متوالی رخ داد.^۹

دنگ لیانگوئی، رئیس اداره ۶۱۰ شهر سونگزی، طی یک جلسه شستشوی مغزی در شهر سونگزی در استان هوبی، به پلیس دستور داد تمرین‌کنندگان بازداشت‌شده را مورد ضرب و شتم قرار دهند. او یک بار به تمرین‌کننده‌ای گفت: «در مورد فالون گونگ مجبور نیستیم از قانون پیروی کنیم. ما قوانین خود را در اداره ۶۱۰ دنبال می‌کنیم. می‌توانی از ما شکایت کنی. کنجکاو هستیم ببینم کدام سازمان جرئت پذیرش پرونده تو را دارد.»

جلسات شستشوی مغزی در استان سیچوان، استان شانشی و استان آنهویی نیز برگزار می‌شود. در بخش مایونگ در استان گوانگ‌دونگ، مقامات نه‌تنها یک پایگاه شستشوی مغزی در یک پارک دارای تالاب ایجاد کردند، بلکه مجموعه‌ای از

^۹<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/3/6/128456.html>

نمایشگاه‌های ضد فالون گونگ را در محله‌ها، محوطه دانشگاه‌ها و شرکت‌ها در چهارده روستا در سراسر این بخش برگزار کردند. سازمان‌دهندگان از طریق غرفه‌های تعاملی، تابلوهای نمایش اطلاعات، بروشورها، هدایا و پرسشنامه‌ها اطلاعات نادرستی را منتشر می‌کردند. هزاران تن از دانشجویان و ساکنان در چنین رویدادهایی شرکت کرده‌اند.^{۱۰}

^{۱۰}<https://en.minghui.org/html/articles/2021/7/12/194048.html>

فصل ۳: تداوم آزار و شکنجه در طول پاندمی

پس از شیوع پاندمی کووید ۱۹ در اوایل سال ۲۰۲۰، مقامات ح.ک.چ به آزار، دستگیری و زندانی کردن تمرین‌کنندگان فالون گونگ به‌خاطر ایمانشان ادامه دادند. برخی از تمرین‌کنندگان به‌خاطر ارسال عکس‌هایی از خیابان‌های خالی به یک رسانه خبری خارج از کشور، محکوم شدند، درحالی‌که برخی دیگر به‌دلیل صحبت با مردم درمورد پاندمی و اینکه چگونه می‌توانند ایمن باقی بمانند، هدف قرار گرفتند. مقامات اغلب از اقدامات برای کنترل پاندمی و قرنطینه، به‌عنوان ابزاری در آزار و شکنجه استفاده می‌کردند.

۱. یازده تن از ساکنان پکن، به‌دلیل ارسال عکس‌های مرتبط با پاندمی برای رسانه‌های خارج از کشور، به زندان محکوم شدند^{۱۱}

یازده تمرین‌کننده فالون گونگ پس از دستگیری، به‌دلیل ارسال عکس‌هایی از خالی بودن شهر در طول پاندمی برای رسانه‌های خارج از کشور، در ۱۴ ژانویه ۲۰۲۲ در دادگاه منطقه دونگ‌چنگ در پکن محکوم شدند. این تمرین‌کنندگان در ۱۱ اکتبر ۲۰۲۱ محاکمه شدند و در ۱۴ ژانویه ۲۰۲۲، هفته‌ها قبل از بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۲۲ که در فوریه برگزار شد، محکوم شدند:

خانم شو نا به هشت سال حبس همراه با بیست‌هزار یوآن جریمه محکوم شد. آقای لی زونگزه، آقای لی لیشین، خانم ژنگ یوجیه و خانم ژنگ یانمی هر کدام به پنج سال حبس و پرداخت جریمه ده‌هزار یوآنی محکوم شدند.

خانم دنگ جینگ‌جینگ، آقای ژانگ رن‌فی، آقای لیو چیانگ و خانم منگ چینگ‌شیا هر کدام به چهار سال حبس و جریمه نقدی به مبلغ هشت‌هزار یوآن محکوم شدند.

^{۱۱}<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/26/127553.html>

خانم لی جیاشوان و خانم جیائو منگجیائو هر کدام به دو سال حبس و جریمه نقدی چهارهزار یوانی محکوم شدند.

آن‌ها در ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۰ توسط بیش از صد مأمور پلیس دستگیر شدند. مأموران وزارت امنیت دولتی عکس‌هایی از پکن را دیدند که در ژوئن ۲۰۲۰ در وبسایت اپک تایمز منتشر شده بود. مأموران با بررسی فیلم دوربین‌های نظارتی، خانم شو و سایر تمرین‌کنندگان را دیدند که در حال عبور بودند و بنابراین شروع به تحت نظر گرفتن آن‌ها کردند.

پس از اینکه در ۲ آوریل ۲۰۲۱ برای این تمرین‌کنندگان کیفرخواست صادر شد، قاضی دادگاه منطقه دونگ‌چنگ وکلای آن‌ها را از بررسی اسناد پرونده‌شان منع کرد. او حکم داد که فقط وقتی همه وکلای یازده تمرین‌کننده به‌طور همزمان به دادگاه بیایند، به آن‌ها اجازه می‌دهد که مدارک را ببینند. علاوه بر این، وکلا اجازه نداشتند از اسناد کپی یا عکس بگیرند، و همچنین دادگاه هیچ‌گونه کپی کاغذی یا الکترونیکی از پرونده‌ها ارائه نمی‌کرد.

خانم شو قبل از آخرین محکومیتش، در طول بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ پکن نیز هدف قرار گرفت و در نوامبر ۲۰۰۸ به سه سال زندان محکوم شد. شوهرش، آقای یو ژو که خواننده مشهور موسیقی فولکلور است، یازده روز پس از دستگیری‌شان در ژانویه ۲۰۰۸، در بازداشت درگذشت، در حالی که چهل و دو سال داشت.

آقای لی زونگزه نیز در میان این تمرین‌کنندگان محکوم شده است و بین بیست تا سی سال دارد. آقای لی از چهارده سالگی، شروع به سرودن شعر کرد و جوایز بسیاری را برای عملکرد تحصیلی‌اش دریافت کرد. او پس از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه، به‌عنوان مدیر پروژه در زمینه فناوری، امور مالی و اثاثیه منزل مشغول به کار شد. به گفته والدینش، او در کودکی به آسم مبتلا شد، اما به تدریج بهبود یافت.

۲. ساکت کردن تمرین‌کنندگان به‌خاطر صحبت درباره پاندمی

پس از شیوع پاندمی ویروس کرونا در چین در اوایل سال ۲۰۲۰، ماجراهایی در وبسایت مینگهویی منتشر شد درباره افرادی که پس از تکرار عبارات «فالون دافا خوب است، حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری خوب است» به‌طور کامل از عفونت بهبود پیدا کردند. تمرین‌کنندگان فالون گونگ در چین با الهام از چنین ماجراهایی، پوسترهایی نصب کردند حاوی پیام‌هایی که مردم را به تکرار این دو عبارت تشویق می‌کردند. درحالی‌که بسیاری از چینی‌ها پذیرای این پیام بودند و از تمرین‌کنندگان تشکر می‌کردند که در طول پاندمی به فکر آن‌ها هستند، اما پلیس این تمرین‌کنندگان را هدف قرار داد تا آن‌ها را ساکت کند.

بانویی در استان هونان پوسترهایی با کدهای کیو.آر. نصب کرده بود که به وبسایت‌های خارج از کشور با اطلاعات سانسورنشده درباره پاندمی مرتبط بود. پس از اینکه مقامات متوجه این موضوع شدند او مجبور شد دور از خانه زندگی کند. یک پزشک در استان نینگشیا دو بار، ابتدا در ماه مارس و سپس در ژوئن ۲۰۲۰، به‌دلیل توزیع مطالب اطلاع‌رسانی دستگیر شد. حتی دختری ۹ساله در استان هوبی نیز از آزار و اذیت در امان نماند، چراکه پلیس دید او مطالب اطلاع‌رسانی را در محله‌اش توزیع می‌کند.^{۱۲}

خانم زو هواشیانگ از شهر ویهای در استان شاندونگ، در ۲۵ فوریه ۲۰۲۰ دستگیر شد، آن‌هم پس از اینکه فردی به پلیس گزارش داد که او به مرد جوانی گفته برخی از مردم با تکرار عبارت «فالون دافا خوب است» از ویروس کرونا بهبود یافته‌اند. سه مأمور لباس‌شخصی که ماسک به صورت داشتند او را به اداره پلیس بردند. آن‌ها او را مورد آزار و اذیت قرار دادند و به او اجازه صحبت ندادند. همچنین برخلاف میلش از او نمونه خون گرفتند و به او گفتند: «اجازه نداری درباره تعداد افرادی که بر اثر ابتلا به ویروس کرونا در ووهان جان باخته‌اند صحبت کنی.» خانم زو اواخر

^{۱۲}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/1/19/122423.html>

همان روز آزاد شد. پلیس روز بعد به خانه‌اش رفت و کتاب‌ها و مطالب فالون گونگ او را توقیف کرد.^{۱۳}

۳. محکومیت به دلیل نصب پوسترهایی در مورد نحوه ایمن ماندن^{۱۴}

پلیس در شهرستان یونگجی در استان جیلین، یک تمرین‌کننده محلی به نام آقای سون ژیون را در ۴ فوریه ۲۰۲۰ دستگیر کرد، چراکه او را در دوربین‌های نظارتی درحال نصب پوسترها دید. ژانگ بو، رئیس اداره ۶۱۰ شهرستان یونگجی، آقای سون را به اداره پلیس چنگ‌بی برد و سپس خانه او را غارت کرد. تمام کتاب‌های فالون گونگ او توقیف شد.

آقای سون بعدازظهر همان شب آزاد شد، اما پلیس ویدئویی از او را که درحال نصب پوسترها بود، و فیلم‌هایی از غارت خانه‌اش را به تلفن همراه بسیاری از ساکنان محلی فرستاد. آن‌ها برای تهمت زدن به فالون گونگ ادعا کردند که او پوسترهایی حاوی «شعارهای ارتجاعی» نصب کرده است.

آقای سون دوباره در ۲۲ آوریل دستگیر و بعداً به‌طور مخفیانه به چهار سال و شش ماه زندان محکوم شد. در حوالی سال نو چینی در فوریه ۲۰۲۱، ژانگ بو والدین آقای سون را مورد آزار و اذیت قرار داد و گفت که اگر بیانیه‌هایی مبنی بر رها کردن فالون گونگ را امضا کنند، اجازه خواهند داشت پسرشان را ببینند. ژانگ از افشای محل زندانی شدن آقای سون خودداری کرد.

۴. آزار و اذیت و حبس به نام کنترل پاندمی

پلیس علاوه بر هدف قرار دادن تمرین‌کنندگان فالون گونگ به دلیل صحبت، از اقدامات کنترل پاندمی برای دستگیری و آزار و اذیت آن‌ها نیز استفاده کرد. در

^{۱۳}<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/3/17/118293.html>

^{۱۴}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/7/10/124846.html>

برخی موارد، پلیس تمرین‌کنندگان را با این ادعا که می‌خواهد دمای بدنشان را اندازه‌گیری یا به آن‌ها واکسن کووید تزریق کند، دستگیر می‌کند.

در شهرستان ژولو در استان هبی، شوهر خانم کانگ ژنگلان در ۲۴ فوریه ۲۰۲۰ از صاحبخانه خود تماسی دریافت کرد. صاحبخانه‌اش گفت که پلیس برای بررسی پاندمی به آنجا آمده است و می‌خواهد که وی فوراً به خانه بازگردد تا به سؤالات آن‌ها پاسخ دهد. او با عجله به خانه برگشت و پلیس به او دستور داد در را باز کند. یکی از آن‌ها دیلمی در دست داشت. آن‌ها کامپیوتر، چاپگر و مطالب فالون گونگ این زوج را توقیف کردند. پلیس قصد داشت این مرد هفتادساله را دستگیر کند، اما در نهایت کوتاه آمد، زیرا حضورشان او را چنان ناراحت کرد که از هوش رفت. به او دستور داده شد روز بعد برای پاسخگویی به سؤالات، به اداره پلیس مراجعه کند.^{۱۵}

در ۱۳ مارس ۲۰۲۰، دوازده مأمور پلیس در تیانجین چند تمرین‌کننده را در خانه‌شان مورد آزار و اذیت قرار دادند و مدعی شدند که هدف از حضورشان این است که ببینند آیا آن‌ها به ویروس کرونا آلوده شده‌اند یا خیر. پلیس کتاب‌های فالون گونگ این تمرین‌کنندگان را توقیف کرد، از آن‌ها عکس گرفت، و برخلاف میلشان از آن‌ها نمونه خون و اثر انگشت گرفت.

چند نفر که ادعا می‌کردند به منظور جلوگیری از گسترش ویروس کرونا، داوطلبانه برای شهر کار می‌کنند در غروب ۱۶ مارس ۲۰۲۰، در خیابان، جلوی خانم تانگ هوان شیانگ و خانم تانگ شوهوا (که نسبتی با هم نداشتند) در شهر تیانمن در استان هوبی را گرفتند. این «کارکنان داوطلب» بر این گمان بودند که این دو تمرین‌کننده مطالب اطلاع‌رسانی درباره فالون گونگ را توزیع کرده‌اند و آن‌ها را به پلیس گزارش دادند. مأموران به مدت یک شب از آن‌ها در اداره پلیس محلی بازجویی، و روز بعد خانه‌شان را غارت کردند. گرچه پلیس مدت کوتاهی بعد، آن‌ها را آزاد کرد و گفت

که بازداشتگاه محلی افراد را در طول پاندمی نمی‌پذیرد، مأموران تهدید کردند که پس از پایان پاندمی، به دنبال آن‌ها خواهند رفت.^{۱۶}

خانم لی هوئی، دانشجوی نوزده‌ساله در شهر ویفانگ در استان شاندونگ، به دلیل اینکه تصمیم گرفت واکسن کرونا تزریق نکند با اقدامی تلافی‌جویانه از سوی دانشگاهش مواجه شد. دانشگاه با آگاهی از اینکه او فالون گونگ را تمرین می‌کند، وی را به پلیس گزارش کرد و موجب دستگیری او شد. او به هفت ماه حبس همراه با پنج‌هزار یوآن جریمه محکوم شد، زیرا پلیس مطالب فالون گونگ را در خوابگاهش پیدا کرد.^{۱۷}

مردی در ۲۸ اوت ۲۰۲۱ توسط مأمورانی که ادعا می‌کردند می‌خواهند به او واکسن بزنند دستگیر شد و در ۲۴ آوریل ۲۰۲۲ ناگهان در بازداشت درگذشت. نگهبانان بازداشتگاه در ساعت ۸:۲۵ بعد از ظهر ۲۴ آوریل به خانواده آقای لیو چینگفی اطلاع دادند که او فوت کرده است و از آن‌ها خواستند برای دیدن جسدش به بیمارستان بروند. وقتی خانواده به آنجا رسیدند با تعجب متوجه شدند که او هنوز زنده است. آن‌ها از پزشک خواستند که به اقدامات احیا ادامه دهد. مشخص نیست که پزشک بعد از آن چه کار کرد، اما لحظاتی بعد اعلام شد که آقای لیو واقعاً فوت کرده است.^{۱۸}

در طی دستگیری گروهی بیست و پنج تمرین‌کننده فالون گونگ در شهر داجینگ در استان هیلونگ‌جیانگ، در ۲۰ آوریل ۲۰۲۲، چند مأمور پلیس لباس‌های محافظتی به تن داشتند. آن‌ها ادعا کردند دلیل حضورشان این است که ببینند آیا مالکان خانه با افرادی که نتیجه آزمایش کوویدشان مثبت بوده تماس نزدیک داشته‌اند یا خیر، و به این ترتیب این تمرین‌کنندگان را فریب دادند تا در منزل خود را باز کنند.^{۱۹}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/4/16/118559.html>^{۱۶}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/9/4/194921.html>^{۱۷}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/5/6/128913.html>^{۱۸}

<https://en.minghui.org/html/articles/2022/5/3/200164.html>^{۱۹}

الف. تمرین‌کننده فالون گونگ به خاطر ایمانش به اتاق قرنطینه برده شد ۲۰

آقای گونگ فنگ‌چیانگ چهل‌وهشت‌ساله در استان هیلونگ‌جیانگ، در ۲۷ ژانویه ۲۰۲۰، پس از اینکه به دلیل آزار و شکنجه در یک بازداشتگاه از هوش رفت، به اتاق قرنطینه بیماران مبتلا به کرونا منتقل شد. دستگیری آقای گونگ در ۲۷ دسامبر ۲۰۱۹، فقط چند هفته پس از آن صورت گرفت که همسرش درحالی‌که سعی می‌کرد از دستگیری به دلیل ایمانش به فالون گونگ فرار کند، زمین خورد و جان خود را از دست داد.

ب. پلیس تمرین‌کنندگان را در نیمه‌شب دستگیر می‌کند تا «دمای بدنشان را بررسی کند» ۲۱

مأموران پلیس در شهر گوئی‌لین در استان گوانگشی، در نیمه‌شب ۵ فوریه ۲۰۲۰، به منزل آقای شی جیانشین و همسرش خانم ژائو رفتند و ادعا کردند که باید دمای بدنشان را بررسی کنند. آقای شی درمورد این وضعیت به یکی از بستگانش پیامک فرستاد و گفت که در را باز نکرده است. صبح روز بعد وقتی خویشاوند آقای شی پیامکش را دید و با او تماس گرفت، آقای شی و همسرش قبلاً دستگیر شده بودند.

خانواده این زوج در ۸ فوریه با پلیس تماس گرفتند تا درمورد پرونده آن‌ها تحقیق کنند. مأموری گفت که آن‌ها به دلیل توزیع مطالب فالون گونگ دستگیر شده‌اند و هیچ اطلاعات دیگری در اختیارشان قرار نداد. یک هفته بعد که خانواده این زوج با پلیس تماس گرفتند تا درمورد آن‌ها سؤال کنند، مأموری که پاسخ داد از ارائه اطلاعات بیشتر خودداری کرد و به آن‌ها گفت منتظر اعلام رسمی باشند.

بازداشتگاه درخواست خانواده برای ملاقات را رد کرد، از ملاقات وکیل خانم ژائو با او جلوگیری کرد و در ۱۸ ژوئن که وکیل برای گرفتن امضای خانم ژائو در فرم وکالت‌نامه رفته بود، از انتقال نامه وکیل به خانم ژائو خودداری کرد.

^{۲۰}<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/2/19/118096.html>

^{۲۱}<https://en.minghui.org/html/articles/2020/12/27/189024.html>

این زوج در ۶ نوامبر ۲۰۲۰ توسط دادگاه منطقه شیوفنگ در یک کنفرانس ویدئویی محاکمه شدند. وکیل از جانب آن‌ها اعلام بی‌گناهی کرد. آن‌ها نیز در دفاع از خود شهادت دادند و در مورد اینکه چگونه از تمرین فالون گونگ سود برده بودند صحبت کردند. در اول دسامبر، قاضی این زوج را به چهار سال حبس و در مجموع به ده هزار یوآن جریمه محکوم کرد.

فصل ۴: هدف قرار دادن تمرین‌کنندگان در حوالی «تاریخ‌های حساس»

علاوه بر پاندمی، دو سال گذشته دوره پررویدادی برای ح.ک.چ بوده است، از جمله نشست‌های سیاسی سالانه، صدمین سالگرد تأسیس آن، و بازی‌های المپیک زمستانی پکن ۲۰۲۲. از زمان شروع آزار و شکنجه فالون گونگ، ح.ک.چ به‌طور مداوم دستگیری و آزار و اذیت تمرین‌کنندگان را پیش از تاریخ‌هایی که آن‌ها را از نظر سیاسی حساس می‌داند تشدید کرده است.

۱. جلسات سیاسی «دو نشست»

با اوج گرفتن کمپین «حذف کامل» در سراسر چین، تمرین‌کنندگان فالون گونگ در پکن در حوالی تاریخ‌های برگزاری جلسات سیاسی «دو نشست» ح.ک.چ و بازی‌های المپیک، با نظارت شدید نیز مواجه شدند. پیش از کنگره ملی خلق و کنفرانس مشورتی سیاسی خلق چین که در ۲۲ مه ۲۰۲۰ آغاز شد (به‌دلیل پاندمی از ماه مارس به تعویق افتاد)، نیروهای امنیتی در پکن دست‌کم چهار تمرین‌کننده فالون گونگ را بازداشت و بسیاری دیگر را مورد آزار و اذیت قرار دادند. در طول ماه آوریل، دست‌کم چهار و سه تمرین‌کننده فالون گونگ در پکن بازداشت شدند. در چند نمونه از این موارد، پلیس صراحتاً به تمرین‌کنندگان گفت که این اقدامات را به‌دلیل جلسات سیاسی آینده انجام می‌دهند. در تعدادی از موارد، چند نفر در یک خانواده بازداشت شدند.

در ۲۱ آوریل در منطقه تونگژو در پکن، مأموران اداره پلیس محلی و اداره ۶۱۰ به منزل خانم وانگ یولینگ رفتند. آن‌ها پنجره خانه‌اش را به‌زور باز و خانه را غارت کردند و کتاب‌ها و مطالب چاپی مربوط به فالون گونگ و نیز یک چاپگر و کامپیوتر را توقیف کردند.

در حومه پکن، پلیس در منطقه شونیی در ۲۷ آوریل به زور وارد خانه آقای یانگ یولیانگ شد و ضمن تفتیش آنجا کتاب‌های فالون گونگ و عکس‌های بنیانگذار فالون گونگ را توقیف کرد. آن‌ها سپس آقای یانگ و دختر بیست و چهار ساله‌اش یانگ داندان را به مدت سه روز مورد بازجویی قرار دادند. این اتفاق زمانی رخ داد که آن‌ها هنوز عزادار مرگ همسر آقای یانگ، خانم گائو یان، بودند که در ۲۲ آوریل در چهل و نه سالگی درگذشت. خانم گائو به دلیل تمرین فالون گونگ بارها شکنجه و زندانی شده بود و آسیب‌های ناشی از آزار و شکنجه‌ای که وی قبل از آزادی‌اش از اردوگاه کار اجباری در سال ۲۰۱۳ متحمل شده بود، هرگز بهبود نیافت.^{۲۲}

یک سال بعد، قبل از دو نشست در ۴ و ۱۱ مارس ۲۰۲۱، موارد آزار و اذیت دوباره تشدید شد. در ۷ مارس ۲۰۲۱، خانم هوئو ژیفانگ، پنجاه و هفت ساله، برای تحویل غذا به پدر پیرش بیرون رفت. ساعاتی بعد پلیس خانه‌اش را غارت، و او را دستگیر کرد.^{۲۳}

خانم وو منگهوا، مهندس ارشد خطوط هوایی جنوبی چین در پکن، اولین بار در ۱۴ فوریه ۲۰۲۰ به دلیل توزیع مطالب اطلاع‌رسانی درباره فالون گونگ دستگیر شد. وقتی پلیس او را برای معاینه جسمی به بیمارستان برد، دهانش را با نوارچسب بست تا از صحبت او با پرستاران درباره فالون گونگ جلوگیری کند. گرچه خانم وو بعداً به قید وثیقه آزاد شد، اما پس از آن دائماً با آزار و اذیت روبرو شد. هنگامی که پلیس دوباره خانم وو را در مارس ۲۰۲۱ در طول برگزاری دو نشست مورد آزار و اذیت قرار داد، او دچار ورم شدیدی در پاهایش شد. آنقدر ضعیف بود که نمی‌توانست از پله‌ها پایین بیاید. دو نهمان بیش از ده روز بیرون آپارتمان او مستقر شدند و فقط پس از پایان دو نشست آنجا را ترک کردند. خانم وو برای مخفی شدن از پلیس به خارج از شهر نقل مکان کرد و در لیست تحت تعقیب قرار گرفت. او در

<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/6/27/119674.html>^{۲۲}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/5/12/123832.html>^{۲۳}

۶ ژوئیه ۲۰۲۱ تسلیم پریشانی روانی بی‌امانش شد و در چهل‌وشش‌سالگی درگذشت.^{۲۴}

۲. دستگیری‌های منتهی به جشن‌های صدمین سالگرد حزب کمونیست چین

تیمی از مأموران پلیس حوالی ساعت ۶:۳۰ صبح ۱۴ آوریل ۲۰۲۱، به خانه آقای سون ژنتی در شهر چانگچون در استان جیلین حمله کردند. یکی از مأموران کاغذی را که به ادعای او حکم دستگیری بود خیلی سریع نشان داد، اما قبل از آنکه آقای سون بتواند آن را بخواند، آن را عقب کشید. پلیس قبل از بردن این مرد شصت‌ویک‌ساله، از او و بیست و شش کتاب فالون گونگش عکس گرفت. یکی از مأموران گفت که این دستگیری برای «حفظ ثبات اجتماعی» بوده است، زیرا چند ماه دیگر جشن‌های صدمین سالگرد ح.ک.چ برگزار می‌شود.^{۲۵}

در ۱۰ ژوئن ۲۰۲۱، در بیست‌ودومین سالگرد تأسیس اداره ۶۱۰، مقامات شهر مودانجیانگ در استان هیلونگ‌جیانگ، بیست و هشت تمرین‌کننده را تحت عنوان «حفظ امنیت»، با توجه به جشن آتی مربوط به صدمین سالگرد در ژوئیه، دستگیر کردند.^{۲۶}

یک روز بعد در ۱۱ ژوئن ۲۰۲۱، مقامات شهر چائوپانگ در استان لیائونینگ، بیست و شش تمرین‌کننده فالون گونگ و یکی از اعضای خانواده‌شان را دستگیر و ادعا کردند که این دستگیری‌ها «هدیه‌ای» برای جشن صدمین سالگرد ح.ک.چ است.^{۲۷}

خانم ژونگ ویلینگ، هفتادویک‌ساله، از شهر لیانیونگانگ در استان جیانگسو، در ۱۶ ژوئن ۲۰۲۱ دستگیر و به بازداشتگاه شهر لیانیونگانگ منتقل شد. به گفته نگهبان بازداشتگاه، این مرکز به‌عنوان بخشی از تلاش رژیم برای «حفظ ثبات» قبل از

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/11/22/196682.html>^{۲۴}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/4/30/192114.html>^{۲۵}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/6/18/193742.html>^{۲۶}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/8/31/194869.html>^{۲۷}

برگزاری جشن، هر روز بین دویست تا سیصد زندانی جدید پذیرش می‌کرد. خانم ژونگ با توجه به صدمات وارده به پاها و ازدست دادن دندان‌هایش در اثر شکنجه در زمان بازداشت، به دلیل منابع محدود و شرایط بد بازداشتگاه، برای تهیه غذا با مشکل مواجه بود. او به سرعت وزن کم کرد و از کمبود غذا دچار سرگیجه می‌شد.^{۲۸}

همچنین در ژوئن ۲۰۲۱، پلیس خانم وانگ گویی‌پنگ، بانوی هفتادوشش‌ساله‌ای که در شهرستان یونگجی در استان جیلین، تنها زندگی می‌کند، را مورد آزار و اذیت قرار داد. از آنجاکه او از باز کردن در منزلش امتناع می‌کرد، پلیس اغلب بیرون خانه او می‌ماند تا او را زیر نظر بگیرد. چند هفته بعد در ۲۰ ژوئیه ۲۰۲۱، در بیست‌ودومین سالگرد شروع آزار و شکنجه فالون گونگ، پلیس به زور وارد منزل خانم وانگ شد و کتاب‌ها و مطالب اطلاع‌رسانی فالون گونگ و چاپگرهایش را توقیف کرد. خانم وانگ درحالی‌که پلیس خانه‌اش را غارت می‌کرد، دچار ناراحتی قلبی شد. پس از آن، پلیس هر روز با او و دخترش تماس می‌گرفت. وضعیت سلامتی او به سرعت رو به وخامت گذاشت و او در ۶ اوت ۲۰۲۱ درگذشت.^{۲۹}

۳. آزار و اذیت قبل از بازی‌های المپیک زمستانی

دو مأمور از اداره پلیس منطقه هایدیایان در یکن، به نام‌های گوئو و ای، در ۲۱ دسامبر ۲۰۲۱ به دم در خانه آقای چین وی رفتند. چند نفر ناشناس آن‌ها را همراهی می‌کردند. وقتی خانواده آقای چین مانع ورود این افراد به داخل شدند، آن‌ها گفتند که به منظور «حفظ ثبات» پیش از برگزاری بازی‌های المپیک زمستانی آمده‌اند. آقای چین، هنرمند بسیار مورد احترام، قبلاً در ماه مه ۲۰۱۶ به دلیل توزیع نسخه‌هایی از *نه شرح و تفسیر درباره حزب کمونیست* دستگیر و به دو سال و نیم زندان محکوم شده بود.^{۳۰}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/7/6/124824.html>^{۲۸}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/11/17/196624.html>^{۲۹}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/8/9/194521.html>^{۳۰}

خانم هان فی از منطقه چائویانگ در پکن، مادر یکی از ساکنان بریتانیا، به طور مشابه توسط پلیس و اعضای کمیته محله تحت تعقیب و نظارت قرار گرفت. پلیس در ۳۰ نوامبر ۲۰۲۱ با شوهرش تماس گرفت و به وی هشدار داد که خانم هان به دلیل بازی‌های المپیک نباید بیرون برود.^{۳۱}

خانم جیائو شوئینگ توسط مأموران پلیسی که در ۲۳ ژانویه ۲۰۲۲ به زور وارد آپارتمان او در منطقه چانگپینگ شدند، دستگیر شد. او روز بعد به بازداشتگاه چانگپینگ منتقل، و به دلیل توزیع مطالب اطلاع‌رسانی مربوط به فالون گونگ در سال قبل متهم شد.

در اوایل سال ۲۰۲۱، منطقه مسکونی هونگفویوان، محل زندگی خانم جیائو، به دلیل سیاست حذف کامل کووید قرنطینه شد. وقتی مقامات دستور دادند که همه ساکنان آزمایش کووید بدهند، از همه ساکنان خواسته شد اطلاعات شخصی خود را ارائه دهند. پلیس خانم جیائو را از طریق اطلاعاتی که خانواده‌اش برای او ارسال کرده بودند، پیدا کرد. اما به جای دستگیری او، یک سال صبر کرد و چند هفته قبل از برگزاری بازی‌های المپیک زمستانی در پکن او را دستگیر کرد.

پلیس آپارتمان خانم جیائو را غارت کرد و دو تقویم و چند دستگاه کارت‌خوان حافظه را توقیف کرد. قبل از دستگیری او، یک مأمور اداره پلیس پینگشیفو به منظور تأیید حضور او در خانه، به دم در منزلش رفت و ادعا کرد که در حال سرشماری است. بعد از اینکه خانم جیائو را بردند، مادر نودساله‌اش به حال خودش رها شد، در حالی که انجام کارهای شخصی برایش بسیار سخت بود.^{۳۲}

علاوه بر این دستگیری‌ها، اکثر تمرین‌کنندگان فالون گونگ در هفت منطقه مرکزی پکن (هایدیان، شیجینگشان، چائویانگ، شونیی، چانگپینگ، فانگشان و تونگژو) از نزدیک توسط مقامات تحت نظر بودند. در چائویانگ و هایدیان، هر تمرین‌کننده به صورت بیست و چهار ساعته توسط چهار نفر در دو شیفت تحت نظارت قرار داشت.

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/5/127407.html>^{۳۱}

<https://en.minghui.org/html/articles/2022/2/9/199124.html>^{۳۲}

بنا بر گزارش‌ها، حقوق روزانه هریک از «ناظران محله» در چائوپانگ یکصد و هشتاد یوان و در هایدیان دویست یوان بود.^{۳۳}

در خارج از پکن، مقامات استان مجاور، هبی، نیز آزار و اذیت تمرین‌کنندگان را تشدید کردند. در منطقه وی از شهر ژانگجیاکو، تعداد زیادی از مأموران لباس‌شخصی برای گشت‌زنی در خیابان‌ها اعزام شدند. اداره پلیس منطقه وی نیز از اول دسامبر فعالیت‌های متعددی را در مقر این منطقه و شهرهای مختلف برگزار کرد. در طی این رویدادها، پلیس آشکارا فالون گونگ را مورد انتقاد قرار داد و بروشورهایی را توزیع کرد که به این تمرین معنوی تهمت می‌زدند. آن‌ها برای گزارش دادن تمرین‌کنندگان به پلیس، پاداش‌هایی در نظر گرفتند.^{۳۴}

در ۲۰ و ۲۱ ژانویه ۲۰۲۲، مقامات منطقه چونگلی، واقع در شهر ژانگجیاکو در استان هبی، یکی از سه منطقه میزبان ورزش‌های زمستانی برای بازی‌های المپیک زمستانی، پنج تمرین‌کننده محلی فالون گونگ را دستگیر کردند به این بهانه که در طول بازی‌ها، مانع صحبت آن‌ها با مردم درباره فالون گونگ شوند. پلیس به دستور ژنگ جیانگو از اداره امنیت داخلی منطقه چونگلی، خانم بای می را در ساعت ۹ شب ۲۰ ژانویه در خانه دخترش دستگیر کرد. تلفن همراه و سایر وسایل شخصی وی توقیف شد. در همان زمان، پلیس به‌زور وارد منزل برادر خانم بای، آقای بای تائو، نیز شد و کتاب‌های فالون گونگ، عکس بنیانگذار فالون گونگ، یک بلندگو و یک تبلت را توقیف کرد. وقتی پلیس به منزل آقای بای رفت، وی در خانه نبود، بنابراین آن‌ها روز بعد برگشتند و او را دستگیر کردند.^{۳۵}

۴. تشدید آزار و اذیت قبل از بیستمین کنگره حزب

در ماه‌های منتهی به بیستمین کنگره ملی ح.ک.چ که در اکتبر ۲۰۲۲ برگزار شد، در استان‌های شمالی مانند لیائونینگ، جیلین، و هبی گرفته تا شهرهای مهم از جمله

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/3/16/128520.html>^{۳۳}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/5/127407.html>^{۳۴}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/2/5/128235.html>^{۳۵}

پکن، شانگهای، و چونگ‌چینگ، و همچنین استان‌های جنوب غربی از جمله سیچوان و یوننان، مقامات تمرین‌کنندگان فالون گونگ را مورد آزار و اذیت قرار دادند، آن‌هم با دستور به ماندنشان در خانه و وادار کردنشان به امضای اظهاریه‌هایی مبنی بر رها کردن ایمانشان یا بردنشان به مراکز شستشوی مغزی.

در بیشتر موارد آزار و اذیت، پلیس برخلاف میل تمرین‌کنندگان از آن‌ها عکس می‌گرفت. اگر تمرین‌کنندگان موردنظر در خانه نبودند، مأموران در عوض از اعضای خانواده‌شان و نیز نمای بیرونی خانه‌شان عکس می‌گرفتند.

برخی از مأموران تزئینات مربوط به فالون گونگ در خانه تمرین‌کنندگان را پاره می‌کردند. برخی از مأموران تمرین‌کنندگان را با گفتن اینکه در حال بررسی کد سلامت آن‌ها هستند (یک نوع برنامه گذرنامه الکترونیکی که سابقه سفر و احتمال قرار گرفتن فرد در معرض کووید ۱۹ را ردیابی می‌کند) فریب می‌دادند، اما بدون بررسی کد سلامت اعضای خانواده، محل را ترک می‌کردند.

وقتی تمرین‌کنندگان از امضای اسناد خودداری می‌کردند، مأموران به‌زور دست آن‌ها را می‌گرفتند و اثر انگشتشان را روی مدارک درج می‌کردند. بسیاری از تمرین‌کنندگان گزارش کردند که در نتیجه چنین رفتارهایی، دست و بازویشان کبود شد. مأموران تمرین‌کنندگان را تهدید می‌کردند که اگر این آزار و اذیت را به وبسایت مینگهویی گزارش دهند، آن‌ها دست به اقدامات تلافی‌جویانه خواهند زد. برخی از اعضای خانواده تمرین‌کنندگان نیز مجبور می‌شدند برای متقاعد کردن عزیزانشان، به مأموران بپیوندند.

مقامات همچنین تهدید می‌کردند که تمرین‌کنندگان را از شغلشان اخراج و حقوق بازنشستگی‌شان را قطع خواهند کرد و اینکه فرزندان و نوه‌هایشان از فرصت‌های تحصیلی‌شان محروم خواهند شد. این باعث ناراحتی روانی شدیدی برای خانواده‌های آن‌ها می‌شد.

در برخی موارد، مأموران تمرین‌کنندگان را فریب می‌دادند تا ضمن نوشتن چیزهای مثبتی درباره فالون گونگ سند را امضا کنند. سپس اسناد را فتوشاپ می‌کردند و امضای تمرین‌کنندگان را به اظهاریه رها کردن ایمانشان منتقل می‌کردند. گاهی

آن‌ها اظهاراتی جعلی را به سایر تمرین‌کنندگان نشان می‌دادند تا اراده آن‌ها را متزلزل کنند و می‌گفتند: «فلانی آن را امضا کرده است. چرا تو این کار را نمی‌کنی؟» هنگامی که یک مقام رسمی خانم چن چیهوا، کشاورزی در شهر چنگدو در استان سیچوان را در ۲۰۱۷ مورد آزار و اذیت قرار داد، به او گفت: «اگر فالون گونگ را تمرین کنی، دشمن من هستی و من از طرف دولت از اقدامات قهری علیه تو استفاده خواهم کرد.»^{۳۶}

در شانگهای، مأموران از اواخر سپتامبر برای نظارت شدید بر فعالیت‌های روزانه تمرین‌کنندگان در نزدیکی خانه آن‌ها می‌ایستادند. بین اواخر سپتامبر و ۱۲ اکتبر، پلیس در شهر دونگ‌یینگ در استان شاندونگ، خانم وانگ فن را هر کجا که می‌رفت تعقیب می‌کرد. خانم وانگ قبلاً در دفتر مدیریت حوزه نفتی سنگلی به‌عنوان مترجم روسی کار می‌کرد، اما در سال ۲۰۰۰ به دلیل آزار و شکنجه از کار اخراج شد. از سال ۲۰۱۷، این شرکت ترتیبی داده است که در طول کنفرانس‌های سیاسی بزرگ، افرادی خانم وانگ را تحت نظر داشته باشند.^{۳۷}

در شهر دالیان در استان لیائونینگ، سه مأمور خانم فانگ کایشیا را در ۳۰ سپتامبر پیدا کردند و به او گفتند: «ما اینجا هستیم تا از بیستمین کنگره حزب حفاظت کنیم. حتی اگر برای یافتن مجبور به سه متر حفاری شویم، این کار را انجام خواهیم داد. قبل از بیستمین کنگره حزب، باید هفته‌ای یک بار ملاقات کنیم.»

^{۳۶}<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/9/22/131752.html>

^{۳۷}<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/11/25/132286.html>

فصل ۵: مرگ جیانگ زمین، عامل اصلی آزار و شکنجه

جیانگ زمین، رهبر ارشد سابق حزب کمونیست چین (ح.ک.چ)، در ۳۰ نوامبر ۲۰۲۲ درگذشت و رد پای از فساد، جنایات حقوق بشری و زوال اخلاقی را در پی خود بر جای گذاشت.

جیانگ در سال ۱۹۸۹ به دلیل نقشش در سرکوب وحشیانه جنبش دموکراسی خواه به رهبری دانشجویان، به رهبری حزب ارتقا رتبه یافت. در طول یک کنفرانس مطبوعاتی در پکن در سال ۱۹۹۰، یک خبرنگار خارجی در مورد یک دانشجوی دختر که در جنبش دموکراسی ۱۹۸۹ دستگیر شده بود، پرسید. این دانشجو به یک مزرعه اصلاح از طریق کار اجباری (لائوگای) فرستاده شد و در آنجا توسط چند مأمور پلیس مورد تجاوز گروهی قرار گرفت. وقتی از جیانگ درباره موضعش در رابطه با این حادثه سؤال شد، او پاسخ داد: «او جزء ارادل و اوباش بود و سزاوار چنین چیزی بود!»

جیانگ با شعار «ثروت اندوزی بی سروصدا»، فرهنگ فساد را در تمام رده‌های حزب ایجاد کرد. او پسرش جیانگ میانگ را به‌رغم فقدان صلاحیت علمی به سمت معاونت آکادمی علوم چین ارتقا داد. جیانگ همچنین با امضای قراردادهای دولتی به ارزش ۲/۵ میلیارد یوان به پسرش کمک کرد یک شرکت مخابراتی غول‌پیکر را تأسیس کند.

در ژوئیه ۱۹۹۹ بود که وحشتناک‌ترین بخش میراث جیانگ آغاز شد. تمرین مدیتیشن فالون گونگ در سراسر چین در حال شکوفایی بود و ده‌ها میلیون نفر انجام تمرینات ملایم و عمل به آموزه‌های اخلاقی آن را شروع کرده بودند. جیانگ محبوبیت روزافزون فالون گونگ را تهدیدی برای خودش می‌پنداشت و اصول فالون گونگ یعنی حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری را با ایدئولوژی رژیم کمونیستی ناسازگار می‌دید. نتیجه یک فاجعه حقوق بشری بود که تا امروز ادامه دارد.

در ۲۰ ژوئیه ۱۹۹۹، جیانگ آزار و شکنجه سراسری فالون گونگ را راه‌اندازی کرد. تحت رهبری او، صدها هزار تمرین‌کننده فالون گونگ دستگیر و به بازداشتگاه‌ها،

اردوگاه‌های کار اجباری، زندان‌ها و سایر مراکز فرستاده و در آنجا شکنجه شدند تا وادار به رها کردن اعتقادشان شوند. تعداد نامحدودی از تمرین‌کنندگان پس از برداشت اعضای بدنشان برای جراحی‌های پیوند عضو، جان خود را از دست دادند. تعداد قربانیان تأییدشده بیش از چهارهزار نفر است، اما به دلیل دشواری در دریافت اطلاعات از چین، تخمین زده می‌شود که تعداد واقعی بسیار بیشتر باشد. در اوایل آزار و شکنجه، جیانگ «سه دستورالعمل» خود را با هدف ریشه‌کن کردن فالون‌گونگ صادر کرد: اعتبارشان را از بین ببرید، آن‌ها را از نظر مالی ورشکسته کنید، و جسمشان را نابود کنید. تاکتیک‌هایی که برای اجرای دستورالعمل‌های جیانگ علیه فالون‌گونگ ایجاد شدند، از آن زمان به جریان اصلی جامعه چین نفوذ کرده‌اند و میراثی دائمی از فریب، سرکوب، و بدرفتاری در بین همه مردم را ایجاد کرده‌اند.

۱. دوربین‌های نظارتی دولت

طی چند سال اول آزار و شکنجه، ح.ک.چ حدود یک‌چهارم از تولید ناخالص داخلی چین را صرف کمپین خود برای ریشه‌کن کردن فالون‌گونگ کرد. تا سال ۲۰۱۲، بودجه‌ای که به سیستم کمیته فراقضایی امور سیاسی و حقوقی (PLAC) به‌منظور «کنترل ثبات» (عبارتی تلطیف‌شده برای سرکوب هر گروهی که ح.ک.چ آن را تهدید می‌پندارد) داده شده بود، از بودجه دفاع ملی فراتر رفته بود.

پس از شروع آزار و شکنجه، جیانگ زمین به دولت دستور داد تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ را به‌شدت زیر نظر داشته باشد و از انتشار اطلاعات مربوط به فالون‌گونگ در اینترنت جلوگیری کند. در اوایل سال ۲۰۰۰، اداره پلیس پکن از قبل در حال همکاری با شرکت‌هایی بود تا دوربین‌های فیلمبرداری‌ای به اندازه سوراخ سوزن تولید کنند. پلیس آن‌ها را در کنار ورودی خانه‌های تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ نصب می‌کرد و هر کسی را که وارد و خارج می‌شد تحت‌نظر داشت.

جیانگ همچنین رهبری پروژه سپر طلایی را به پسرش جیانگ میان‌هنگ سپرد که قابلیت‌هایی را به فایروال اینترنتی موجود اضافه می‌کرد، در زمینه مسدود کردن

وبسایت‌ها، نظارت بر ارتباطات، ارسال ویروس‌ها و جاسوس‌افزارها، انجام تشخیص چهره و شنود تلفن‌ها.

امروزه چین بیش از نیم‌میلیارد دوربین مداربسته دارد. نظارت ح.ک.چ بر شهروندان در دوران پاندمی صرفاً تشدید شده است. برنامه‌های کد سلامت محل ورود یا خروج ساکنان را تعیین می‌کنند. این برنامه‌ها که به سیستم نظارت گسترده‌تر متصل هستند، به غل و زنجیر الکترونیکی تبدیل شده‌اند.

۲. اردوگاه‌های کار اجباری

در طول پاندمی، بسیاری از خانواده‌ها به‌زور از هم جدا شدند و به مراکز مختلف فانگ‌کانگ (بیمارستان‌های صحرایی مورداستفاده برای قرنطینه) منتقل شدند. این مراکز به‌خاطر غذا، بهداشت و مراقبت‌های پزشکی ضعیف بدنام بودند و افرادی که در آنجا قرنطینه می‌شدند اغلب این مراکز را به اردوگاه‌های کار اجباری تشبیه می‌کردند.

این مراکز مشابه اردوگاه‌های بازآموزی موجود (به‌اصطلاح «مدارس آموزش فنی‌حرفه‌ای») در استان شین‌جیانگ است که قوم اویغورها در آنجا به‌اجبار توسط ح.ک.چ بازداشت شده‌اند. تنها تفاوت این است که هیچ شستشوی مغزی یا آزار و اذیت فیزیکی در مراکز فانگ‌کانگ وجود نداشت.

چیزی که خیلی‌ها متوجه نمی‌شوند این است که اردوگاه‌های بازآموزی در شین‌جیانگ از اردوگاه‌های کار و مراکز شستشوی مغزی که برای بازداشت و شکنجه تمرین‌کنندگان فالون گونگ استفاده می‌شد، الگوبرداری شدند. پس از اینکه جیانگ شروع به آزار و شکنجه فالون گونگ کرد، تعداد زیادی اردوگاه کار اجباری و مرکز شستشوی مغزی تأسیس کرد که بسیاری از آن‌ها در خارج به‌عنوان «مراکز آموزش حقوقی» شناخته می‌شدند.

آن‌ها اساساً زندان‌های سیاهی بودند که در آنجا تمرین‌کنندگان برای رها کردن ایمانشان شکنجه می‌شدند و زندانیان و همکاران حزب برای شکنجه کردن تمرین‌کنندگان پاداش دریافت می‌کردند.

۳. آزار جنسی در بازداشت

برخی از زنانی که از اردوگاه‌های کار اجباری در شین‌جیانگ فرار کرده بودند، فاش کردند که در آنجا مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند. متأسفانه این شکل از شکنجه مدت‌هاست که در بازداشتگاه‌های چین استفاده می‌شود و تمرین‌کنندگان فالون گونگ هدف اصلی آن هستند.

روزنامه‌نگار دو بین کتاب *کمای واژینال* را در سال ۲۰۱۴ منتشر کرد و جنایاتی را که در اردوگاه کار اجباری ماسانجیا (محل حبس بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ) رخ داده است آشکار کرد. به‌عنوان یک انسان، هیچ دلیل یا بهانه‌ای برای تحمل جنایات رخ‌داده در «اردوگاه کار اجباری زنان ماسانجیا» وجود ندارد، از جمله استفاده طولانی‌مدت از دستگاه اتساع رحم وارد کردن مواد به بدن زنان از طریق لوله، واداشتن زنان به دراز کشیدن در فضولات خود، بستن چند مسواک به یکدیگر و وارد کردن و چرخاندن آن‌ها در واژن زنان، ریختن پودر فلفل در واژن زنان، شوک وارد کردن به سینه و واژن زنان با باطوم الکتریکی و قرار دادن زنان در سلول‌های مردان.

خانم بین لیپینگ، تمرین‌کننده فالون گونگ، شهادت داد که او و هفده تمرین‌کننده خانم دیگر را در اردوگاه کار اجباری ماسانجیا، به داخل سلول‌های زندانیان مرد انداختند. اتفاقی که پیامدش آنقدر هولناک بود که برخی از این زنان دچار اختلالات روانی شدند.

۴. خوراندن اجباری دارو

مقامات ح.ک.چ اغلب مخالفان حکومت را به‌رغم وضعیت سلامتی خوبشان، در بیمارستان‌های روانی مورد آزار و اذیت قرار می‌دهند. یکی از این قربانیان دونگ یائوچیونگ است که روی عکس یکی از رهبران ح.ک.چ جوهر ریخت، و دو قربانی دیگر سونگ گِن‌یی و لی تیانتیان هستند، دو معلمی که تبلیغات ح.ک.چ را زیر سؤال بردند.

درواقع بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ مدت‌هاست که صرفاً به‌خاطر حمایت از ایمانشان، توسط ح.ک.چ «بیمار روانی» لقب گرفته‌اند. داروهای آسیب‌رساننده به اعصاب به آن‌ها تزریق شد یا آب یا غذایشان را به این داروها آغشته کردند. در نتیجه عده‌ای معلول شدند و برخی دیگر جان خود را از دست دادند.

۵. هیچ جایی برای عدالت‌خواهی وجود ندارد

تبلیغات افتراآمیز ح.ک.چ باعث شده بسیاری از چینی‌ها بدرفتاری با تمرین‌کنندگان فالون گونگ را نادیده بگیرند و حتی در آزار و شکنجه شریک جرم شوند. با تبدیل شدن مجریان قانون، قوه قضائیه و سایر سازمان‌های دولتی به مهر تأییدی برای هر گونه سرکوب تحت حمایت دولت، دیگر قانون و نظم به‌منظور برقراری عدالت برای عموم مردم وجود ندارد.

بسیاری از دادخواهان، خواه خانواده‌هایی باشند که به‌زور جابجا شده‌اند، یا کارگران مهاجر بدون حقوق باشند یا قربانیان کلاهبرداری، متوجه شده‌اند که جایی برای اعتراض درخصوص این بی‌عدالتی‌ها وجود ندارد، زیرا اغلب در مسیرشان به دفاتر استیناف استانی یا مرکزی جلویشان گرفته می‌شود و دستگیر می‌شوند. این شاید تعجب‌آور نباشد، زیرا پلیس طی ردیابی تمرین‌کنندگان فالون گونگ در مسیرشان به پکن برای دادخواهی، بسیار با تجربه شده است.

امروزه وکلای حقوق بشر و مخالفان حکومت اغلب به دلیل «تحریک به براندازی» یا «اختلاف افکنی و ایجاد مشکل» زندانی می‌شوند. مدت‌ها قبل از آن، دادگاه‌های چین صدها هزار تمرین‌کننده بی‌گناه فالون گونگ را بدون هیچ‌گونه مبنای قانونی محکوم کرده‌اند. امروزه مأموران پلیس اغلب رهگذران یا رانندگان را به میل خود متوقف می‌کنند تا کیفشان را بازرسی و گوشی‌های‌شان را بررسی می‌کنند یا بی‌دلیل به‌زور وارد خانه شخصی مردم می‌شوند تا آن‌ها مورد ضرب‌و‌شتم قرار دهند و دستگیر کنند. طی بیست و سه سال گذشته، اتفاقات مشابهی برای تمرین‌کنندگان فالون گونگ رخ داده است.

۶. برانگیختن نفرت

در ۲۳ ژانویه ۲۰۰۱، ح.ک.چ یک نمایش دروغین تبلیغاتی را در میدان تیان‌آنمن صحنه‌سازی کرد که در آن بازیگرانی که خود را تمرین‌کننده فالون گونگ نشان می‌دادند، خود را به آتش کشیدند. ویدئو حاصل که به‌راحتی از زوایای مختلف گرفته شده بود به‌طور مداوم در رسانه‌های دولتی پخش شد و افکار عمومی را علیه فالون گونگ برانگیخت.

یک هفته بعد، وزیر آموزش و پرورش دستوری صادر کرد و از همه مدارس در چین خواست کمپین‌هایی را به‌منظور محکومیت فالون گونگ راه‌اندازی کنند. در نتیجه، ذهن بسیاری از جوانان مسموم شده است و آن‌ها گمراه شده‌اند تا از فالون گونگ متنفر شوند. حدود هشت میلیون جوان از صد شهر برای لکه‌دار کردن اعتبار فالون گونگ نام خود را امضا کردند. در همان ماه، جوانان در بیش از هزار و پانصد محله کمپین‌هایی را راه‌اندازی کردند و از دوازده میلیون نفر امضا جمع‌آوری کردند تا فالون گونگ را محکوم کنند.

تهمت به فالون گونگ در کتاب‌های درسی و برگه‌های امتحانی، از جمله امتحانات ورودی دانشگاه و تحصیلات تکمیلی گنجانده شده است. دانشگاه‌ها نیز دستورالعمل‌های پذیرش را اصلاح کردند تا تمرین‌کنندگان فالون گونگ را از شرکت در امتحانات ورودی و ثبت‌نام در دانشگاه منع کنند.

۷. برداشت اجباری اعضای بدن

وقتی جنایت برداشت اعضای بدن تمرین‌کنندگان زنده فالون گونگ برای اولین بار در سال ۲۰۰۶ افشا شد، بسیاری از مردم آن را باور نکردند. بو شیلای، وزیر سابق بازرگانی، و بای شوژونگ، وزیر سابق بهداشت اداره کل لجستیک ارتش آزادی‌بخش خلق چین (PLA)، بعداً اعتراف کردند که برداشت اجباری اعضای بدن دستوری از سوی جیانگ زمین بوده است.

در ژوئیه ۱۹۹۹ که جیانگ آزار و شکنجه فالون گونگ را آغاز کرد، دستور داد «اعتبار آن‌ها را از بین ببرید، آن‌ها را از نظر مالی ورشکسته کنید، و از نظر جسمی نابودشان کنید.» او همچنین گفت که «کتک زدن [تمرین‌کنندگان] تا سرحد مرگ خودکشی محسوب می‌شود» و به مقامات دستور داد که «جسد را مستقیماً بدون احراز هویت، برای سوزاندن بفرستند.»

در سال‌های پس از آن، ارتش چین، پلیس مسلح و بیمارستان‌ها زنجیره تأمین اعضای بدنی را شکل داده‌اند که وحشتناک است، چراکه در صورت تقاضا به قتل می‌رساند و قربانیان دیگر محدود به تمرین‌کنندگان فالون گونگ نیستند.

۸. امید در میان انحطاط اخلاقی

آزار و شکنجه فالون گونگ توسط جیانگ زمین، انحطاط اجتماعی و اخلاقی چین را تسریع کرده است. مقامات ح.ک.چ به منظور تشویق به مشارکت در آزار و شکنجه، به مأموران پلیسی که تمرین‌کنندگان را دستگیر می‌کردند، و به خبرچین‌هایی که در مورد تمرین‌کنندگان گزارش می‌دادند جوایز نقدی می‌دادند. جیانگ همچنین پاداش و ترفیح شغلی مقامات را به این کمپین آزار و شکنجه مرتبط کرد. تمرین‌کنندگان در بازداشتگاه‌ها، اردوگاه‌های کار اجباری، و زندان‌ها، به دلیل اعتقادشان به حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری شکنجه می‌شوند، در حالی که عاملان شکنجه مورد تحسین قرار می‌گیرند و پاداش دریافت می‌کنند.

وقتی مأموران پلیس تشویق می‌شوند که قانون را زیر پا بگذارند، معلمان مجبور به تهمت زدن به بی‌گناهان می‌شوند، و پزشکان ترغیب می‌شوند برای کسب منفعت انسان‌ها را بکشند، جامعه به سمتی می‌رود که هیچ‌کس در امان نیست. آزار و شکنجه فالون گونگ که توسط جیانگ زمین آغاز شد، فصل تاریکی در تاریخ چین و جهان بوده است. فقط زمانی می‌توانیم نور تازه‌ای پیدا کنیم که چینی‌های بیشتری از ح.ک.چ خارج شوند و سایر کشورها نفوذ این حزب را رد کنند.

بخش ۲

بررسی اجمالی و موارد قابل توجه

فصل ۶: مرگ صدها تمرین‌کننده از سال ۲۰۲۰، بر اثر آزار و شکنجه

تأیید شده که از سال ۱۹۹۹، یعنی سال شروع آزار و شکنجه، تا پایان سال ۲۰۱۹، تعداد ۴۴۵۴ تمرین‌کننده فالون گونگ بر اثر این آزار و شکنجه جان خود را از دست داده‌اند، گرچه تعداد واقعی احتمالاً بسیار بیشتر است. بین آغاز پاندمی در ژانویه ۲۰۲۰ تا پایان سال ۲۰۲۲، وبسایت مینگهویی مرگ ۳۵۹ تمرین‌کننده فالون گونگ دیگر به دست ح.ک.چ را تأیید کرد.

در میان مرگ‌های تأییدشده اخیر، سن قربانیان بین سی و نه تا نود و دو سال بود. جوان‌ترین آن‌ها آقای پو ژنگ بود که در سال ۲۰۱۷ در زندان شماره یک استان یوننان تا سرحد مرگ تحت شکنجه قرار گرفت. مسن‌ترین تمرین‌کننده آقای فو ییشوان، مأمور بازنشسته ارتش، بود که بر اثر ناراحتی روحی و روانی ناشی از آزار و اذیت بی‌وقفه جان باخت.

بسیاری از افرادی که جان خود را از دست دادند، قبل از مرگ، چند دهه حبس و شکنجه را متحمل شدند. خانمی هفتاد و دو ساله در واقع بیست بار در بیمارستان روانی حبس شد، یک معلم تاریخ پنجاه و سه ساله به مدت چهارده سال زندانی شد و خانمی شصت و هشت ساله یک دوره در اردوگاه کار اجباری و سه دوره در زندان، در مجموع هفده سال، در حبس بود.

مردی هشتاد ساله پس از گذراندن یک دوره حبس سه ساله به دلیل تمرین فالون گونگ هرگز آزاد نشد. در عوض مقامات آقای ليو ژيونگ را در بازداشت نگه داشتند و ماه‌ها بعد او را به چهار سال حبس دیگر محکوم کردند. او با وجود شرایط وخیم، از آزادی به قید ضمانت پزشکی محروم شد و در ۲۹ دسامبر ۲۰۲۱ درگذشت.

برخی از تمرین‌کنندگان فقط چند روز پس از دستگیری تا سرحد مرگ مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. مقامات اغلب از اینکه خانواده تمرین‌کنندگان جسدشان را ببینند، جلوگیری می‌کردند و آن‌ها را مجبور می‌کردند که جسد را بسوزانند. کسانی

که اجازه دیدن جسد عزیزانشان را داشتند اغلب شاهد جراحات شدیدی در جسد بودند.

برخی از کسانی که در بازداشت جان خود را از دست دادند، در نتیجه آزار و شکنجه‌ای که در بازداشت متحمل شدند، در وضعیت وخیمی قرار گرفتند. سپس مقامات به‌رغم وضعیتشان، از آزادی آن‌ها به‌قید ضمانت پزشکی خودداری کردند و آن‌ها در زندان جان باختند. خانم لان لیهوا، اهل شهر شنیانگ در استان لیائونینگ، در ۲۱ آوریل ۲۰۲۰، درحالی‌که سه سال و ده ماه محکومیت حبسش را در زندان زنان استان لیائونینگ سپری می‌کرد، بر اثر سرطان سینه پیشرفته درگذشت. به‌رغم درخواست‌های مکرر خانواده‌اش، زندان از آزادی او به قید وثیقه خودداری کرد. جسد او بدون رضایت خانواده‌اش، در ۱۶ دسامبر ۲۰۲۰ در زندان سوزانده شد.

۳۸

همان‌طور که در بالا درمورد آقای فو بیشوان ذکر شد، آسیب روحی ناشی از آزار و اذیت مداوم برای تعدادی از تمرین‌کنندگان مرگبار بوده است. خانمی شصت و هفت‌ساله در استان هیلونگ‌جیانگ که قبلاً وضعیت سلامتی‌اش رو به وخامت گذاشته بود، پس از آزار و اذیت بیشتر وضعیتش بدتر شد. حتی یک ماه پس از درگذشت او، مقامات با شوهرش تماس گرفتند و به او دستور دادند که به دفتر کمیته اماکن محلی مراجعه کند.

اعضای کمیته اماکن خانم وو گوئیرونگ از شهر چیتایهه در استان هیلونگ‌جیانگ را در ۱۹ اکتبر ۲۰۲۰ در خانه‌اش مورد آزار و اذیت قرار داده و دستور دادند اظهاریه رها کردن فالون‌گونگ را امضا کند. وقتی او حاضر به همکاری نشد، دامادش را مجبور کردند از جانب او اظهاریه را امضا کند. اندکی پس از رفتن آن‌ها، پلیس دوباره برای آزار و اذیت وی به خانه‌اش رفت. خانم وو وحشت کرد و پس از رفتن پلیس به کما رفت. او پس از چهار روز درمان اورژانسی، در ۱۳ اکتبر در هشتاد و یک‌سالگی درگذشت.^{۳۹}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/12/26/121636.html>^{۳۸}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/12/27/121645.html>^{۳۹}

پسری سیزده‌ساله در شهرستان سوئیزونگ در استان لیائونینگ، پس از مرگ مادر چهل‌ویک‌ساله‌اش در ۲ نوامبر ۲۰۲۰ یتیم شد. این پسر وقتی نُه‌ماهه بود، پدرش، آقای فن دژن، را از دست داد. آقای فن پنجاه و پنج روز پس از دستگیری‌اش در ۲۵ فوریه ۲۰۰۸، تا سرحد مرگ تحت ضرب‌وشتم قرار گرفت و جان باخت. طی ده سال بعد، مادرش، خانم یانگ شوئه، قادر به کارکردن نبود و با آزارواذیت مداوم روبرو بود. استرس و دشواری تأمین درآمدی بخورونمیر، به سلامتی‌اش به شدت آسیب رساند و منجر به مرگ زودهنگامش شد.^{۴۰}

بخش‌های زیر جزئیات موارد مرگ ناشی از آزار و شکنجه را شرح می‌دهند که در سال ۲۰۲۰ یا بعد از آن تأیید شده است.

۱. کشته‌شدگان در بازداشت

الف. درگذشت ناگهانی بانوی محبوس اهل جیلین، خانواده به سوءرفتار با او مشکوک هستند^{۴۱}

خانم شیائو یونگفن در ۳۱ ژانویه ۲۰۲۰ درحالی‌که به‌خاطر ایمانش به فالون گونگ، درحال گذراندن یک دوره حبس هفت‌ساله در زندان زنان استان جیلین بود، ناگهان درگذشت، درحالی‌که شصت و چهار سال داشت.

حدود ساعت ۴ بعدازظهر ۳۱ ژانویه ۲۰۲۰، زندان با خانواده خانم شیائو تماس گرفت و به آن‌ها گفت که او هنگام دوش گرفتن به زمین افتاده است. تماس‌گیرنده گفت که او در زندان تحت درمان اورژانسی و منتظر آمبولانس است. زندان ده دقیقه بعد دوباره با خانواده خانم شیائو تماس گرفت و گفت که او در راه بیمارستان فوت کرده است. جسد او در افوریه سوزانده شد.

^{۴۰}<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/12/18/121575.html>

^{۴۱}<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/4/6/118469.html>

خانواده خانم شیائو مشکوک هستند که او در زندان مورد آزار و اذیت قرار گرفته است، چراکه بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ در زندان پس از شکنجه‌های مختلف، از جمله ضرب‌وشتم، محرومیت از خواب، و شوک الکتریکی معلول شده‌اند یا جان خود را از دست داده‌اند.

ب. بانویی شانزده روز پس از دستگیری از شدت ضرب‌وشتم درگذشت

بانویی در دهکده داژانگجیا، واقع در شهر پنگلای استان شاندونگ، پس از اینکه به دلیل داشتن مطالب فالون گونگ به پلیس گزارش شد، توسط یک مقام روستا و گروهی از سربازان شبه‌نظامی در تاریخ ۲۸ ژوئن ۲۰۲۰ دستگیر شد.

خانم لی لینگ از روستای داژانگجیا، واقع در شهر پنگلای در استان شاندونگ، پس از اینکه به دلیل داشتن مطالب فالون گونگ به پلیس گزارش شد، توسط یک مقام روستا و گروهی از سربازان شبه‌نظامی در ۲۸ ژوئن ۲۰۲۰ دستگیر شد. وقتی خانم لی حاضر نشد فاش کند که کتابچه‌های فالون گونگ را از چه کسی دریافت کرده است، او را به خانه‌ای خالی در منطقه‌ای کوهستانی بردند و شکنجه‌اش کردند. دو سرباز سعی کردند با ضرب‌وشتم او را مجبور به تسلیم شدن کنند که موجب آسیب به دهانش شد و چند دندانش افتاد. همه جایش کبود شده بود. به گفته یکی از روستائیان مسن که از او خواسته شده بود خانم لی را تحت نظر قرار دهد، یکی از سربازان نیز با چوب به سینه خانم لی ضربه زد.

خانم لی همچنان حاضر نبود تمرین خود را رها کند یا به سؤالات پاسخ دهد. یکی از شکنجه‌گران او را به بیرون برد تا «ادبش کند.» وی لگد محکمی به خانم لی زد که باعث شد تعادلش را از دست بدهد و باسنش به سنگی برخورد کرد. وقتی بارش باران شروع شد، او خانم لی را مجبور کرد برای مدتی طولانی زیر باران بایستد. خانم لی در اعتراض به این خشونت، دست به اعتصاب غذا زد.

خانم لی در ۱۳ ژوئیه برای «احیا» به یک کلینیک خصوصی منتقل شد، اما پزشک متوجه شد که او قبلاً فوت کرده است. مقامات خانواده او را مجبور کردند که

جسدش را در همان روز بسوزانند. بستگان او درحین تعویض لباسش متوجه شدند که کره چشم‌های خانم لی بیرون زده است و به‌طرزی غیرعادی بزرگ به‌نظر می‌رسد.

ج. درگذشت بانویی هشت روز پس از دستگیری و محرومیت از درمان در زمان بازداشت^{۴۲}

خانم ژانگ سیچین، شصت‌ونه‌ساله، در شهر دالیان در استان لیائونینگ، هشت روز پس از دستگیری به‌دلیل تمرین فالون گونگ، در بازداشتگاه یائوجیا درگذشت. خانم ژانگ در اولین شب در بازداشتگاه دچار علائم شدید بیماری شد، اما مقامات از ارائه هرگونه مراقبت پزشکی به او خودداری کردند و فقط بدون تشخیص پزشک، داروهای نامعلوم به او خوراندند.

خانم ژانگ در ۱۹ ژانویه ۲۰۲۲ مجدداً بازداشت شد تا یک دوره حبس دوساله را بگذراند. او ترسیده بود و دچار حالت تهوع شد. گرچه پزشک به‌دلیل شرایطش توصیه کرد او را آزاد کنند، پلیس اصرار داشت که حالش خوب است و او را به بازداشتگاه یائوجیا برد.

در اولین شب در بازداشتگاه، خانم ژانگ قادر نبود به‌تنهایی راه برود و نمی‌توانست بخوابد. نگهبانان حاضر نشدند چیزی برای خوردن به او بدهند. او صبح روز بعد آنقدر ضعیف شده بود که نمی‌توانست خودش لباسش را بپوشد و هم‌سلولی‌اش مجبور شد به او کمک کند.

خانم ژانگ برای چند روز بعد قادر به هضم هیچ غذایی نبود و هرچه می‌خورد بالا می‌آورد. نگهبانان فقط به او آش برنج و نان بخارپز می‌دادند. او آنقدر ضعیف شده بود که نمی‌توانست به‌تنهایی بایستد. وقتی در بازداشتگاه پذیرفته شد، نگهبانان دندان مصنوعی او را گرفتند. او چند بار درخواست کرد که دندان‌هایش را برگردانند، اما آن‌ها حاضر به این کار نشدند که غذا خوردن را برای او دشوارتر کرد.

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/2/28/128411.html>^{۴۲}

با وجود شرایط خانم ژانگ، نگهبانان او را نزد پزشک نبردند و فقط داروهای نامعلومی به او دادند که پس از آن وضعیتش بدتر شد. در ۲۵ ژانویه، ششمین روز بازداشت، خانم ژانگ به طور کنترل ناپذیری شروع به لرزیدن کرد و نمی توانست خودش بدون کمک بنشیند. هم سلولی او وضعیتش را به نگهبانان گزارش داد و آن ها اصرار داشتند که داروی نامعلومی به او بدهند، اما هیچ پزشک متخصصی هرگز او را ندید. وقتی او نتوانست دارو را مصرف کند، نگهبانان به پنج زندانی دستور دادند که او را محکم نگه دارند و دارو را به زور به خورد او دهند. در نهایت خانم ژانگ ناتوان شد و قدرت نشستن هم نداشت.

در ساعت ۲:۲۰ بامداد ۲۶ ژانویه، خانم ژانگ دوباره به طرز کنترل ناپذیری شروع به لرزیدن کرد. زندانیان در سلول همگی بیدار بودند، اما نگهبانان همچنان به او توجهی نمی کردند. در ساعت ۹ صبح، خانم ژانگ را با ویلچر بیرون بردند، اما ده دقیقه بعد او را به سلول برگرداندند. نگهبانان همچنان به زور به او داروهای نامعلوم می دادند.

خانم ژانگ حوالی نیمه شب تب کرد. در ساعت ۲:۴۰ بامداد وضعیتش بحرانی شد. نگهبانان همچنان از بردن او به بیمارستان خودداری کردند و به زندانیان در سلولش دستور دادند که او را زیر نظر بگیرند. او تا صبح، حتی با کمک دیگران هم قادر به نشستن نبود. گرچه زندانیان وضعیت او را در ساعت ۷:۰۷ صبح گزارش کردند، پزشک تا ساعت ۷:۲۵ صبح حاضر نشد. هم سلولی او مدام نگهبانان را صدا می زد، اما کسی نمی آمد.

ساعت ۷:۳۰ صبح که پزشک رسید، خانم ژانگ نفسش قطع شده بود و نبض نداشت. پزشک سعی کرد او را احیا کند، اما او واکنشی نشان نداد. پزشک ساعت ۷:۳۴ صبح با نگهبانان تماس گرفت، اما آن ها جواب ندادند تا اینکه پزشک بار سوم تماس گرفت. مرگ خانم ژانگ در ساعت ۷:۳۵ صبح اعلام و جسدش از سلول خارج شد.

۲. مرگ غم‌انگیز افراد مسن

الف. مهندس بازنشسته در اثر خوراندن دارو نابینا شد و پاهایش شکست^{۴۳}

در حالی که جهان فرارسیدن سال نو ۲۰۲۲ را جشن می‌گرفت، خانم وانگ لیوژن در وضعیتی فلاکت‌بار در هشتادسالگی درگذشت و به ده‌ها سال آزار و شکنجه به‌خاطر ایمانش به فالون گونگ پایان داد.

خانم وانگ مهندس متالورژی بازنشسته از کارخانه شماره ۲ چانگ‌آن در چونگ‌چینگ بود. پس از آغاز آزار و شکنجه به‌دست رژیم کمونیستی در سال ۱۹۹۹، او دو بار به حبس در اردوگاه کار اجباری محکوم و سه بار در بیمارستان روانی محبوس شد. او به مصرف داروهای سمی چه به‌صورت خوراکی و چه به‌صورت داخل وریدی وادار شد که به اندام‌های داخلی‌اش آسیب رساند و او را نابینا کرد.

کمپته اماکن و اداره ۶۱۰ منطقه جیانگ‌بی شوهر خانم وانگ را مجبور به طلاق، و تهدید کرد که اگر این کار را نکند مستمری‌اش را به حالت تعلیق درمی‌آورد. فرزندان او نیز مجبور شدند توافقنامه‌ای را مبنی بر عدم ملاقات با مادرشان امضا کنند، وگرنه شغل خود را از دست می‌دادند.

مقامات برای اینکه خانم وانگ را زیر نظر داشته باشند، یک اتاقک نگهبانی بیرون خانه او ساختند و بیش از ده سال او را به‌صورت شبانه‌روزی تحت‌نظر داشتند. افرادی که او را تحت‌نظر داشتند اغلب او را مورد ضرب‌وشتم قرار می‌دادند و یک بار با چارپایه‌ای چوبی بینی او را شکستند. یکی از شکنجه‌گرانش بر سر او فریاد زد: «امشب می‌خواهم تو را تا سرحد مرگ کتک بزنم.»

وقتی خانم وانگ از سکوت خودداری کرد و حتی پس از نابینا شدن، همچنان سعی کرد به‌دنبال عدالت‌خواهی باشد، افرادی که او را تحت‌نظر داشتند با بردن او به مکانی دوردست تلافی کردند و در آنجا چنان او را کتک زدند که پاهایش شکست.

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/4/16/128742.html>^{۴۳}

ب. مرگ مردی هشتادساله در زندان که پس از تحمل سه سال حبس، بلافاصله به چهار سال زندان محکوم شد^{۴۴}

خانواده آقای لیو شیونگ در ۹ آوریل ۲۰۲۱ برای تحویل گرفتن او به زندان رفتند. آن‌ها وقتی فهمیدند که این پیرمرد هشتادساله که به تازگی دوره حبس سه‌ساله‌اش را به پایان رسانده بود، توسط پلیس برده شده است، غمگین شدند. او چهار ماه بعد به چهار سال حبس دیگر محکوم شد. او به دیابت مبتلا و در قفسه سینه‌اش مایعات انباشته شد. درحالی‌که تحت مداوا بود، مقامات دست‌ها و پاهایش را با دست‌بند و غل و زنجیر به تخت بیمارستان بستند.

آقای لیو در ۹ دسامبر دچار بیماری جدی دیگری شد. او در پشت وَن در راه بیمارستان، روی ویلچر داخل قفسی فلزی بود. خانواده‌اش وقتی دیدند که صورت، دست‌ها و پاهای آقای لیو متورم شده است، متعجب شدند. او ناتوان به نظر می‌رسید و نمی‌توانست واضح صحبت کند. وقتی نوه‌اش سعی کرد ماسک صورتش را تنظیم کند، نگهبانان او را ترساندند و به خانواده اجازه نزدیک شدن ندادند.

نگهبانان از خانواده آقای لیو خواستند که تمام هزینه‌های درمانی او را بپردازند. آن‌ها مدعی شدند که او قبل از دستگیری در وضعیت نامناسبی قرار داشت و گفتند که مسئولیتی در قبال وضعیت او ندارند. درخواست‌های مکرر خانواده‌اش برای آزادی به‌قید ضمانت پزشکی نیز رد شد.

آقای لیو در ۲۹ دسامبر در بیمارستان درگذشت. کارکنان زندان اجازه ندادند پسرش جسد او را ببرد. مأموران از ترس اینکه خانواده آقای لیو از آن‌ها شکایت کنند، خودشان او را به یک مرکز سوزاندن اجساد بردند. پلیس از جسد آقای لیو محافظت کرد تا اینکه در اول ژانویه سوزانده شد.

با شروع آزار و شکنجه در سال ۱۹۹۹، آقای لیو بارها به دلیل حمایت از ایمانش و اطلاع‌رسانی در مورد آزار و شکنجه زندانی شد. او پس از دستگیری در آوریل ۲۰۰۲ به ۲ سال کار اجباری و پس از دستگیری دیگر در ۲۴ ژوئیه ۲۰۰۸ به سه سال و شش

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/4/127387.html>^{۴۴}

ماه حبس محکوم شد. بعد از آخرین دستگیری اش در ۹ آوریل ۲۰۱۸، بدون محاکمه دوباره به سه سال حبس محکوم شد. وقتی همسرش در اداره پلیس محلی به شدت خواستار آزادی او شد، یکی از مأموران به او گفت: «این بار می گذاریم که او در داخل بمیرد!»

ج. مرد هفتاد و هفت ساله به شدت بیمار که از آزادی به قید ضمانت پزشکی محروم شد، ماهها بعد درگذشت^{۴۵}

زندانی شماره ۵ جیدونگ، واقع در استان هبی، در ۱۴ آوریل ۲۰۲۲ به خانواده آقای هان چونده اطلاع داد که این ساکن شهر باؤدینگ در استان هبی در ساعت ۱۰:۳۵ صبح آن روز درگذشت. مرگ آقای هان پس از گذراندن کمتر از سه سال از هشت سال و شش ماه حبسش رخ داد و علت محکومیتش ساخت صنایع دستی ای به شکل کدو بود که اصول فالون گونگ، «حقیقت، نیک خواهی، بردباری»، رویشان حک شده بود.

پس از زندانی شدن آقای هان، مأموران بارها به او دستور دادند که گناهکار بودنش را بپذیرد و فالون گونگ را رها کند. از آنجاکه او حاضر به اطاعت نشد، از حق ملاقات و تماس با خانواده اش یا نامه نگاری با آنها محروم شد. خانواده آقای هان بعداً متوجه شدند که او به دلیل آزار و اذیت در زندان دچار کم خونی شدید شده است. او از یک چشم نابینا و مجبور شد از ویلچر استفاده کند. خانواده برای آزادی مشروط پزشکی اش درخواست دادند، اما حتی پس از اینکه پزشک تشخیص داد او واجد شرایط است، اداره دادگستری منطقه جینگ شیو درخواست آنها را رد کرد.

آقای هان در اوایل سال ۲۰۲۲ پس از شدت گرفتن بیماری اش در بیمارستان بستری شد. پس از ترخیص از بیمارستان، لوله تخلیه (که بعد از عمل جراحی به بیمار وصل می شود) به او متصل بود. در ۵ آوریل ۲۰۲۲ که او دوباره به بیمارستان

^{۴۵}<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/6/2/130102.html>

منتقل شد، نمی‌توانست نفس بکشد و یک دستگاه تنفس مصنوعی به او وصل کردند. او ۹ روز بعد درگذشت.

۳. ازهم‌پاشیدن خانواده‌ها

الف. مرگ سه برادر و پدرشان بر اثر آزار و شکنجه به‌خاطر ایمانشان

چن شیائومین، در ۱۰ مارس ۲۰۲۰، کمتر از دو ماه پس از آزادی از زندان به‌دلیل تمرین فالون گونگ، درگذشت. مرگ او برای مادرش در شهر سانمنشیا در استان هنان، که کوچک‌ترین پسرش را از دست می‌داد، ضربه دیگری بود.

آقای چن شیائومین و دو تن از سه برادرش پس از شروع آزار و شکنجه فالون گونگ توسط ح.ک.چ، مکرراً دستگیر، بازداشت و شکنجه شدند. پدر آن‌ها در سال ۲۰۰۱ پس از تحمل استرس شدید در طول تلاش‌هایش برای آزادی پسرانش درگذشت؛ پسرانی که در پکن به‌دلیل دادخواهی برای حق تمرین فالون گونگ دستگیر شده بودند.

برادر بزرگ آقای چن، آقای چن یومین، در ۲۶ آوریل ۲۰۱۱ درگذشت. او درحین گذراندن یک دوره محکومیت پنج‌ساله در زندان شینمی به‌دلیل اعتقاداتش شکنجه و داروهای نامعلومی به او تزریق شد. او فلج شده بود و اغلب پس از آزادی کم‌مردد شدیدی داشت، با این‌حال پلیس تا آخرین روزهای زندگی‌اش به آزار و اذیت او ادامه داد. او در چهل‌وهشت‌سالگی درگذشت.

آقای چن شیائومین و دومین برادر بزرگش آقای چن شیائومین به ترتیب در ۶ و ۷ ژوئن ۲۰۱۶ در محل کارشان دستگیر شدند. آن‌ها بیش از یک سال بدون امکان ارتباط با کسی، در بازداشتگاه سانمنشیا حبس شدند. مقامات در ژوئیه ۲۰۱۷ این برادران را مخفیانه به زندان محکوم کردند، اگرچه مدت دوره حبس آن‌ها هنوز درحال بررسی است. آن‌ها به زندان شینمی منتقل شدند. به‌گفته یکی از

تمرین‌کنندگان فالون گونگ که او نیز مدتی را در همان زندان گذرانده بود، این برادران به دلیل دست‌نکشیدن از ایمانشان به شدت شکنجه شدند.

آقای چن شائومین در سال ۲۰۱۸ به قید ضمانت پزشکی آزاد شد. او به بیماری‌های متعددی مبتلا شده و توانایی مراقبت از خود را از دست داده بود. وی در ۱۴ مه ۲۰۱۹ درگذشت. ریه‌های وی تا زمان مرگ کاملاً تحلیل رفته بود. آقای چن شائومین در ۱۸ ژانویه ۲۰۲۰ آزاد شد. او در وضعیتی بحرانی قرارداشت، لاغر شده بود و قادر به غذا خوردن نبود. وی در ۱۰ مارس ۲۰۲۰ در پنجاه‌ویک‌سالگی درگذشت.

ب. پیرزن هشتاد و چهارساله دو ماه پس از تحمل آزار و اذیت توسط پلیس درگذشت، پسرش هنوز به خاطر ایمانش در حبس است^{۴۶}

خانم فو شوچین هشتاد و چهارساله که به‌تنهایی در شهر بینگو در استان لیاونینگ زندگی می‌کرد، دو ماه پس از اینکه مورد آزار و اذیت پلیس قرارگرفت در آوریل ۲۰۲۰ درگذشت، درحالی‌که پسرش هنوز به دلیل تمرین فالون گونگ در حال گذراندن دوره حبس پنج‌ساله‌اش بود.

خانم فو به سه مأموری که به خانه‌اش رفته بودند گفت که قبل از شروع آزار و شکنجه، تمرین فالون گونگ را آغاز کرد و بسیاری از بیماری‌هایش، از جمله مشکل قلبی، دیابت و فشار خون بالا، همگی درمان شدند. پلیس او را تحت فشار قرار داد تا از تمرین فالون گونگ دست بردارد و سعی کرد او را فریب دهد تا سه اظهاریه آماده‌شده مبنی بر رها کردن ایمانش را امضا کند. خانم فو حاضر نشد چیزی را امضا کند.

قبل از این آزار و اذیت در ماه آوریل، پلیس و حتی خانواده خانم فو سعی کرده بودند او را تحت فشار قرار دهند تا پسرش، آقای جین فوژانگ، را متقاعد کند که ایمان خود به فالون گونگ را رها کند. آقای جین در ۲۸ ژوئن ۲۰۱۶ دستگیر و سپس

^{۴۶}<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/6/15/119571.html>

به پنج سال حبس محکوم شد. خانم فو در کنار پسرش ایستاد و اصرار داشت که او با حمایت از فالون گونگ، مرتکب هیچ اشتباهی نشده است.

آخرین آزار و اذیت خانم فو ضربه‌ای روانی به او وارد کرد. دیگر پرده‌های خانه‌اش را باز نمی‌کرد و از دوستانش خواسته بود مدتی به دیدارش نروند. همچنین اشتهايش را از دست داد و در راه رفتن مشکل داشت. وضعیت سلامتی‌اش هر روز بدتر می‌شد. وی در ۶ ژوئن ۲۰۲۰ از دنیا رفت. در این مدت، عروسش چند بار با زندان دالیان تماس گرفت و از مقامات زندان خواست به آقای جین اجازه دهند به ملاقات مادر به شدت بیمارش بیاید، اما فایده‌ای نداشت.

ج. درگذشت زن و شوهری به فاصله یک سال^{۴۷}

خانم گوان فنگشیا در نتیجه تحمل سال‌ها آزار و اذیت از سوی حکومت، به خاطر تمرین فالون گونگ درگذشت. کمتر از یک سال پس از مرگ او، شوهرش، آقای دای ژیدونگ، نیز درگذشت، آن هم یک ماه پس از آخرین دستگیری‌اش به خاطر ایمان مشترکشان.

آقای دای کارمند سابق شرکت پمپ شناور، زیرمجموعه اداره نفت داپینگ در استان هیلونگ‌جیانگ، بود. او در ۸ ژانویه ۲۰۲۲، پس از اینکه همراه تمرین‌کننده دیگری به دلیل توزیع بروشورهای حاوی اطلاعات فالون گونگ در پمپ بنزین، به پلیس گزارش شد، دستگیر شد. پلیس خانه‌اش را غارت، و او را دستگیر کرد. سپس با وثیقه ده‌هزار یوآنی آزادش کرد.

آقای دای از نظر مالی تحت فشار شدیدی قرار داشت، زیرا هنوز در تقلا برای پرداخت قبوض پزشکی همسرش بود. پس از اینکه پلیس تنها پس‌انداز او را که پنج‌هزار یوآن بود توقیف کرد و پسرش وثیقه‌ای ده‌هزار یوآنی برایش پرداخت کرد، او نگران بود که چگونه می‌تواند تمام بدهی‌های خود را بپردازد. در همین حال، پلیس به آقای دای هشدار داد که نحوه آزار و شکنجه خود را به وب‌سایت مینگهویی

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/3/20/128550.html>^{۴۷}

گزارش نکند. این استرس بر وضعیت سلامتی او تأثیر گذاشت و وی در ۱۱ فوریه ۲۰۲۲ در شصت‌سالگی فوت کرد.

از زمان شروع آزار و شکنجه، آقای دای و خانم گوان بارها به دلیل صحبت درباره فالون گونگ دستگیر شدند. خانم گوان به دو سال کار اجباری و آقای دای به هفت سال حبس محکوم شد. هر دو به دلیل رها نکردن ایمانشان، مورد ضرب‌وشتم، محرومیت از خواب، و سایر شکل‌های شکنجه قرار گرفتند.

حتی پس از آزادی این زوج، مقامات به آزار و اذیت آن‌ها ادامه دادند و باعث ناراحتی شدید روانی‌شان شدند. این آزار و شکنجه مداوم به سلامتی خانم گوان لطمه زد. او دچار فیبروم رحم شد و خونریزی نامنظم داشت. قادر به خوردن نبود و لاغر شده بود. او در ۵ مارس ۲۰۲۱ در شصت‌سالگی درگذشت.

د. مادر در شرایط مشکوک در زندان درگذشت، دختر در زندان مورد آزار و اذیت قرار گرفت^{۴۸}

خانم فو گیهاوا برای گذراندن حبسش که هفت سال و شش ماه بود در زندان پذیرش شد، اما دو ماه بعد درگذشت. مقامات اجازه دیدن جسد او را به خانواده‌اش ندادند و بدون اطلاع خانواده، جسد را به مرکز کفن‌و‌دفن منتقل کردند. آن‌ها همچنان خانواده‌اش را از دیدن او منع می‌کردند، مگر اینکه نهبانی در آنجا حضور می‌داشت. به‌رغم درخواست‌های مکرر خانواده‌اش برای بررسی علت مرگ او، مقامات زندان آن‌ها را تحت فشار قرار دادند تا جسد او در اسرع وقت سوزانده شوند.

خانم فو در ۱۵ اوت ۲۰۱۹ به همراه شوهر، دختر بزرگش، و دو داماد و والدین آن‌ها به دلیل ایمان مشترکشان به فالون گونگ دستگیر شدند. دختر کوچکش نجات یافت، چراکه در آن زمان صاحب نوزادی سه‌ماهه بود. درحالی‌که شوهر خانم فو و

^{۴۸}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/8/24/125175.html>

مادرشوهر دختر کوچکش پس از ۱۵ روز بازداشت آزاد شدند، بقیه در فوریه ۲۰۲۱ به هفت یا هفت سال و شش ماه زندان محکوم شدند.

خانم فو و دختر بزرگش در ۲۷ مه ۲۰۲۱ به زندان زنان استان جیلین منتقل شدند. آن‌ها در بند هشتم حبس شدند و در آنجا تحت «مدیریت سخت» قرار گرفتند. آن‌ها مجبور بودند هر روز ساعت‌های طولانی روی چارپایه‌های کوچک بنشینند و از ملاقات با وکلا و اعضای خانواده خود محروم شدند.

فصل ۷: محکومیت‌های زندان

بین ژانویه ۲۰۲۰ تا دسامبر ۲۰۲۲، در مجموع ۲۴۲۷ تمرین‌کننده فالون گونگ به زندان محکوم شدند که به‌طور میانگین شصت و هفت مورد محکومیت در هر ماه بوده است.

به‌دلیل سانسور شدید اطلاعات در چین، تمرین‌کنندگان با یکدیگر همکاری می‌کنند تا راه‌های جایگزینی برای اطلاع‌رسانی در مورد آزار و شکنجه بیابند. هنگامی که پلیس آن‌ها را پیدا می‌کند، اغلب منجر به دستگیری و محکومیت‌های دسته‌جمعی‌شان می‌شود. در سال ۲۰۲۱، مقامات تعداد زیادی محکومیت حبس تا سیزده سال صادر کردند. یازده روزنامه‌نگار که به‌دلیل ارسال عکس‌های خیابان‌های خالی پکن در طول پاندمی برای رسانه‌های خارج از کشور دستگیر شده بودند، قبل از بازی‌های المپیک زمستانی پکن به دو تا هشت سال حبس محکوم شدند.

دادگاه‌های شهر نانیانگ در استان هنان، چهل و یک تمرین‌کننده را در سال ۲۰۲۱ به زندان محکوم کردند. همه آن‌ها در ۳۰ اوت ۲۰۱۹ در دستگیری دسته‌جمعی بیش از یک‌صد تمرین‌کننده هدف قرار گرفتند. مدت حبس آن‌ها از هفت ماه تا سیزده سال متغیر بود.

بسیاری از این تمرین‌کنندگان محکوم‌شده، در زندان مورد آزار و اذیت قرار گرفتند، زیرا نگهبانان سعی داشتند آن‌ها را مجبور به رها کردن ایمانشان کنند. برخی از این تمرین‌کنندگان مجبور شدند به‌عنوان بخشی از شستشوی مغزی، متون بودیسم را مطالعه کنند، برخی مجبور شدند درحالی‌که گرسنه بودند، کار سنگین بدون دستمزد انجام دهند، و بسیاری دیگر در معرض ضرب‌وشتم مداوم، محرومیت از خواب، شوک الکتریکی و تجاوز جنسی قرار گرفتند.

مقامات برای تضعیف اراده تمرین‌کنندگان و جلوگیری از مطلع شدن خانواده‌شان از صدمات وارد به آن‌ها، اغلب آنان را از ملاقات با خانواده محروم می‌کنند. سه نمونه از این قبیل عبارتند از: مردی شصت‌وهشت‌ساله با پای معلول، مردی

چهل و نه ساله مبتلا به نارسایی کلیه و قلب، و خانمی هشتاد و چهار ساله با مشکلات پا و اختلال شنوایی.

بیشتر تمرین کنندگان اجازه نداشتند با خانواده‌هایشان مکاتبه کنند. گرچه خانواده خانم وانگ کوئی‌یینگ از شان‌دونگ چند نامه ثبت شده برای او ارسال کردند و سیستم ردیابی نامه نشان می‌داد که نامه‌ها دریافت و امضا شده‌اند، خانم وانگ بعداً به خانواده‌اش گفت که فقط یک نامه دریافت کرده است. تقریباً در همان زمان، خانواده او نامه‌ای دریافت کردند که نوشتار بدی داشت و وانمود شده بود که از طرف خانم وانگ است و نویسنده نامه زندان و نگهبانان را تحسین کرده بود.

۱. خانواده‌هایی که باهم هدف قرار گرفتند

الف. محکومیت بانوی جوانی به هفت سال حبس، پس از درگذشت والدینش با فاصله شش سال^{۴۹}

خانم سون یوجیاو، حدوداً سی‌ساله، پس از ازدست دادن والدینش در اثر آزار و شکنجه فالون گونگ، در مارس ۲۰۲۲ به دلیل ایمانش به هفت سال زندان محکوم شد. خانم سون از شهرستان منگیین در استان شان‌دونگ، در ۱۰ ژوئن ۲۰۲۱ در خانه‌اش دستگیر شد. پلیس وارد خانه‌اش شد و آنجا را بازرسی کرد. یک کامپیوتر، یک چاپگر، مطالب اطلاع‌رسانی فالون گونگ و کتاب‌های فالون گونگ خانم سون و پدرش توقیف شد. او ابتدا در اداره پلیس بازجویی و سپس به بازداشتگاه لینی منتقل شد.

هشت روز بعد، پدرش، آقای سون پینجین، در محل کار دستگیر شد. روز بعد به خانواده‌اش خبر دادند که او فوت کرده است. وقتی خانواده‌اش جسد او را در مرکز کفن و دفن شهرستان منگیین دیدند، به نظر می‌رسید که مایع مغزش نشت کرده است، گره یکی از چشم‌هایش تخلیه شده بود و شکم و نیمی از سرش فرو رفته

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/7/7/130408.html>^{۴۹}

بود. پلیس به خانواده او اجازه کالبدشکافی نداد. مقامات خانواده آقای سون را مجبور کردند جسد او را در ۲۶ ژوئن بسوزانند و علت مرگ او به صورت معما باقی ماند.

مرگ آقای سون فقط شش سال پس از مرگ همسرش، خانم یو زایهوا، به دلیل آزار و شکنجه فالون گونگ رخ داد. خانم یو چهل و هفت ساله بود که در ۱۹ اوت ۲۰۱۵ درگذشت. نُه ماه پس از مرگ غم‌انگیز آقای سون، خانم سون به هفت سال حبس در زندان زنان استان شاندونگ محکوم شد. برخی از تمرین‌کنندگان بر این گمان هستند که مقامات به او دوره حبسی طولانی داده‌اند تا از عدالت‌جویی او برای پدرش جلوگیری کنند.

ب. محکومیت والدین و دختر به هفت تا دوازده سال حبس^۵

آقای لی گوچینگ مدیرکل شرکت برق محلی در تیانجین است. او در اوقات فراغت خود با همسرش خانم یو بو و دخترشان خانم لی لی کسب‌وکاری مربوط به مراسم عروسی را اداره می‌کند. از آنجاکه این خانواده فالون گونگ را تمرین می‌کنند، هدف مقامات قرار گرفتند. در ۱۵ مه ۲۰۱۹، خانم یو و خانم لی درحین رانندگی و خروج از مجتمع آپارتمانی‌شان دستگیر شدند. پلیس خانه آن‌ها را غارت کرد و چاپگر، دستگاه فکس و سه اتومبیلشان را توقیف کرد. آقای لی در همان روز دستگیر شد. آسیب روحی ناشی از این دستگیری‌ها برای پدر سالمندش آنقدر شدید بود که وی سخته کرد و در بیمارستان بستری شد.

آن‌ها درحالی‌که در اداره پلیس محلی حبس بودند، آقای لی دچار فشار خون بالا و خانم لی دچار معده‌درد شد. این زوج و دخترشان سپس به بازداشتگاه منطقه نینگه منتقل شدند. آن‌ها در اوایل مارس ۲۰۲۰ توسط دادستانی منطقه نینگه متهم شدند. دادگاه منطقه نینگه آقای لی را بعداً به دوازده سال، خانم یو را به ده سال و خانم لی را به هفت سال حبس محکوم کرد.

^۵<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/9/10/125291.html>

۲. به‌خاطر ایمانش مکرراً هدف قرار گرفتند

الف. مهندس سابق که در طول حبس قبلی فلج شده بود، دوباره به‌خاطر ایمانش محکوم شد^{۵۱}

یک مهندس سابق در شهر دالیان در استان لیائونینگ، که پس از ده سال شکنجه در زندان فلج شد، دوباره به‌دلیل ایمانش به فالون گونگ محکوم شد. آقای لو کایلی (که به‌صورت لیو کایلی نیز ترجمه شده است)، پنجاه‌وهفت‌ساله، در ۲۰ ژوئن ۲۰۲۱، پس از آن دستگیر شد که پلیس این شعر را روی چارچوب در منزلش دید: «حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری مهم‌ترین هستند، تقوا و نیکی برکت به همراه خواهد آورد.»

۲۰ ژوئن ۲۰۲۱ اتفاقاً روز پدر نیز بود. از آنجاکه والدین آقای لو سال‌ها پیش درگذشته‌اند، تنها خانواده او در دالیان، همسر و والدین همسرش هستند که حدوداً هشتادساله هستند. دستگیری او واقعاً آن‌ها را ناراحت کرد، به‌خصوص همسرش را که هنوز دوران نقاهت پس از عمل جراحی‌اش را می‌گذراند.

آقای لو پس از گذراندن پنج روز در زندان شهر دالیان به بازداشتگاه یائوجیا منتقل شد. مأموران ابتدا به‌دلیل وضعیت جسمی نامناسبش از پذیرش او خودداری کردند، اما پلیس آن‌ها را مجبور به پذیرش کرد. هنگامی که خانواده آقای لو به‌دنبال آزادی او بودند، یک مأمور پلیس به آن‌ها گفت: «صحبت با من بیهوده است. او با دستور از بالا دستگیر شد.»

آقای لو پس از جراحات قبلی، تازه راه رفتن با عصا را یاد گرفته بود که اندکی بعد دوباره دستگیر شد. در بازداشتگاه که مجبور بود بدون عصا راه برود، ناتوانی‌اش در راه رفتن رنج زیادی برایش به همراه داشت. درد پاهایش اغلب مانع از این می‌شد که شب‌ها بخوابد. وقتی وکیلش به ملاقات او رفت، یک زندانی او را روی پشتش حمل می‌کرد.

^{۵۱}<https://en.minghui.org/html/articles/2022/1/16/198167.html>

آقای لو در ۱۶ دسامبر ۲۰۲۱ در دادگاه گنجینگری محاکمه شد. او به هشت ماه زندان و پنج هزار یوان جریمه محکوم شد. او به این حکم اعتراض کرده است.

آقای لو قبل از آخرین محکومیتش، دو دوره حبس را در اردوگاه‌های کار اجباری و زندان پانجین گذراند. او بیش از سیزده سال از بیست و سه سال گذشته را پشت میله‌های زندان گذرانده است. در دوران حبسش، او را به وسیلهٔ شکنجهٔ «تخت مرگ» می‌بستند، با دستبند آویزان می‌کردند و با باطوم‌های الکتریکی به او شوک وارد می‌کردند. محکومیت ده‌ساله او پس از آن صادر شد که در سال ۲۰۰۵ با نفوذ به سیگنال‌های تلویزیونی ویدئویی را پخش کرد که جنایات ح.ک.چ در آزار و شکنجه فالون گونگ را افشا می‌کرد. نگهبانان ساعت‌ها با باطوم‌های الکتریکی به او شوک وارد کردند. در سال ۲۰۱۰ او دیگر نتوانست شکنجه‌های طاقت‌فرسا را تحمل کند و از پشت‌بام یک ساختمان به پایین پرید. استخوان دنباله‌اش آسیب دید و در نتیجه فلج و نیز دچار بی‌اختیاری در دفع ادرار شد.

ب. مردی اهل نینگشیا پس از دوازده سال حبس به دلیل ایمانش به فالون گونگ، به چهارده سال حبس دیگر محکوم شد^{۵۲}

آقای ما ژی‌وو از شهر بینچوان در استان نینگشیا، به دلیل ایمانش به فالون گونگ در ۱۷ دسامبر ۲۰۲۰ به چهارده سال زندان و سی هزار یوان جریمه محکوم شد. این راننده پنجاه‌ساله سابق راه‌آهن در ۵ ژوئن ۲۰۲۰ در حالی که به دنبال کار در شهر گویوان در همان استان بود دستگیر شد. او در بازداشتگاه شهر گویوان دست به اعتصاب غذا زد. خانواده او برای آزادی‌اش به اداره پلیس و بازداشتگاه محلی رفتند، اما نتیجه‌ای نداشت. بازداشتگاه خانواده‌اش را نیز از ملاقات با او منع کرده است.

وکلا آقای ما در روزهای ۱۰ و ۲۸ ژوئیه برای ملاقات با او به بازداشتگاه رفتند، اما هر دو بار مورد بازجویی قرار گرفتند. در اواخر اوت، پلیس پرونده او را به دادستانی منطقه یوانژو ارسال کرد و این دادستانی نیز پرونده را در ۲ سپتامبر به دادستانی شهر گویوان ارجاع داد. دادستانی شهر گویوان در ۲۴ سپتامبر آقای ما را متهم و

^{۵۲}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/3/9/123296.html>

پرونده او را به دادگاه میانی شهر گویوان منتقل کرد. پس از دو جلسه، در ۱۹ و ۲۲ نوامبر، قاضی در ۱۷ دسامبر او را به چهارده سال زندان محکوم کرد. آقای ما در ۲۵ دسامبر از این حکم مطلع شد.

آقای ما قبل از آخرین دوره حبس خود، بارها دستگیر و به مدت دوازده سال زندانی شده بود. اولین بار، مدت کوتاهی پس از اینکه در سپتامبر ۱۹۹۹ به دلیل دادخواهی برای فالون گونگ دستگیر شد، به سه سال کار اجباری محکوم شد. از آنجاکه او در اعتراض به بازداشت غیرقانونی دست به اعتصاب غذا زده بود، دادگاه محلی با وجود گذشت دو سال از حبسش در اردوگاه کار اجباری، او را به شش سال زندان محکوم کرد.

نگهبانان زندان یک بار درحالی که چهار دست و پایش در موقعیت عقاب با بال‌های باز محکم کشیده شده بود، او را بیش از چهل روز به تخت مرگ بستند. همچنین تحت خوراندن اجباری داروهای نامعلوم که حاوی مگس مرده بود قرار داده شد. او بعد از آن احساس می‌کرد بدنش درحال سوختن است و به مدت شش ماه قادر نبود بایستد یا راه برود.

وقتی آقای ما برای اولین بار در سال ۱۹۹۹ دستگیر شد، همسرش دخترشان را باردار بود. آن دختر کوچک دور از پدر بزرگ شد. در ۲۰ نوامبر ۲۰۰۱ که دوساله بود، به اداره پلیس برده شد، زیرا پلیس تلاش می‌کرد با استفاده از او، مادرش را مجبور به رها کردن فالون گونگ کند.

در فوریه ۲۰۰۸ که آقای ما آزاد شد، دخترش تقریباً هشت ساله بود. باین حال فقط دو سال بعد، آقای ما بار دیگر در ۱۲ سپتامبر ۲۰۱۰، بازداشت و به سه سال و نیم حبس محکوم شد. او مورد ضرب و شتم قرار گرفت، به مدت یک سال و نیم مجبور بود هر روز ساعت‌ها روی چارپایه‌ای کوچک بنشیند، مورد آزار و اذیت جنسی و در معرض سرمای منجمدکننده قرار گرفت. کلیه چپش آسیب دید. دنده‌اش شکست. در ادرارش خون دیده شد. پاهایش به شدت متورم و کبود شد و قادر به ایستادن نبود. درحالی که آقای ما در زندان بود، پدرش در سال ۲۰۱۰ به دلیل نگرانی دائمی برای پسرش درگذشت.

۳. محکومیت‌های گروهی

الف. ۹ تمرین‌کننده دستگیر و محکوم شدند^{۵۳}

آقای ما مینچینگ، ۵۲ ساله، در ۲۰ دسامبر ۲۰۲۱ به هفت سال و نیم حبس و جریمه ده‌هزار یوانی محکوم شد. او آخرین نفر از نه تمرین‌کننده‌ای بود که در ۹ و ۱۰ ژوئیه ۲۰۱۹ دستگیر و در دادگاه منطقه هایجو محکوم شدند. نه تن از ساکنان شهر گوانگژو در استان گوانگ‌دونگ، پس از اینکه پلیس مشکوک شد آن‌ها از طریق شبکه وای‌فای در یک ایستگاه مترو، مطالب فالون گونگ را ارسال کرده‌اند، هدف قرار گرفتند.

هشت تمرین‌کننده دیگری که دستگیر شدند مادر آقای ما (خانم وانگ شوئه‌جن)، خانم لین زویینگ، آقای زنگ جیاگنگ، خانم تان چویینگ، خانم وو لیجوان، خانم لیانگ هوئیچان، خانم ژانگ هوئی، و خانم یانگ ژیگانگ بودند که اکثراً بیش از هفتاد هشتاد سال دارند.

قبل از محکوم شدن آقای ما، خانم لین در ۱۳ ژوئیه ۲۰۲۰ به یک سال حبس همراه با دو سال حبس تعلیقی و ۲۰۰۰ یوان جریمه محکوم شد. خانم وو در نیمه دوم سال ۲۰۲۰ به یک سال و سه ماه حبس محکوم شد. آقای زنگ در ۲۸ ژوئیه ۲۰۲۱ به پنج سال حبس محکوم شد. خانم تان در اوت ۲۰۲۱ به دو سال حبس همراه با سه سال و نیم حبس تعلیقی محکوم شد. و خانم وانگ، مادر آقای ما، در ۱۷ مارس ۲۰۲۱ به چهار سال حبس محکوم شدند. حکم خانم لیانگ، خانم ژانگ و خانم یانگ مشخص نیست.

مادر آقای ما، خانم وانگ، هفتاد و هفت ساله، در زندان دچار کمردردی طاقت‌فرسا شد و گاهی اوقات قادر به راه رفتن نبود، بنابراین مجبور بود روی زمین چهار دست و پا راه برود. او درخواست دیدار با پزشک را کرد، اما نگهبانان به او توجهی نکردند. فردی که از وضعیت او آگاه بود در اواخر اکتبر ۲۰۲۰ به خانواده‌اش گفت که او در

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/12/29/197212.html>^{۵۳}

بازداشتگاه منطقه هایجو تحت شکنجه شدید قرار گرفته است. او به قدری آسیب دیده بود که نمی‌توانست صاف بایستد یا راه برود. در ۳ نوامبر ۲۰۲۰ که وکیلش دوباره با او ملاقات کرد، وی روی ویلچر بود.

آقای زنگ، هفتادونه‌ساله، دو ماه پس از دستگیری، فشار خون بالا و بیماری قلبی را تجربه کرد. خانواده و وکیل آقای زنگ درخواست کردند که او با قرار وثیقه آزاد شود، اما درخواستشان رد شد.

ب. هفت نفر از ساکنان هیلونگ‌جیانگ به دلیل تماس تلفنی به یازده سال حبس محکوم شدند

هفت تن از ساکنان شهر داپینگ در استان هیلونگ‌جیانگ در ۷ و ۸ آوریل ۲۰۲۰ دستگیر شدند، چراکه از طریق تماس تلفنی به مردم می‌گفتند چگونه رژیم کمونیستی این پاندمی را مخفی کرده است و نیز چگونه بیماران مبتلا به ویروس کرونا با تکرار عبارات «فالون دافا خوب است» و «حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری خوب است» بهبود یافتند. پلیس آن‌ها را به نقض ماده ۳۰۰ قانون کیفری متهم کرد، یعنی «اختلال در اجرای قانون از طریق عضویت در یک فرقه»، که به بهانه رایج مقامات برای مجرم شمردن تمرین‌کنندگان فالون گونگ تبدیل شده است.

این تمرین‌کنندگان چهار بار، در ۱۷ و ۲۹ دسامبر ۲۰۲۰، و ۲۲ ژوئن و ۲۱ اکتبر ۲۰۲۱ در دادگاه منطقه رانگهولو حاضر شدند. خانواده‌های آن‌ها به‌خاطر پیگرد قضایی ناعادلانه عزیزانشان، شکایت‌های متعددی را علیه دادستان فنگ و قاضی شوئه به فرمانداری و استانداری و اداره نظم و انضباط ارائه کردند. همچنین خواستار جایگزینی دادستان و قاضی رسیدگی‌کننده به این پرونده شدند. هیچ سازمانی هرگز به شکایات یا درخواست‌های آن‌ها پاسخ نداده است. قاضی شوئه حکم آن‌ها را در ۱۷ نوامبر ۲۰۲۱ اعلام کرد:

آقای لی لیژوانگ به ده سال و هشت ماه حبس و پرداخت هشتاد هزار یوان جریمه محکوم شد.

خانم تانگ ژوبین به نه سال و چهار ماه حبس و پرداخت پنجاه هزار یوان جریمه محکوم شد.

خانم ژائو لیهوا به هفت سال و پنج ماه حبس و پرداخت چهل هزار یوان جریمه محکوم شد.

خانم هو شیائوهویی به هفت سال و سه ماه حبس و پرداخت چهل هزار یوان جریمه محکوم شد.

خانم دینگ یان به چهار سال و دو ماه حبس همراه با پرداخت سی هزار یوان جریمه محکوم شد.

خانم جیائو چیخوا به چهار سال حبس همراه با پرداخت سی هزار یوان جریمه محکوم شد.

خانم لی یانچینگ به یک سال و ده ماه حبس همراه با پرداخت بیست هزار یوان جریمه محکوم شد.

آقای لی، خانم تانگ و خانم هوئو نسبت به حکم‌های صادره اعتراض کرده‌اند.

خانم تانگ، بازنشسته کارخانه مواد پلاتین تنگستن هاربین، هفتادساله، چند بار طی دو دهه گذشته دستگیر و زندانی شده است. او اولین بار در سپتامبر ۱۹۹۹ به خاطر رفتن به پکن، به منظور دادخواهی برای فالون گونگ دستگیر شد. نگهبانان بازداشتگاه منطقه چائویانگ در پکن او را شکنجه کردند و روی سرش آب سرد ریختند.

خانم تانگ به ترتیب در آوریل ۲۰۰۱ و اوت ۲۰۰۶ به دو دوره حبس در اردوگاه کار اجباری، مجموعاً به مدت سه و نیم سال محکوم شد. در اردوگاه کار اجباری وانجیا، نگهبانان پاهایش را بستند، او را آویزان کردند و با باطوم‌های الکتریکی به سر، بازوها و دست‌های او شوک وارد کردند. مدت زیادی طول کشید تا جراحات روی بازو و دست چپش بهبود یافت. نگهبانان به او می‌گفتند: «این دستوری از بالاست. ما فقط ابزار آن‌ها هستیم. اگر می‌خواهی به دنبال عدالت باشی، باید با جیانگ زمین (رئیس سابق رژیم کمونیستی که در سال ۱۹۹۹ دستور آزار و شکنجه را صادر کرد) صحبت کنی. این شغل ماست و چاره‌ای نداریم.»

آقای لی، جراح ارتوپد چهل و هشت ساله، از بیمارستان محل کارش اخراج شد و دو بار به حبس در اردوگاه کار اجباری و یک بار به حبس در زندان محکوم شد که مجموعاً شش و نیم سال بود. او در زمان بازداشت متحمل شکنجه و آزار و اذیت جنسی و وحشتناک شد و پس از آزادی مجبور شد برای گذران زندگی خود در خیابان لباس بفروشد.

ج. چهارده ترمین کننده، از جمله هفت نفر در یک خانواده بزرگ، به هفت تا نه سال حبس محکوم شدند^{۵۴}

چهارده ترمین کننده در شهر چانگ چون در استان جیلین، که هفت نفر آن‌ها از اعضای خانواده‌ای بزرگ هستند، در ۱۵ اوت ۲۰۱۹ طی یک عملیات پاکسازی پلیس دستگیر شدند. آن‌ها در ۲۸ سپتامبر ۲۰۲۰، در دادگاه شهرستان لیشو محاکمه شدند. قاضی مانع از این شد که وکلای آن‌ها و اعضای خانواده‌شان از آن‌ها دفاع کنند و هنگام شهادت این ترمین کنندگان در دفاع از خود، مکرراً صحبت آن‌ها را قطع کرد. قاضی حکم آن‌ها را در ۲۶ فوریه ۲۰۲۱ صادر کرد.

آقای منگ شیانگچی (سی و هفت ساله) و مادرزنش، خانم فو گوئیخوا (پنجاه و پنج ساله)، هر دو به هفت سال و شش ماه زندان محکوم شدند. پدر آقای منگ، آقای منگ فانجون (پنجاه و نه ساله)، خواهرزنش خانم یو جیانلی (سی ساله)، شوهر خانم یو، آقای وانگ دونگجی (چهل ساله)، و پدر و مادر آقای وانگ، آقای وانگ کمین (شصت و نه ساله) و خانم وانگ فنگجی (شصت و نه ساله)، هر کدام به هفت سال حبس محکوم شدند.

هفت ترمین کننده دیگر نیز به دوره‌های حبس طولانی محکوم شدند. آقای جیانگ تائو (چهل و شش ساله) به نه سال حبس محکوم شد. آقای هو هونگ چینگ (چهل و نه ساله)، آقای هان جیان پینگ (پنجاه و هشت ساله)، آقای تان چیوچنگ (چهل و چهار ساله)، خانم ژانگ شانوپینگ (پنجاه و یک ساله)، خانم کوئی گوئیشیان

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/3/12/191372.html>^{۵۴}

(پنجاه و شش ساله) و خانم لیو دونگ یینگ (پنجاه و پنج ساله و مادر داماد خانم کوئی)، همگی به هفت سال حبس محکوم شدند.

خانم فو در ۲۵ ژوئیه ۲۰۲۱، دو ماه پس از انتقال به زندان زنان استان جیلین درگذشت، درحالی که ادعا می‌شد مرگش بر اثر ابتلا به سیروز کبدی بوده است. خانواده‌اش خواستند بلافاصله جسد او را ببینند، اما پزشک به آن‌ها گفت که باید ابتدا محل را تمیز کنند. خانواده او سرانجام پس از چند روز و بعد از درخواست‌های مکرر، جسد او را دیدند، اما اجازه نداشتند تلفن همراه با خود ببرند یا از جسد عکس بگیرند.

د. قاضی‌ای که سیزده نفر را محکوم کرد: «قاتل‌ها می‌توانند وکیل استخدام کنند، اما تمرین‌کنندگان فالون گونگ نمی‌توانند!»^{۵۵}

سیزده تن از ساکنان شهرستان نونگ‌آن در استان جیلین، به دلیل اعتقادشان به فالون گونگ محکوم شدند. درخواست‌های تجدیدنظر آن‌ها همگی در اواخر نوامبر ۲۰۲۱ رد شد. یکی از آن‌ها، خانم سان فنگ‌شیان، درحین بازداشت دچار سکتة مغزی شد و در ۱۵ دسامبر ۲۰۲۱ درگذشت. حکم‌های صادرشده برای این تمرین‌کنندگان در ادامه آمده است:

خانم ژانگ شیوژی شصت و چهارساله به ده سال زندان محکوم شد.
خانم گائو شیائوچی پنجاه و شش ساله به نه سال زندان محکوم شد.
خانم کای یوینگ شصت و شش ساله به نه سال زندان محکوم شد.
آقای فنگ لیچی به نه سال زندان محکوم شد.

خانم وو دونگمی، پنجاه ساله، به هفت سال زندان محکوم شد.
خانم یو جیاورو (دختر خانم کای)، سی و چهارساله، به شش سال زندان محکوم شد.
آقای شان ویهپی به شش سال زندان محکوم شد.
آقای لو شیانگ فو به شش سال زندان محکوم شد.
خانم ژائو شیولان شصت و هفت ساله به پنج سال زندان محکوم شد.

^{۵۵}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/12/25/126672.html>

خانم سون شیویینگ شصت و هشت ساله به چهار سال زندان محکوم شد.
آقای ژانگ جینگ‌یوان به دو سال زندان محکوم شد.
خانم سون فنگ‌شیان شصت و پنج ساله به دو سال زندان محکوم شد.
خانم دونگ شیوهویی به یک سال و شش ماه زندان محکوم شد.

قبل از اولین جلسه دادرسی این تمرین‌کنندگان در دادگاه شهر دیهویی در ۹ آوریل ۲۰۲۱، قاضی وانگ رونگ‌فو وکلای آن‌ها و مدافعان غیروکیل در خانواده‌های آن‌ها را از بررسی اسناد پرونده یا حضور در جلسه منع کرد، به این دلیل که آن‌ها سندی دال بر اینکه خودشان فالون‌گونگ را تمرین نمی‌کنند ارائه نکردند.

قاضی هنگام صحبت با خانواده این تمرین‌کنندگان، سخنان توهین‌آمیز و تحقیرکننده‌ای به زبان آورد و چیزهایی از این قبیل گفت: «ما از دادگاه‌های سطح بالاتر در این مورد سؤال کرده‌ایم و این [اجازه ندادن به وکلا برای دفاع از تمرین‌کنندگان در دادگاه] چیزی است که به من گفته شد.» «با من درباره قانونی بودن یا نبودن آن صحبت نکنید؛ ما کارها را این‌گونه انجام می‌دهیم. بگذارید چیزی به شما بگویم: پرونده‌های فالون‌گونگ خاص هستند.» «بدون دفاع، یعنی هیچ دفاعیه‌ای نداریم. بله ما قانون را زیر پا گذاشته‌ایم، چه اهمیتی دارد؟! هر جا که بخواهید می‌توانید شکایت کنید.» او همچنین ادعا کرد: «قاتلان می‌توانند وکیل استخدام کند، اما تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ نمی‌توانند!»^{۵۶}

قاضی وانگ همچنین طبق قانون، سه روز زودتر از موعد جلسه دادگاه، در این خصوص به تمرین‌کنندگان اطلاع‌رسانی نکرد. مأموران دادگاه در صبح روز جلسه به سلول‌های تمرین‌کنندگان در بازداشتگاه شهرستان نونگان رفتند، آن‌ها را به داخل اتومبیل کشاندند و به دادگاه بردند. موی خانم گائو توسط نگهبانان کشیده شد و از ناحیه پشتش آماج ضرب و شتم قرار گرفت که بعد از چند هفته هنوز درد داشت. بازوی خانم یو پس از اینکه توسط نگهبانان کشیده شد، کبود شد. همه تمرین‌کنندگان قبل از انتقال به دادگاه، مجبور به پوشیدن لباس‌های محافظ شدند. قاضی وانگ در ۲۶ ژوئیه ۲۰۲۱ حکم‌های زندانشان را صادر کرد.

^{۵۶}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/12/4/126519.html>

این تمرین‌کنندگان در ۱۵ ژوئیه ۲۰۲۰، چند روز قبل از بیست‌ویکمین سالگرد آزار و شکنجه فالون گونگ در ۲۰ ژوئیه و دیدار برنامه‌ریزی‌شده شی جین‌پینگ، رهبر حزب، از این منطقه در ۲۳ ژوئیه، دستگیر شدند. دو تمرین‌کننده دیگر نیز در همان روز دستگیر شدند. آقای جیانگ چوانده (شوهر خانم سون شیویینگ) که یک ماه پس از آزادی در اوایل اوت ۲۰۲۰ درگذشت، و خانم رن یونگ‌پینگ (همسر آقای ژانگ‌جینگ‌یوان) که در ۴ مارس ۲۰۲۱ پس از تبرئه شدن از اتهامات آزاد شد.

دو پسر آقای جیانگ به دلیل ۲۳ سال آزار و شکنجه اعتقاد معنوی والدینشان، در ترس و تحقیر بزرگ شدند. هنگامی که والدین آن‌ها دستگیر شدند، پسران مجبور شدند از دوستان و اقوام خود برای غذا گدایی کنند، درحالی‌که دوستان و بستگان اغلب از ترس گرفتار شدن، چشم خود را بر آن‌ها می‌بستند. آقای جیانگ که پیش از این، پس از تحمل ۱۱ سال شکنجه در زندان و نیز آزار و اذیت پس از آزادی، بسیار ضعیف شده بود، در ۲۶ اوت ۲۰۲۰، یک ماه و نیم پس از آخرین دستگیری‌اش، درگذشت.

۴. افرادی که بعد از تمرین فالون گونگ متحول شدند، فقط به خاطر حفظ ایمانشان زندانی شدند

الف. مردی اهل هوبی پس از نوزده سال تحمل حبس به خاطر ایمانش، به سه سال حبس دیگر محکوم شد^{۵۷}

آقای لی گوانگ‌چینگ شصت‌وهفت‌ساله که زمانی سارقی محکوم‌شده بود، به خاطر تغییر زندگی‌اش از طریق تمرین فالون گونگ به این روش ایمان آورد. اما او پس از دستگیری در اکتبر ۲۰۰۰ به دلیل دادخواهی برای حق تمرین فالون گونگ، به مدت نوزده سال زندانی شد. او دوباره در ۵ اوت ۲۰۲۱ دستگیر و بعداً به سه سال حبس محکوم شد.

آقای لی، اهل شهر بینگ‌چنگ در استان هوبی، در سال ۱۹۷۹ که ۲۴ سال داشت به ۱۸ سال زندان محکوم شد. او سه بار فرار کرد و دوره حبسش ۱۱ سال دیگر اضافه شد. گرچه چهارمین فرار او که در سال ۱۹۸۹ اتفاق افتاد، موفقیت‌آمیز بود، وی هر روز با ترس از دستگیری دوباره زندگی می‌کرد و نمی‌توانست به خانه برود تا در کنار خانواده‌اش باشد.

آقای لی زمانی که در شهر ووهان در همان استان زندگی می‌کرد، در ۱۵ ژوئن ۱۹۹۶ با گروهی از افراد روبرو شد که تمرینات فالون گونگ را در پارک هنگشان انجام می‌دادند. او جذب موسیقی و حرکات ملایم تمرینات شد و شروع به تمرین فالون گونگ کرد و از آن زمان به بعد، فردی متفاوت شد و زندگی جدیدی را آغاز کرد.

مدت کوتاهی پس از شروع آزار و شکنجه در سال ۱۹۹۹، آقای لی به‌منظور دادخواهی برای فالون گونگ به پکن رفت و دستگیر شد. او به زندانی در منطقه خودمختار شین‌جیانگ بازگردانده شد؛ جایی که در گذشته، دوره قبلی حبس خود را به دلیل سرقت گذرانده بود. ماه‌ها بعد، قاضی به دلیل فرار قبلی‌اش از زندان و تمرین فالون گونگ، حکم نوزده سال حبس جدیدی را برایش صادر کرد.

آقای لی پس از آزادی در ژانویه ۲۰۱۹، به زادگاهش در شهر بینگ‌چنگ در استان هوبی بازگشت و در ۳۰ ژوئیه ۲۰۲۱ هنگام توزیع مطالب اطلاع‌رسانی درباره فالون گونگ توسط پلیس دستگیر شد. همسر آقای لی از حق ملاقات با او محروم شد. او بعداً متوجه شد که شوهر شصت و هفت ساله‌اش در ۳ مارس ۲۰۲۲ محاکمه، و به سه سال حبس محکوم شده است.

ب. محکومیت زن و شوهری به دلیل ایمان به فالون گونگ و محرومیتشان از حق ملاقات با وکیل

آقای لیو شیهورنگ و همسرش خانم ژائو شیجوان در ۴ سپتامبر ۲۰۱۹ در شهر جینگژو در استان هوبی دستگیر شدند، درحالی‌که دور از خانه زندگی می‌کردند تا تحت آزار و شکنجه قرار نگیرند. در ۳ دسامبر ۲۰۲۰ تأیید شد که آقای لیو به هفت سال و شش ماه و خانم ژائو به هفت سال حبس محکوم شده است.

آقای لیو در شانزده سالگی مدرسه را ترک کرد و به شهر ووهان در همان استان رفت تا در یک شرکت فرآوری چوب کار کند. سپس به یک باند تبهکار پیوست و در بیست و شش سالگی شروع به مصرف مواد مخدر کرد. او چند بار به جرم مصرف مواد مخدر، دعوا و کلاهبرداری از مردم به زندان افتاد. وی در ژوئن ۲۰۰۴ آزاد شد، اما کارفرمایش او را اخراج کرد. در عرض چند ماه، دوباره به مصرف مواد مخدر بازگشت و از دوستانش پول قرض می گرفت. در نهایت آن‌ها از دادن پول به او خودداری، و از وی دوری کردند.

آقای لیو در چهل سالگی، در ووهان به فردی طردشده تبدیل شده بود، بنابراین در دسامبر ۲۰۰۶ به زادگاهش بازگشت. سبک زندگی او وضعیت سلامتی‌اش را خراب کرده بود. رنگ صورتش تیره شده و هر دو پایش ورم کرده بود. او در راه رفتن مشکل داشت. مادرش مدام گریه می کرد و همسایگانش فکر می کردند که ممکن است سال نو چینی ۲۰۰۷ را نبیند. آقای لیو دوباره شروع کرد به قرض گرفتن پول از آن‌ها و خرید مواد مخدر. مادرش خیلی نگران بود، اما نمی توانست کمکش کند.

فقط چهار ماه پس از اینکه آقای لیو در سال ۲۰۰۶ تمرین فالون گونگ را شروع کرد، مواد مخدر را ترک کرد و سلامتی خود را بازیافت. او سعی کرد انسان بهتری باشد و براساس اصول حقیقت، نیک خواهی، بردباری زندگی کند. وی زندگی خود را به طور کامل تغییر داد. دیگر ناسزا نمی گفت و با مردم نمی جنگید و به فردی سخت کوش تبدیل شد که به خانواده اش و دیگران کمک می کرد. بسیاری از افرادی که قبلاً آقای لیو را می شناختند تحت تأثیر تغییرات او قرار گرفتند. اما وی به دلیل صحبت درباره اینکه چگونه فالون گونگ زندگی اش را بهبود بخشیده است، در دسامبر ۲۰۱۰ دستگیر و به چهار سال زندان محکوم شد.

ج. زندانی شدن خانمی به دلیل صحبت با دیگران درباره اینکه چگونه فالون گونگ سرطان پیشرفته پالپ دندانش را درمان کرده است

خانم گوئو شین از شهر چنگده در استان هبی، در ۱۶ فوریه ۲۰۲۲ به زندانی محلی منتقل شد تا یک دوره حبس پنج ساله را بگذراند؛ محکومیتی که علتش

اطلاع‌رسانی به مردم درمورد آزار و شکنجه فالون گونگ بود و اینکه چگونه این تمرین معنوی باستانی سرطان پیشرفته پالپ دندان او را درمان کرده است.

خانم گوئو در ۱۱ ژانویه ۲۰۱۹ در خانه‌اش دستگیر شد. او بعداً پس از اینکه بازداشتگاه به دلیل وضعیت سلامتی‌اش از پذیرش او امتناع کرد، با قرار وثیقه آزاد شد. در ۱۰ ژوئیه ۲۰۱۹ که خانم گوئو در دادگاه منطقه شوآن‌گچیانو حاضر شد، در دفاع از خود شهادت داد. او به تفصیل توضیح داد که چگونه فالون گونگ سرطان پالپش را درمان کرد. او گفت که در تمام قسمت‌های لثه‌اش جوش‌های سفید کوچکی داشت و تمام دندان‌هایش لق شده بود. حتی نگران بود که درحین صحبت کردن، دندان‌هایش بیفتند. این سرطان همچنین باعث بیرون‌زدگی دندان‌های جلویی او و تغییر شکل صورتش شده بود. پزشک تخمین زده بود که ممکن است کمتر از دو سال دیگر زنده بماند.

او که دچار دردی طاقت‌فرسا و ناامیدی مطلق شده بود، شروع به تمرین فالون گونگ کرد. در مدت کوتاهی دردش کاهش یافت و عفونت از بین رفت. لثه‌های عقب‌رفته‌اش دوباره رشد کردند و دندان‌های لق او تثبیت شدند. خانم گوئو با قلبی مملو از سپاسگزاری از فالون گونگ برای نجات جان‌ش، تقویم‌هایی حاوی اطلاعات مربوط به فالون گونگ را تهیه و توزیع می‌کرد، به این امید که افراد بیشتری بتوانند از مزایای این تمرین بهره ببرند. او در جریان محاکمه‌اش گفت کاری که انجام داده نقض هیچ قانونی نیست و از قضات خواست از وجدان خود پیروی و عدالت را رعایت کنند.

در ۲۳ ژوئیه ۲۰۱۹، قاضی حکم پنج سال حبس همراه با ده‌هزار یوان جریمه را اعلام کرد. گرچه دادگاه موافقت کرد که خانم گوئو می‌تواند دوره حبسش را در خانه سپری کند، تائویی‌بو، معاون اداره امنیت داخلی منطقه شوآن‌گچیانو، خانم گوئو را در ۱۰ دسامبر ۲۰۲۱ برای معاینه پزشکی پیش از زندان برد و سپس او را به بازداشتگاه شهر چنگده منتقل کرد. او در ۱۶ فوریه ۲۰۲۲ به زندان زنان استان هبی منتقل شد.

فصل ۸: دستگیری‌ها

دست‌کم ۱۶۰۳۳ تمرین‌کننده بین ژانویه ۲۰۲۰ تا دسامبر ۲۰۲۲ دستگیر شده‌اند که به‌طور متوسط ۴۴۵ نفر در هر ماه است. پلیس در هر مرحله از مراحل دادرسی، روال‌های قانونی را زیر پا گذاشت، از دستگیری تمرین‌کنندگانی که در خانه مدیتیشن می‌کردند گرفته تا غارت خانه‌شان بدون حکم بازرسی. پلیس در طول دستگیری‌ها اغلب از خشونت استفاده می‌کرد. برخی از مأموران به‌زور وارد خانه تمرین‌کنندگان می‌شدند و به آن‌ها یورش می‌بردند، درحالی‌که برخی دیگر تمرین‌کنندگان را مورد ضرب‌وشتم قرار می‌دادند تا آن‌ها را مجبور کنند بابت تمرین فالون گونگ اعلام گناه‌کار بودن کنند.

گروهی از مأموران در شهر چیونگ‌های در استان هاینان حوالی ساعت ۱۰ شب ۷ آوریل ۲۰۲۱، به منزل آقای ژائو فنگهویی رفتند و در زدند. وقتی کسی در را باز نکرد، تهدید کردند که در را منفجر خواهند کرد. آن‌ها در را آماج لگد قرار دادند، درحالی‌که فریاد می‌زدند: «این آخرین فرصت است! اگر الآن در را باز کنی، در امان می‌مانی، وگرنه به‌زور وارد می‌شویم. بهتر است درباره‌اش فکر کنی!»^{۵۸}

تهدیدهای فزاینده‌ای که آقای ژائو با آن روبرو شد، یک نمونه مجزا نبود. پلیس درحین بازجویی از سه تمرین‌کننده در شهرستان لایشوئی در استان هبی، خواست اثر انگشت آن‌ها را ثبت کند. وقتی آن‌ها حاضر به همکاری نشدند، پلیس آن‌ها را تهدید به قطع انگشتانشان کرد. یکی از قربانیان، خانم ژانگ شوپینگ هفتادساله، گفت که پلیس هنگام عکس گرفتن از او، چشمانش را نیز به‌زور باز کرد و او دچار چشم‌دردی دائمی و سردرد شد. بازوهایش نیز بی‌حس شده بود و به‌دلیل نیروی بیش از حد مأموران، در ناحیه انگشتانش هم درد داشت.^{۵۹}

خانم گوئو شیومی از شهر شولان در استان جیلین، پس از دستگیری در ۱۱ مه ۲۰۲۱، درحین بازجویی پلیس، از همکاری امتناع کرد. متعاقباً پلیس سر او را

^{۵۸}<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/13/127471.html>

^{۵۹}<https://en.minghui.org/html/articles/2021/2/4/190256.html>

پوشاند و او را به مکان نامعلومی منتقل کرد. آن‌ها او را کتک زدند، با ابزارهای شکنجه‌ای که در اتاق به نمایش گذاشته شده بود او را ترساندند و در بین‌اش روغن واسابی مخلوط با ادرار ریختند.^{۶۰}

پس از اینکه خانم کای شیوفانگ نودساله در شهر جیلین در استان جیلین، در ۱۴مه ۲۰۲۱ به دلیل صحبت با مردم درمورد فالون گونگ دستگیر شد، پلیس او را به داخل اتومبیلشان هل داد، کلیدهایش را ربود و خانه‌اش را غارت کرد. او در یک قفس فلزی در اداره پلیس محلی حبس و چند ساعت بعد با قید وثیقه آزاد شد.^{۶۱}

خانم ژانگ جونشیو اهل شهر هانژونگ در استان شانشی، درحین دستگیری در ۱۸ژوئن ۲۰۲۱ به دلیل تمرین فالون گونگ، درحالی‌که در برابر دستگیر شدن مقاومت می‌کرد، توسط پلیس مورد ضرب‌وشتم قرار گرفت و هفت دنده‌اش شکست. اگرچه او از دادن آدرس منزلش اجتناب کرد، پلیس آدرس او را در پایگاه داده‌های آنلاینش پیدا و بدون حکم بازرسی آنجا را غارت کرد.^{۶۲}

آقای دنگ چوانجیو پس از گذراندن چهار سال حبس به دلیل تمرین فالون گونگ، در ۱۵ اکتبر ۲۰۲۱ که از زندان آزاد شد، به فرمانداری شهر محل زندگی‌اش در شهر پنگژو (استان سیچوان) منتقل شد. مأموران دولت او را کتک زدند و رویش آب سرد ریختند. پلیس در ۲۲ نوامبر بار دیگر او را دستگیر کرد و مورد ضرب‌وشتم قرار داد. آن‌ها آنقدر کتکش زدند که یکی از چوب‌هایشان سه تکه شد و یک لوله فلزی خم شد. سپس مأموری یک لوله فلزی دیگر و باطوم پلیس را پیدا کرد و به ضرب‌وشتم او ادامه داد. وقتی پلیس آقای دنگ را به خانه‌اش برد، آنجا را غارت کرد و به او هشدار داد: «این تازه شروع کار است. هر زمان بخواهیم می‌توانیم دستگیرت کنیم و کتک بزنی، شاید امروز، شاید فردا. حتی به این فکر نکن که یک زندگی آرام یا خوابی راحت داشته باشی.»^{۶۳}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/10/8/196074.html>^{۶۰}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/11/25/196726.html>^{۶۲}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/10/31/126304.html>^{۶۳}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/1/22/127531.html>^{۶۳}

این آزار و شکنجه نه تنها بر خود تمرین‌کنندگان تأثیر گذاشته است، بلکه باعث ناراحتی شدید اعضای خانواده آن‌ها نیز شده است.

پس از اینکه خانم هوانگ و فن از شهر یینگچوانگ در استان هوبی در ۲۰ اوت ۲۰۲۱ به یک مرکز شستشوی مغزی منتقل شد، پدر نودوشش‌ساله‌اش که برای مراقبت از خود به او متکی بود، تنها و بدون مراقبت رها شد. آقای دوان یانلین از شهر آنیانگ در استان هنان، به دنبال دستگیری‌اش در ۲۶ ژوئن ۲۰۲۱ بازداشت شد. مادرش که در بستر بیماری بود و آقای دوان از او مراقبت می‌کرد، از دستگیری او چنان آسیب دید که اندکی بعد درگذشت. پلیس اجازه نداد آقای دوان در مراسم تشییع جنازه مادرش شرکت کند.^{۶۴}

در پکن، دختری دوازده‌ساله مبتلا به صرع، به همراه پدر و مادرش در ۱۴ ژانویه ۲۰۲۱ دستگیر شد. در راه رسیدن به اداره پلیس، مادر، خانم ژن میائو، درباره وضعیت دخترش به پلیس گفت و از مأموران خواست که دخترش را دم در خانه برادرش پیاده کنند. پلیس نه تنها درخواست او را رد کرد، بلکه در طول شب از خانم ژن، مقابل دخترش بازجویی کرد. گرچه این دختر ساعاتی بعد آزاد شد و به مادر بزرگش سپرده شد، اما کنار آمدن با این آسیب روحی برایش بسیار سخت بود و دفعات تشنجش افزایش یافت.^{۶۵}

در حالی که پلیس در ۲۰ اوت ۲۰۲۱ خانم کو هوئی‌پینگ را که برای یک شرکت حمل‌ونقل ریلی در شهر لانژو (استان گانسو) کار می‌کرد، مورد آزار و اذیت قرار داد، پلیس محلی و مقامات محلی تصاویر مادرش را که پس از تهدید شدن در ترس و ناراحتی بود به او نشان دادند. آن‌ها گفتند: «ما مادرت را هر روز این‌گونه رنج می‌دهیم. او همین حالا هم خیلی پیر است. اگر روزی طاقت نیاورد و از دنیا برود، همه‌اش تقصیر توست!»^{۶۶}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/11/19/196646.html>^{۶۴}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/11/16/196608.html>^{۶۵}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/10/20/196250.html>^{۶۶}

چند مورد قابل توجه دیگر از این دستگیری‌ها طی دو سال گذشته، در زیر ارائه شده است.

الف. بانوی اهل جیلین که به‌سختی از یک دهه شکنجه در زندان جان سالم به‌در برد، دوباره دستگیر شد^{۶۷}

بانویی چهل‌ساله در شهر شولان (استان جیلین) که سال‌ها پیش، به‌سختی از یک دهه شکنجه در زندان جان سالم به‌در برده بود، دوباره در ۲۶ مارس ۲۰۲۰ دستگیر شد، زیرا از ایمان خود به فالون گونگ دست نکشید. مأموران با تظاهر به انجام سرشماری، خانم سونگ یانچون را فریب دادند تا در خانه‌اش را باز کند. آن‌ها به او گفتند که نامه‌اش به لی کچیانگ، نخست‌وزیر ح.ک.چ، که در آن از ح.ک.چ خواسته بود به آزار و شکنجه فالون گونگ خاتمه دهد، توسط پکن برگردانده شده و دفتر استیناف ملی دستور بازداشت خانم سونگ را صادر کرده است.

خانم سونگ به آن‌ها گفت: «من فقط به دنبال اجرای عدالت برای ایمانم هستم. مرتکب هیچ اشتباهی نشده‌ام، اما در زندان تقریباً تا سرحد مرگ شکنجه شدم. هنوز به بیماری‌های زیادی مبتلا هستم و نمی‌توانم یک زندگی عادی داشته باشم. نوشتن نامه به نخست‌وزیر چه ایرادی دارد؟»

گرچه مأموران پلیس بلافاصله او را دستگیر نکردند، اما هنگام عصر برگشتند و خانم سونگ را به اداره پلیس محلی بردند. کتاب‌های فالون گونگ و سایر اشیاء بارزش شخصی‌اش نیز توقیف شد. خانم سونگ در حال حاضر در بازداشتگاه شهر جیلین حبس است.

پدرش برای آزادی او به اداره پلیس مراجعه کرد. او به پلیس گفت حبس و شکنجه‌هایی که دخترش طی چند دهه متحمل شده باعث آسیب‌های وحشتناکی به جسم و ذهنش شده‌اند و گرچه سال‌ها از بازگشت او به خانه می‌گذرد، اما هنوز بهبود نیافته است. او همچنین به نقل از دخترش گفت که نوشتن نامه‌ها برای

دادخواهی می‌تواند دردهای قلب دخترش را تسکین دهد و اینکه او هر روز نامه می‌نویسد.

پلیس با خانم سونگ ابراز همدردی کرد، اما همچنین به پدرش گفت که دستور دستگیری او از بالا صادر شده است و آن‌ها نمی‌توانند کاری انجام دهند. آن‌ها همچنین فاش کردند که مقامات قصد دارند دوباره او را محکوم کنند.

ب. بانویی که کمرش به اندازه ۹۰ درجه خم بود پس از دو دوره حبس در اردوگاه کار اجباری و یک دوره حبس در زندان، دوباره دستگیر شد^{۶۸}

پلیس شهر جینان در استان شاندونگ، در ساعات اولیه صبح ۲۲ ژوئیه ۲۰۲۱ به زور وارد منزل خانم جیانگ شین‌یینگ شد و او را دستگیر کرد. آن‌ها به خانواده خانم جیانگ گفتند که وقتی خانم جیانگ با مردم درباره فالون گونگ صحبت می‌کرد، دوربین مداربسته فیلمش را ضبط کرد. قوز کمرش که ناشی از آزار و شکنجه قبلی بود، پلیس را قادر ساخت که سریعاً او را شناسایی کند.

خانم جیانگ درحالی‌که در سال ۲۰۰۷ یک دوره حبس در اردوگاه کار اجباری را پشت سر می‌گذاشت، به سل ریوی، لنفاوی و نخاع مبتلا شد. سوراخ‌هایی به قطر هفت سانتی‌متر در ریه‌هایش ایجاد شد و چند مهره‌اش دچار نکروز شد. پوست کمرش سیاه شد و در دو طرف مهره‌های کمرش، توده‌های سلی با اندازه بیش از ده سانتی‌متر دیده می‌شد. لته‌هایش نیز تحت تأثیر قرار گرفته بود و بوی بدی می‌داد. مهره‌های سوم و چهارم او تا حد زیادی توسط مایکوباکتریوم توبرکلوزیس فرسایش یافته بودند. مهره‌های مرده روی عصب‌هایش فشار می‌آورد و وقتی پاهایش را حرکت می‌داد درد تحمل‌ناپذیری داشت. گرچه او سه هفته بعد جراحی شد، هرگز نتوانست کمرش را صاف کند. با گذشت زمان، قوزش بیشتر و شدیدتر شد.

فصل ۹: هدف قرار دادن افراد سالمند

تمرین‌کنندگان مسن فالون گونگ در این آزار و شکنجه مستثنی نیستند و اغلب با رفتار وحشیانه مقامات مواجه می‌شوند. وقتی مقامات علاوه بر دستگیری، آزار و اذیت، و بازداشت برخی از تمرین‌کنندگان، حقوق بازنشستگی آن‌ها را به حالت تعلیق درمی‌آورند و به آن‌ها دستور می‌دهند وجوهی را که طی دوره‌های حبس قبلی‌شان دریافت کرده‌اند بازگردانند، آنان با ویرانی مالی نیز مواجه می‌شوند. این سیاست‌های مالی تنبیهی به‌طور نامتناسب سالمندانی را هدف قرار می‌دهد که بیشتر آن‌ها برای زندگی روزمره‌شان به مزایای بازنشستگی خود متکی هستند.

پس از دستگیری آقای لی ژنگشیا هفتاد و چهارساله از چونگ‌چینگ، در خانه دخترش در شهر شیان (استان شآنشی) در ۴ سپتامبر ۲۰۲۰، مأمور پلیسی او را به گوشه‌ای از اتاق بازجویی هل داد و با مشت به سینه‌اش، و با لبه دستش به گردنش ضربه زد و سرش را به دیوار کوبید. مأمور دیگری سعی کرد با زانو به پاهای آقای لی ضربه بزند، اما همسر آقای لی که با او دستگیر شده بود، جلوی آن مأمور را گرفت.^{۶۹}

خانم ژائو فنگلان هشتاد و دو ساله از شهر بنشی در استان لیائونینگ، در ۲۱ ژوئن ۲۰۲۰ در خانه‌اش دستگیر شد. چون خانم ژائو در راه رفتن و صحبت کردن مشکل داشت، مأموران پلیس او را تا طبقه پایین حمل کردند. در اداره پلیس، مأموران او را روی یک صندلی نشاندهند و به طبقه بالا به اتاق بازجویی بردند. پلیس او را به نقض شرایط وثیقه‌اش از بازداشت قبلی متهم کرد و او را در لیست تحت تعقیب قرار داد. خانم ژائو از بازجویی وحشت کرده بود و بعد از اینکه در همان روز به خانه برده شد دیگر بسیار ضعیف بود و وضعیتش بهتر نشد.^{۷۰}

خانم یان بیشوئه، نودساله، از شهر شیپهزی در استان شین‌جیانگ، قبل از کنفرانس سیاسی ح.ک.چ در ۲۲ مه ۲۰۲۰ دستگیر شد و تا اوایل اوت در بازداشت

<https://en.minghui.org/html/articles/2020/10/15/187833.html>^{۶۹}

<https://en.minghui.org/html/articles/2020/9/25/186929.html>^{۷۰}

بود، بدون اینکه هیچ‌گونه تماسی با دنیای بیرون داشته باشد. او هنگام آزادی لاغر و نحیف بود و کمردرد شدیدی داشت.^{۷۱}

آقای گو جیوشو، استاد بازنشسته هشتاد و دو ساله دانشگاه چونگ‌چینگ، پس از اینکه به دلیل صحبت با مردم درباره فالون گونگ در ایستگاه اتوبوس، به پلیس گزارش شد، در ۹ نوامبر ۲۰۲۱ دستگیر شد. پلیس او را به داخل اتومبیلش کشاند و به دستانش دستبند زد. آن‌ها همچنین کاپشن پر و لایه‌های داخلی آن را مچاله و کمربندش را پاره کردند. در اداره پلیس او را روی صندلی فلزی نشاندهند. پلیس قبل از رها کردن آقای گو، قد او را اندازه گرفت و از جلو، چپ و راست از او عکس گرفت. او پس از این سختی، به قدری خسته و ناتوان شده بود که پسرانش هنگام خروج از اداره پلیس مجبور شدند او را نگه دارند.^{۷۲}

۱. موارد منتخب آزار و شکنجه

الف. آقای لی دنگچن، هشتاد و دو ساله، به ده سال زندان محکوم شد^{۷۳}

آقای لی دنگچن، معلم بازنشسته در شهر شنژو (استان هبی)، پس از چند بار دستگیری و آزادی، در ژانویه ۲۰۲۱ به دلیل ایمانش به فالون گونگ به ده سال زندان محکوم شد. او اولین بار در ۲۲ اکتبر ۲۰۱۸ در خانه‌اش دستگیر شد. پلیس محل سکونت او را غارت کرد و اشیای قیمتی‌اش به ارزش ۱۵۰ هزار یوان را توقیف کرد. به دلیل فشار خون بالای آقای لی، بازداشتگاه شهر شنژو از پذیرش او خودداری کرد و او آزاد شد. آقای لی روز بعد به اداره پلیس بازگشت و خواستار بازگرداندن اموال توقیف شده‌اش شد، اما فایده‌ای نداشت.

چند روز بعد، آقای لی متوجه شد درحالی‌که در منزل نبوده شخصی از دیوار خانه‌اش بالا رفته و وارد خانه‌اش شده است. او فکر کرد احتمالاً پلیس به دنبال آن

<https://en.minghui.org/html/articles/2020/7/5/185748.html>^{۷۱}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/11/27/196749.html>^{۷۲}

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/2/11/190509.html>^{۷۳}

است که اقلام فالون گونگ بیشتری را پیدا کند. وی تصمیم گرفت دور از خانه‌اش زندگی کند تا از آزار و اذیت شدن بیشتر جلوگیری کند. وی فقط یک ماه بعد، در ۲۳ نوامبر، دوباره دستگیر و در بازداشتگاه شهر شنژو پذیرفته شد. قبل از دستگیری دوم، پلیس ۱۷۰۰ یوان بابت «هزینه معاینه پزشکی»، از خانواده او اخاذی کرد.

آقای لی در سال ۲۰۱۹، دچار بیماری شدیدی شد که ریه‌هایش را درگیر کرد و در بخش مراقبت‌های ویژه تحت درمان قرار گرفت. او در ۲۶ آوریل به قید وثیقه آزاد شد. تا آن زمان، لاغر و دچار بی‌اختیاری در دفع ادرار شده بود و قادر به مراقبت از خود نبود. پاهایش هم ورم کرده بود. اما پس از تمرین مجدد فالون گونگ در خانه، به تدریج بهبود یافت.

اما مقامات از هدف قرار دادن آقای لی دست برداشتند. در اواخر ژوئیه ۲۰۲۰، او اخطاریه‌ای برای حضور در دادگاه دریافت کرد و دوباره به مدت یک ماه خانه را ترک کرد تا از دید پلیس پنهان شود. در ژانویه ۲۰۲۱، او یک بار دیگر دستگیر و به ده سال زندان محکوم شد. وی برای گذراندن دوره محکومیت خود به زندان بائودینگ منتقل شده است.

ب. بانوی پکنی که با برانکارد به خانه برده شد، چند روز بعد به زندان محکوم

شد ۷۴

خانم وانگ چائویانگ، شصت و هفت ساله، دستگیر شد و به مدت شش ماه در بازداشت به سر برد. در ۲۰ آوریل ۲۰۲۱، او با آمبولانس به خانه منتقل شد، در حالی که لاغر شده بود و نمی‌توانست بنشیند. ده روز بعد، یک مأمور پلیس و سه نماینده دادگاه به خانه او رفتند تا اعلام کنند که این ساکن پکن به دو سال و شش ماه زندان و جریمه ۵۰۰۰ یوانی محکوم شده است.

خانواده خانم وانگ از نمایندگان دادگاه پرسیدند که چرا هنوز او را محکوم می‌کنند، در حالی که شکنجه در طول شش ماه بازداشت، باعث لاغر شدن و

وضعیت نامناسب سلامتی وی شده است. نماینده دادگاه حکم را زمین انداخت و با عجله به داخل اتومبیل پلیس رفت. خانواده خانم وانگ از مأمور پلیس پرسیدند: «او بر اثر شکنجه این‌طور شده است. حتی نگاهی هم به او نکردید و همچنان او را محکوم کردید. آیا می‌خواهید او بمیرد؟» آن مأمور گفت که فقط دستورات سرپرست خود را اجرا می‌کند، و سپس با عجله سوار اتومبیل شد.

ج. خانم ژو یوگوئی، حدوداً هشتادساله، از خانه‌اش بیرون رانده شد^{۷۵}

بین اکتبر و دسامبر ۲۰۲۰، مقامات در منطقه جیولونگیو واقع در شهر چونگ‌چینگ با خانم ژو یوگوئی حدوداً هشتادساله ملاقات کردند که با پسرخوانده و عروسش زندگی می‌کرد. مأموران اداره پلیس محلی و کمیته اماکن به او گفتند که سندی را امضا و موافقت کند که دیگر فالون گونگ را تمرین نکند. او قاطعانه امتناع کرد.

بعداً مأموران چند بار به خانه او رفتند، اما او حاضر نشد در را باز کند. چند روز بعد، مأموران کمیته محله از پسرش خواستند در را باز کند. آن‌ها به او دستور دادند که مادرش را متقاعد کند ضمانت‌نامه رها کردن ایمانش را بنویسد و تهدید کردند که در صورت همکاری نکردن مادرش، وی شغلش را از دست خواهد داد. در نتیجه او مادرش را از خانه بیرون کرد. پیش از این، خانم ژو رابطه بسیار خوبی با پسرش داشت، حتی زمانی که قبلاً به خاطر تمرین فالون گونگ مورد آزار و شکنجه قرار گرفته بود. به این ترتیب خانم ژو بی‌خانمان شد.

د. قاضی قبل از صدور حکم، سن بانوی سالخورده هشتادوچهارساله را به هفتاد و پنج سال تغییر داد^{۷۶}

خانم کای زفانگ از شهرستان بینگشان در استان سیچوان، در ۲۹ ژانویه ۲۰۲۱ به دلیل صحبت با مردم درباره فالون گونگ دستگیر شد. پلیس شهرستان که او را تحت نظر داشت، او را به خانه برد و کتاب‌های فالون گونگ، ۲۰۰۰ یوآن پول نقد به

<https://en.minghui.org/html/articles/2021/3/25/191564.html>^{۷۵}

<https://en.minghui.org/html/articles/2022/6/7/201716.html>^{۷۶}

شکل اسکناس که اطلاعات مربوط به فالون گونگ رویشان چاپ شده بود، و سایر مطالب فالون گونگش را توقیف کرد. (به دلیل سانسور شدید در چین، بسیاری از تمرین‌کنندگان از روش‌های خلاقانه برای اطلاع‌رسانی در مورد آزار و شکنجه استفاده می‌کنند، از جمله چاپ اطلاعات روی اسکناس کاغذی.)

مأموران خانم کای را چند ساعت در اداره پلیس بازجویی کردند. آن‌ها پرونده او را به دادستانی تحویل و به آزار و اذیت او ادامه دادند. در ماه مارس، به برادرزاده خانم کای دستور دادند که سند آزادی او به قید وثیقه را از طرف وی در دادستانی امضا کند. در ۲۹ اکتبر، چهار مأمور پلیس شهرستان به منزل خانم کای رفتند و به او دستور دادند که یک سند مربوط به پرونده‌اش را امضا کند، اما او نپذیرفت. آن‌ها یک ساعت ماندند، سپس تهدید کردند که هر روز به خانه‌اش می‌روند.

خانم کای در ۳ ژانویه ۲۰۲۲ در دادگاه حاضر شد. قاضی او را در ۹ فوریه احضار کرد تا حکم را صادر کند: یک سال و شش ماه زندان و ۳۰۰۰ یوآن جریمه نقدی. وقتی خانم کای از قاضی پرسید که چرا سن او در حکم صادره از هشتاد و چهار به هفتاد و پنج سال تغییر کرده است، قاضی پاسخ داد که هفتاد و پنج‌سالگی مانند هشتادسالگی است.

۵. مردی هفتاد و سه ساله برای گذراندن چهار سال و شش ماه حبس به خاطر ایمانش، به زندان منتقل شد^{۷۷}

آقای وانگ شین‌مین، کارشناس ارشد بازنشسته رشته کشاورزی در مؤسسه تحقیقاتی تنباکو هیلونگ‌جیانگ، در ۱۰ ژوئن ۲۰۲۱ طی یک عملیات پاکسازی پلیس بازداشت شد. مقامات ادعا کردند که هدف از این دستگیری گروهی، «حفظ ثبات» در طی جشن صدمین سالگرد تأسیس حزب کمونیست چین در اژوئییه بوده است.

آقای وانگ در بازداشتگاه مودانجیانگ دچار قند خون بسیار بالایی شد، اما مقامات از آزادی او به قید وثیقه خودداری کردند. دادگاه منطقه آی‌مین آقای وانگ

را در ۲۹ اکتبر ۲۰۲۱ محاکمه کرد. او در دفاع از خود شهادت داد و از بی‌گناهی‌اش دفاع کرد. وکیل تعیین‌شده از سوی دادگاه، از جانب او ادعای گناهکار بودن کرد. قاضی در نوامبر ۲۰۲۱ او را به چهار سال و شش ماه حبس همراه با جریمه ۵۰۰۰ یوانی محکوم کرد. آقای وانگ در دادگاه میانی شهر مودانجیانگ درخواست تجدیدنظر ارائه کرد، اما قاضی حکم اولیه او را تأیید کرد.

آقای وانگ پیش از آخرین محکومیت خود به دلیل حفظ ایمانش به فالون‌گونگ، چهارده سال حبس را سپری کرده بود. مأموران اداره پلیس آیمین او و همسرش خانم وانگ گویچن و همچنین دخترشان خانم وانگ وایلین را در ۲۲ اکتبر ۲۰۰۳ بازداشت کردند. درحالی‌که همسر و دخترش بعداً آزاد شدند، او به چهارده سال حبس در زندان مودانجیانگ محکوم شد.

نگهبانان زندان اغلب تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ را کتک می‌زدند و با باطوم‌های الکتریکی به آن‌ها شوک وارد می‌کردند. همچنین تمرین‌کنندگان را از خواب محروم می‌کردند و حتی زمانی که دمای هوا زیر صفر درجه بود لباس‌هایشان را درمی‌آوردند و روی سرشان آب سرد می‌ریختند. در یک دور شکنجه در ۴ ژوئیه ۲۰۰۹، آقای وانگ برای نیمی از شب از مچ دست آویزان شد. شکنجه در زندان باعث شد که آقای وانگ در اوایل سال ۲۰۱۴ به پانکراتیت شدید (التهاب لوزالمعده) مبتلا شود. او در ژوئن ۲۰۱۴ به قید ضمانت پزشکی آزاد شد، اما پیش از اینکه به‌طور کامل بهبود یابد، در ۴ ژوئن ۲۰۱۵ به زندان بازگردانده شد و تا پایان دوره حبسش در ۲۳ ژوئن ۲۰۱۶ در آنجا حبس بود.

و. پیرمرد هشتادساله دستگیر، و خانه‌اش غارت شد^{۷۸}

دکتر جیانگ چائولین، تمرین‌کننده فالون‌گونگ هشتادساله از منطقه بای‌یون، واقع در شهر گوئی‌یانگ، در ۱۲ مه ۲۰۲۲ توسط مأموران پلیس امنیت داخلی منطقه گوانشانهو و اداره پلیس جاده فنگلین دستگیر شد. بیش از ده مأمور برای این دستگیری جاده را مسدود کردند. آن‌ها سپس خانه دکتر جیانگ را جستجو کردند.

^{۷۸}<https://www.minghui.org/mh/articles/2022/6/3/444425.html>

دکتر جیانگ در طول ۴۴ ساعت بازداشتش، مورد بازجویی قرار گرفت و از او فیلم گرفتند. روز بعد او را برای معاینه به بیمارستان شهر بردند که مشخص شد بیماری قلبی، دیابت، فشار خون بالا و مشکلات مغزی و ریوی دارد. پلیس او را در ۱۴مه به بازداشتگاه سانجیانگ برد، اما بازداشتگاه به دلیل وضعیت سلامتی اش از پذیرش او خودداری کرد. دکتر جیانگ به قید وثیقه آزاد شد.

دکتر جیانگ قبلاً چند بار به دلیل تمرین فالون گونگ مورد آزار و اذیت قرار گرفته بود. او در سال ۲۰۰۱، به دلیل توزیع مطالب اطلاع‌رسانی درمورد آزار و شکنجه فالون گونگ دستگیر و برای دو سال حبس به یک اردوگاه کار اجباری منتقل شد. وی دوباره به همین دلیل در سال ۲۰۰۴ دستگیر شد و برای سه سال حبس به اردوگاه کار اجباری ژونگبا منتقل شد و در آنجا مرتب مورد آزار و اذیت قرار گرفت، مثلاً مجبور می‌شد برای مدت‌های طولانی بایستد.

در سال‌های اخیر، دکتر جیانگ اغلب توسط مقامات مورد آزار و اذیت قرار می‌گرفت. در ۱۰ فوریه ۲۰۱۹، دکتر جیانگ پس از ملاقات با برادرزن نودساله خود در ژائوتونگ (استان یوننان)، با قطار به خانه می‌رفت که به‌طور غیرقانونی توسط پلیس ایستگاه راه‌آهن ژائوتونگ بازداشت شد، مورد بازرسی قرار گرفت و از او فیلم گرفته شد. در ۱۳ مارس ۲۰۲۰، دکتر جیانگ در دفتر کمیته اماکن چانگ‌نینگ، برای دریافت جواز اتوبوس قدیمی، فرم درخواست پر می‌کرد که دبیر حزب از مأموری از ایستگاه پلیس باباآو خواست که از او عکس بگیرد و او را دنبال کند.

در ۲۳ نوامبر ۲۰۲۱، یکی از ساکنان محله داشاندونگ یک بروشور فالون گونگ دریافت کرد و آن را به اداره پلیس داشاندونگ برد تا به‌خاطر گزارش دادن تمرین‌کنندگان فالون گونگ جایزه دریافت کند. پلیس براساس فیلم‌های مبهم دوربین‌های نظارتی به این نتیجه رسید که دکتر جیانگ این بروشور را توزیع کرده است. در ۲۶ نوامبر، اداره امنیت عمومی منطقه بای‌یون، بخش امنیت داخلی و اداره پلیس داشاندونگ چهار تا نه مأمور را در قالب پلیس ضد شورش اعزام کردند تا دکتر جیانگ را هشت ساعت در روز در محله‌اش تحت نظارت شدید قرار دهند. علاوه بر این، کارکنان محله و صدها دوربین نظارتی او را به‌صورت شبانه‌روزی زیر

نظر داشتند. دکتر جیانگ هر زمان که محله را ترک می‌کرد، مأموران لباس شخصی نیز برای تعقیب او اعزام می‌شدند. در ۶ دسامبر پلیس داشاندونگ دکتر جیانگ را دستگیر، و به شدت از او بازجویی و او را به توزیع مطالب اطلاع‌رسانی فالون گونگ متهم کرد. آن شب خانه‌اش را تفتیش کردند. از آن زمان تاکنون، هم پلیس محلی و هم مقامات محلی اغلب دکتر جیانگ را در خانه‌اش مورد آزار و اذیت قرار داده‌اند.

۲. آزار و شکنجه مالی

با پیر شدن سریع جمعیت کشور و اختلاس از صندوق‌های بازنشستگی توسط مقامات فاسد، ادارات تأمین اجتماعی در چین برای انجام تعهدات بازنشستگی خود با چالش‌های بزرگی روبرو هستند. یکی از راه‌هایی که ح.ک.چ برای پر کردن این شکاف دارد، لغو مزایای بازنشستگی برای بازنشستگانی است که دوران محکومیت خود را در زندان سپری کرده‌اند یا در حال گذراندن آن هستند. با ادامه آزار و شکنجه فالون گونگ، تمرین‌کنندگانی که به دلیل حفظ ایمان خود زندانی شده‌اند بیشتر قربانی می‌شوند و مزایای بازنشستگی‌ای که به سختی به دست آمده‌اند از آن‌ها گرفته می‌شود.

براساس اطلاعات جمع‌آوری شده توسط وبسایت مینگهویی، پرداخت حقوق بازنشستگی بیش از سی تمرین‌کننده فالون گونگ در شهر جینزو (استان لیائونینگ) از دسامبر ۲۰۱۶ متوقف شده است، آن‌هم به دلیل دوره‌های زندانی که گذرانده بودند یا در حال گذراندنش بودند. درمورد تمرین‌کنندگانی که درحین گذراندن دوره حبس، به سن بازنشستگی نرسیده‌اند، کارفرمای آن‌ها سنوات خدمتشان را براساس مدت زمان حبس کاهش می‌دهد و پس از آزادی آن‌ها، مستمری بازنشستگی‌شان را دوباره محاسبه می‌کند.

به‌علاوه، برخی از تمرین‌کنندگان از دسترسی به حقوق بازنشستگی خود محروم شده‌اند، زیرا پلیس از صدور کارت شناسایی دولتی برای آن‌ها امتناع می‌کند. برخی سال‌ها پیش بازنشسته شدند، اما مقامات هرگز به درخواست بازنشستگی آن‌ها

رسیدگی نکردند. و برخی از تمرین‌کنندگان به دلیل آزار و شکنجه از شغل خود اخراج شده‌اند و بنابراین دیگر برای دریافت حقوق بازنشستگی واجد شرایط نیستند.

در سال ۲۰۲۰، اداره تأمین اجتماعی جینژو تعلیق مستمری بازنشستگی تمام تمرین‌کنندگانی را آغاز کرد که محکوم شده بودند، خواه در طول دوره زندان خود حقوق بازنشستگی دریافت کرده بودند یا خیر. برخی از مأموران فاش کردند که این پلیس و کمیته امور سیاسی و حقوقی بودند که دستور تعلیق آن مستمری‌های بازنشستگی را صادر کردند. یکی از مأموران به تمرین‌کننده‌ای گفت: «در صورت محکوم شدن، باید دریافت مستمری را فراموش کنی.» همچنین به برخی از تمرین‌کنندگان دستور داده شد مستمری‌هایی را که در دوره حبسشان دریافت کرده بودند پس بدهند. این تمرین‌کنندگان تهدید شدند که در صورت امتناع از این کار، بازداشت خواهند شد.

الف. داروساز بازنشسته پس از دوازده سال حبس حقوق بازنشستگی خود را از دست داد^{۷۹}

از زمان شروع آزار و شکنجه فالون گونگ، داروساز بازنشسته خانم جی لینگ، هفتادویک‌ساله، دوازده سال را در زندان‌ها و اردوگاه‌های کار اجباری گذرانده است. این ساکن شهرستان یونگ‌شیو در استان جیانگشی، بی‌وقفه شکنجه شد، زیرا حاضر نشد تمرین معنوی و مدیتیشنی را کنار بگذارد که او را درمان کرده بود. خانم جی اکنون به دلیل آزار و اذیتی مداومی که در دوران حبس متحمل شد، معلول شده است. خانواده او نیز متحمل خسارات مالی و آسیب‌های روحی قابل توجهی شده‌اند و در فقر زندگی می‌کنند.

خانم جی آخرین بار در ۲۱ آوریل ۲۰۱۶ دستگیر شد. او چهار سال شکنجه را در زندان زنان استان جیانگشی تحمل کرد و در نتیجه یک پایش قطع شد. در ۲۰ آوریل ۲۰۲۱، یک سال پس از آزادی خانم جی از زندان، اداره منابع انسانی و بیمه اجتماعی شهرستان یونگ‌شیو به کارفرمای سابق او، بیمارستان طب چینی شهرستان یونگ‌شیو،

<https://en.minghui.org/html/articles/2022/3/16/199550.html>^{۷۹}

اطلاع داد که قصد دارند بیمه بازنشستگی و پزشکی خانم جی را به حالت تعلیق درآورند. آن‌ها همچنین به دنبال پس گرفتن ۲۷۰۷۴۱ یوآن حقوق بازنشستگی‌ای بودند که از اکتبر ۲۰۱۴ تا آوریل ۲۰۲۱، درحالی که خانم جی در زندان بود، به حسابش واریز شده بود.

ب. استاد بازنشسته دانشگاه مجبور به بازگرداندن نزدیک به نیم میلیون یوآن از حقوق بازنشستگی‌اش شد^{۸۰}

خانم وانگ جینگ‌لینگ که از مؤسسه فناوری هوآی‌بین بازنشسته شد، در ۲۷ مه ۲۰۱۲ دستگیر شد، آن‌هم پس از اینکه کسی او را به دلیل توزیع مطالب اطلاع‌رسانی درباره فالون گونگ به پلیس گزارش کرد. او به سه سال زندان محکوم و در سال ۲۰۱۵ آزاد شد.

در نوامبر ۲۰۱۹ گوان یونگ‌گانگ، معاون بخش منابع انسانی دانشگاه محل کار خانم وانگ، با خانواده او تماس گرفت. گوان مدعی شد که حقوق بازنشستگی خانم وانگ از دسامبر ۲۰۱۹ به دلیل محکومیت او به زندان به حالت تعلیق درمی‌آید. همچنین از خانم وانگ خواست ۳۵۱,۴۳۹/۴۵ یوآن حقوق بازنشستگی‌ای را که از ژوئن ۲۰۱۲، یک ماه پس از دستگیری‌اش، از دانشگاه دریافت کرده بود، پس بدهد. درنهایت خانم وانگ مجبور شد در مجموع ۴۹۶۲۶۴,۴۰ یوآن بپردازد.

ج. تعلیق مستمری بازنشستگی بانوی هفتادوشش‌ساله به دلیل محکومیت غیرمنصفانه قبلی‌اش^{۸۱}

خانم یو شیویینگ، هفتادوشش‌ساله، از شانگهای در اواخر نوامبر ۲۰۲۰ اطلاعیه‌ای از اداره تأمین اجتماعی دریافت کرد. در این اطلاعیه از او خواسته شده بود ظرف پنج روز اسنادی را به آن‌ها ارائه دهد که گواهی بر حبس قبلی او به دلیل تمرین فالون گونگ باشد. در این اطلاعیه هشدار داده بودند که اگر او شخصاً حکم یک

^{۸۰}<https://en.minghui.org/html/articles/2021/8/14/194609.html>

^{۸۱}<https://en.minghui.org/html/articles/2020/12/7/188634.html>

سال زندان خود را در سال ۲۰۱۶ تأیید نکند، پرداخت مستمری بازنشستگی‌اش متوقف خواهد شد.

خانم یو با علم به اینکه این مهلت پنج‌روزه فقط یک بهانه است و چه حضور یابد یا نه، احتمالاً مقامات مستمری او را به حالت تعلیق درمی‌آورند، به اداره تأمین اجتماعی رفت. او به آن‌ها گفت: «من با یک خط مونتاژ آزار و شکنجه روبرو هستم. شما مرا غیرقانونی دستگیر کردید، حکم غیرقانونی برایم صادر کردید و حالا به‌طور غیرقانونی مستمری‌ام را می‌گیرید.» به‌رغم درخواست خانم یو، کارکنان اداره تأمین اجتماعی اصرار داشتند که باید به دستورات سرپرست خود عمل کنند و مستمری او را به حالت تعلیق درآوردند.

فصل ۱۰: هدف قرار دادن خانواده تمرین‌کنندگان که در خارج از چین مقیم هستند

بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ در خارج از چین، از زمان آغاز این آزار و شکنجه در ۲۴ سال پیش نتوانسته‌اند به آغوش خانواده‌های خود در چین بازگردند. این جدایی زمانی دردناک‌تر می‌شود که اعضای خانواده این تمرین‌کنندگان در چین، به‌خاطر ایمان آن‌ها، توسط مقامات مورد بدرفتاری قرار می‌گیرند یا زندانی می‌شوند. وقتی چنین چیزهایی رخ می‌دهد، تمرین‌کنندگان خارج از چین اغلب رویدادهایی عمومی برگزار می‌کنند تا توجه عمومی را به وضعیت اسفبار خویشاوندان خود جلب کنند و از مقامات منتخب کمک بگیرند.

۱. مادر یکی از ساکنان بریتانیا با آزار و اذیت و نظارت مداوم روبرو می‌شود^{۸۲}

گرچه خانم هان فی، ساکن پکن و مادر یکی از ساکنان بریتانیا، یک روز پس از اینکه به‌دلیل تمرین فالون گونگ دستگیر شد، آزاد شد، اما تحت نظارت مداوم قرار دارد. او قبل از آخرین دستگیری‌اش در ۲۲ آوریل ۲۰۲۲، در طول سه سال گذشته بارها به‌دلیل حفظ ایمانش مورد آزار و اذیت قرار گرفت. دخترش خانم لی هوئی که در حال حاضر در بریتانیا اقامت دارد، از مقامات چینی خواست که از آزار و اذیت مادرش دست بردارند.

مأموران پلیس اداره امنیت داخلی منطقه چائویانگ و اداره پلیس پینگ‌فانگ در ۲۲ آوریل وارد منزل خانم هان شدند و کتاب‌های فالون گونگ و دستگاه‌های الکترونیکی، تلفن همراه، آی‌پد، و کامپیوتر و نیز ۳۰۰ یوان پول نقد او را توقیف کردند. چند مأمور به خانم هان دستبند زدند و او را برای معاینه پزشکی و آزمایش

<https://en.minghui.org/html/articles/2022/5/4/200176.html>^{۸۲}

کووید به بیمارستان بردند. هنگامی که او از همکاری امتناع کرد، رئیس پلیس ژانگ هائو به کارکنان مراقبت‌های بهداشتی دستور داد که او را به‌زور معاینه کنند. یک مأمور پلیس برای گرفتن نمونه خون از خانم هان، او را با دستان بسته در پشت کمرش، در یک محفظه تنگ نگه داشت. وی نزدیک بود خفه شود. به‌رغم تقلای خانم هان برای همکاری نکردن، پلیس تمام تلاشش را کرد که او معاینه شود و از کل روند فیلمبرداری کرد.

پلیس سپس با شوهر خانم هان تماس گرفت و به او گفت که بعد از کار به اداره پلیس مراجعه کند. وقتی شوهرش به آنجا رسید، مأموران از او پرسیدند که چه زمانی با خانم هان ازدواج کرده است، همسرش هر روز چه کار می‌کند، با چه کسی ارتباط دارد، و درباره وضعیت دخترشان، خانم لی، که فالون گونگ را نیز تمرین می‌کند، پرس‌وجو کردند. هنگامی که خانم لی آن روز عصر با تلفن همراه مادرش (که به شوهر خانم هان تحویل داده شده بود) تماس گرفت، پدرش درمورد دستگیری مادرش به او گفت. خانم لی گفت که احساس کرد پدرش توسط پلیس مرعوب شده است و تحت فشار بسیار زیادی قرار دارد.

صبح روز بعد پلیس از خانم هان خواست که یکی از بستگانش را به‌عنوان ضامن، به‌منظور آزادی به‌قید وثیقه، معرفی کند. او از تأیید آزادی به قید وثیقه یا دستگیری خود امتناع کرد و گفت که پلیس در تمام مدت قانون را زیر پا گذاشته است. پلیس بعداً یکی از کارکنان کمیته اماکن محلی او را برای امضای اسناد پرونده‌اش پیدا کرد و حدود ساعت ۴ بعدازظهر او را آزاد کرد. حتی پس از اینکه پلیس خانم هان را آزاد کرد، آن‌ها بیرون از خانه او مستقر شدند تا او را تحت نظر بگیرند.

گزارش شده است که پلیس خانم هان را دستگیر کرد، زیرا او نامه‌ای به رئیس اداره پلیس منطقه چائویانگ نوشت و از او خواست که در آزار و شکنجه فالون گونگ مشارکت نکند. وقتی او دستگیر شد، یکی از مأموران به او گفت: «می‌دانم که شما [تمرین‌کنندگان فالون گونگ] افراد خوبی هستید، اما ما هنوز باید این کار را انجام دهیم [تو را دستگیر کنیم]. اگر من این کار را نکنم، دیگران انجام خواهند داد.»

این آزار و اذیت و نظارت در ژانویه و فوریه ۲۰۲۲، زمانی که پکن میزبان بازی‌های المپیک زمستانی بود، تشدید شد. خانم هان به دخترش گفت که افرادی به‌طور شبانه‌روزی بیرون از خانه‌شان مستقر هستند. وقتی بیرون می‌رفت، مأموران لباس شخصی تعقیبش می‌کردند و از او عکس و فیلم می‌گرفتند. خانم هان علاوه بر مورد آزار و اذیت قرارگرفتن در حوالی بازی‌های المپیک زمستانی، در جریان المپیک پکن در سال ۲۰۰۸ نیز دستگیر و به دو سال کار اجباری محکوم شد.

۲. مادر یکی از ساکنان بریتانیا به زندان محکوم شد

آرزوی خانم یو مینگهویی برای دیدار مجدد با پدر و مادرش بار دیگر نقش بر آب شد، چراکه مادر شصت‌وسه‌ساله‌اش به‌دلیل تمرین فالون گونگ به چهار سال زندان محکوم شد. از زمانی که رژیم کمونیستی چین در سال ۱۹۹۹ آزار و شکنجه تمرین معنوی فالون گونگ را آغاز کرد، خانم یو و پدر و مادرش در شهر مودانجیانگ (استان هیلونگ‌جیانگ) کمتر از دو سال را با هم گذراندند. پدرش در سال ۲۰۰۱ دستگیر و به پانزده سال حبس محکوم شد. مادرش در سال ۲۰۰۳ دستگیر و به یازده سال حبس محکوم شد.

خانم یو به‌عنوان یک نوجوان تلاش کرد که به‌تنهایی و روی پای خودش بزرگ شود. او پس از پذیرفته شدن در دانشکده هنرهای تجسمی و نمایشی کمبریج در سال ۲۰۱۰، برای تحصیل در رشته طراحی مد، به انگلیس رفت و از آن زمان دیگر قادر نبوده است به چین بازگردد. در سال ۲۰۱۶ که پدرش آزاد شد، یعنی دو سال پس از اینکه مادرش به خانه خالی‌شان بازگشت، آن‌ها درخواست گذرنامه کردند تا برای دیدار با خانم یو به انگلستان سفر کنند، اما پلیس درخواست آن‌ها را رد کرد و گفت که راهی برای تأیید گذرنامه‌هایشان وجود ندارد.

در ۳۱ مارس ۲۰۲۰، مادر خانم یو، خانم وانگ میهونگ، مهندس زمین‌شناسی، به‌دلیل صحبت با مردم در مورد فالون گونگ دوباره دستگیر شد. او پس از یک سال بازداشت، حوالی اوایل مه ۲۰۲۱ به چهار سال حبس محکوم شد و برای گذراندن دوره حبس، در زندان زنان هیلونگ‌جیانگ پذیرفته شده است.

۳. شوهر ساکن ایالات متحده به ده سال حبس محکوم شد^{۸۳}

خانم وانگ‌جینگ که در حال حاضر در نیویورک زندگی می‌کند، وقتی فهمید که شوهرش آقای رن هانفی (که هنوز در چین است) در ۲۶ ژوئن ۲۰۲۰ در آپارتمان اجاره‌ای‌اش دستگیر شده، ویران شد. پلیس ۵۵۰ هزار یوآن پول نقد و نیز کارت‌های دیجیتال و وسایل الکترونیکی‌اش به ارزش بیش از ۲۰۰ هزار یوآن را توقیف کرد.

آقای رن پس از بیش از یک سال بازداشت، در ۸ سپتامبر و بار دیگر در ۲۳ سپتامبر ۲۰۲۱ در دادگاه منطقه گانجینگزی حاضر شد. او به ده سال زندان و ۱۰۰ هزار یوآن جریمه محکوم شد. آقای رن در حین بازداشت، دچار بیماری قلبی شدید و نارسایی کلیه شد. همسرش به شدت نگران اوست.

این اولین باری نیست که آقای رن تحت آزار و شکنجه قرار می‌گیرد. او در سال ۲۰۰۱ به دلیل صحبت با مردم درباره فالون گونگ دستگیر و به هفت سال و شش ماه زندان محکوم، و در آنجا شکنجه شد.

۴. مادر یکی از ساکنان کانادا به سه سال و شش ماه زندان محکوم

شد^{۸۴}

خانم لیو یان، استاد سابق زبان انگلیسی در استان یوننان و مادر یکی از ساکنان تورنتو، در آوریل ۲۰۲۲ به دلیل تمرین فالون گونگ به سه سال و شش ماه حبس محکوم شد. خانم لیو مدیر سابق و دانشیار گروه زبان‌های خارجی دانشگاه هنر و علوم یوننان بود. او در ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۱ سوار تاکسی شد و راننده‌ای با نام خانوادگی لوئو، رفتارهای ناشایست جنسی با داشت. خانم لیو قاطعانه او را رد کرد و گفت که فالون گونگ را تمرین می‌کند و براساس اصول آن یعنی حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری زندگی می‌کند. لوئو برای تلافی، خانم لیو را به پلیس گزارش داد.

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/10/29/126287.html>^{۸۳}

<https://en.minghui.org/html/articles/2022/4/23/200029.html>^{۸۴}

دهها مأمور، از جمله دینگ جیانفنگ و گوئو هونگویی از اداره امنیت داخلی منطقه ووهوا، روز بعد خانم لیو را درحالی که در موزه هنری حفاظت از محیط زیست کار می کرد، دستگیر کردند. او در بازداشتگاه شهر کونمینگ حبس شد و نه وکیل و نه خانواده اش اجازه ملاقات با او را نداشتند.

دادگاه منطقه ووهوا خانم لیو را در آوریل ۲۰۲۲ و پس از جلسه رسیدگی در ۲۵ فوریه به سه سال و شش ماه زندان و ۵۰۰۰ یوآن جریمه نقدی محکوم کرد. او به «اختلال در اجرای قانون از طریق عضویت در یک فرقه» متهم شد، بهانه رایجی که ح.ک.چ از آن برای مجرم شناختن تمرین کنندگان فالون گونگ استفاده می کند. او درحال ارائه درخواست تجدیدنظر درخصوص حکمش است.

دختر خانم لیو، خانم لیو مینگیوان، که درحال تحصیل در رشته انیمیشن کامپیوتری در کالج شیریدان در تورنتو است، از اکتبر گذشته ضمن برگزاری کنفرانس های مطبوعاتی و ارسال نامه به مقامات دولتی، خواستار آزادی فوری مادرش شده است.

۵. «اگر بمیرم بر اثر شکنجه خواهد بود»^{۸۵}

اندکی پس از اینکه خانم جی یونژی درگذشت، سناتور ایالات متحده، ریک اسکات، در یک بیانیه مطبوعاتی در ۲۹ مه ۲۰۲۲، به پسرش، سایمون (شیائوفنگ) ژانگ، ساکن ایالات متحده تسلیت گفت. او رفتار وحشیانه ح.ک.چ با تمرین کنندگان فالون گونگ مانند خانم جی را محکوم کرد و نوشت: «قلبم برای سایمون و پدرش به درد آمده است که با این فقدان غم انگیز و غیرمنطقی دست و پنجه نرم می کنند. کمپین خشن پکن علیه تمرین کنندگان فالون گونگ برای مدتی به شدت طولانی ادامه داشته است و آخرین قربانی آن بانویی بی گناه است که در مواجهه با رژیم سرکوبگر کمونیست چین، صرفاً به باورهای خود عمل کرد. ما می دانیم که اراذل و اوباش حزب کمونیست چین به خانواده سایمون دروغ گفتند و ادعا کردند که

^{۸۵}<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/3/26/128591.html>

مادرش را شکنجه نمی‌کنند. و می‌دانیم که مقامات حزب کمونیست چین اجازه ندادند این بانوی بی‌گناه به خانه برود تا در آخرین روزهای زندگی خود، کنار شوهرش باشد. این انزجاربرانگیز و غیرانسانی است.»

خانم جی یونژی، تمرین‌کننده فالون گونگ در بخش لینگدونگ (بایرین لفت بنر) در شهر چیفنگ (مغولستان داخلی)، در ۲۱ مارس ۲۰۲۲، یعنی هفت هفته پس از دستگیری در روز سال نو چینی (افوریه)، در بیمارستان بایرین در شصت‌وشش‌سالگی درگذشت. او در زمان بازداشت توسط نگهبانان و زندانیان مورد ضرب‌وشتم وحشیانه و درنهایت در آستانه مرگ قرار گرفت. خانم جی یک بار به هم‌سلولی‌هایش گفت: «اگر بمیرم، بر اثر شکنجه خواهد بود.»

نُه افسر اداره امنیت داخلی (یکی از واحدهای پلیس) بایرین در افوریه ۲۰۲۲، سال نو چینی، به‌زور وارد منزل خانم جی شدند. پلیس به دستور فرمانده شو جیانفنگ و معاون فرمانده هان دونگ‌دونگ، او را دستگیر کرد و برای معاینه پزشکی به بیمارستان شماره ۲ بایرین برد. در آن زمان، خانم جی دچار تشنج شده بود. او که نمی‌توانست بایستد یا صحبت کند، مدام بالا می‌آورد. باین‌حال پلیس او را برای مدتی طولانی روی کاشی‌های سرد کف زمین قرار داد و با ادعای اینکه او تمارض می‌کند، وی را مورد تمسخر قرار داد.

خانم لی سپس به بازداشتگاه بایرین لفت بنر منتقل شد و در آنجا در اعتراض به آزار و شکنجه دست به اعتصاب غذا زد. فرمانده گائو یونگان، دکتر تیان ژیچون و همچنین نگهبانان و زندانیان او را کتک زدند، به او دشنام دادند و تحقیرش کردند. به دستور گائو، دکتر تیان خانم جی را از طریق لوله بینی تحت خوراندن اجباری قرار داد و سیلی‌های زیادی به صورتش زد.

نگهبانان به زندانیان دستور دادند که خانم جی را شکنجه کنند. بارها او را از سلولش بیرون کشیدند و کتک زدند. پس از اینکه سلامتی‌اش بر اثر این آزار و اذیت شدیداً به خطر افتاد، به سلول دیگری منتقل شد، که آنجا رئیس سلول سونگ چانگ‌یینگ به زندانیان دستور داد به آزار و اذیت او ادامه دهند. سرانجام نگهبانان

خانم جی را در آستانه مرگ یافتند که به سختی قادر به نفس کشیدن بود. متعاقباً او را به اورژانس بیمارستان بایرین بردند.

در صبح ۲۰ مارس ۲۰۲۲، پلیس بایرین با شوهر خانم جی تماس گرفت و به او اطلاع داد که به بیمارستان برود. پس از رسیدن شوهرش به آنجا، به او گفتند که پزشکان شروع به احیای خانم جی کرده‌اند، اما آن‌ها خوش‌بین نیستند. برنامه‌ریزی برای انتقال او از بیمارستان بایرین به بیمارستان شهر چی‌فنگ انجام شد. اما یکی از کارشناسان بیمارستان شهر که برای معاینه خانم جی به بیمارستان بایرین آمده بود گفت که دیگر دیر شده و نیازی به انتقال او نیست. شوهرش بارها خواستار آزادی او شد، اما ژو جیان‌فنگ از انجام این کار امتناع کرد و گفت که این کار نیاز به تأیید مافوقش دارد.

روز بعد مرگ خانم جی را به خانواده‌اش اطلاع دادند. اعضای خانواده‌اش خواستند برای آخرین بار او را در اتاق بیمارستان ببینند، اما پلیس مانعشان شد. خانواده از پنجره دیدند که مری خانم جی بریده و باز شده است. روی صورت و شانه‌اش هم خون بود. تعداد زیادی از مأموران پلیس در راهرو ایستاده بودند. آن‌ها خانواده خانم جی را از آن طبقه ساختمان بیرون کردند و آسانسور را تا آن طبقه بستند تا کسی نتواند به آنجا دسترسی داشته باشد.

پس از اینکه خانواده‌اش آن طبقه را ترک کردند، پلیس با مرده‌سوزخانه بایرین تماس گرفت، که خیلی زود اتومبیلی را فرستاد تا جسد خانم جی را تحویل بگیرد و به سردخانه ببرد. وقتی خانواده خانم جی به مرده‌سوزخانه رسیدند، بازپرس پزشکی قانونی به آن‌ها اجازه ورود نداد. آن‌ها به پلیس التماس کردند و درنهایت به آن‌ها اجازه داده شد که یکی‌یکی وارد شوند و به جسدش نگاهی بیندازند. بیش از ۴۰ مأمور پلیس برای محافظت از جسد، اعزام شده بودند.

خانه خانم جی توسط گروه‌های مسلح و تاکتیک‌های ویژه (SWAT)، مأموران پلیس و مأموران لباس‌شخصی محاصره شده بود. پلیس از شوهرش خواست که با آن‌ها «مذاکره» کند تا ظاهراً اوضاع را آرام کند، اما معلوم نیست که آیا این مذاکرات شامل توافقی بر سر مرگ همسرش بود یا تهدید به سکوت.

خانم جی قبل از آخرین دستگیری، دو بار به خاطر ایمانش در اردوگاه‌های کار اجباری حبس شد. وقتی در آنجا حبس بود، نگهبانان برای مدتی طولانی با باطوم‌های الکتریکی فشار قوی به او شوک وارد کردند که باعث شد علائم بیماری قلبی در او ظاهر شود. هر وقت عجله داشت دچار تپش قلب می‌شد. همچنین وقتی در بازداشت نبود بارها مورد آزار و اذیت مقامات قرار گرفت، از جمله در ۹ سپتامبر ۲۰۲۱، زمانی که پلیس خانه‌اش را غارت کرد.

۶. سرهنگ بازنشسته در زندان درگذشت، درحالی‌که خانواده‌اش به حقه‌بازی مسئولان مشکوک هستند^{۸۶}

در طول تجمعی در سان فرانسیسکو در ۲۶ اکتبر ۲۰۱۷، که خواستار آزادی آقای گونگ پیچی بود، خانم گونگ شیائویان، دختر آقای گونگ، گفت که آزار و شکنجه فالون گونگ نه تنها به تمرین‌کنندگان آسیب می‌رساند، بلکه به اعضای خانواده و دوستانشان، و نیز عاملان آزار و شکنجه آسیب می‌رساند.

یک نگهبان زندان در غروب ۱۲ آوریل ۲۰۲۱ با خانواده آقای گونگ تماس گرفت و به آن‌ها گفت که این سرهنگ بازنشسته شصت و شش ساله در شهر چینگدائو در استان شاندونگ همین حالا برای احیا به بیمارستان منتقل شده است. لحظاتی بعد آن نگهبان دوباره تماس گرفت و گفت آقای گونگ بر اثر سکته جان باخته است. وقتی خانواده آقای گونگ صبح روز بعد به بیمارستان رفتند، پزشک و مقامات زندان به اعضای خانواده اجازه ندادند که جسد او را ببینند. وقتی خانواده اعتراض کردند، برادر بزرگ‌تر و برادرزاده آقای گونگ در نهایت اجازه یافتند او را ببینند، اما اجازه نداشتند عکس یا فیلم بگیرند. برادرش دید که سر آقای گونگ زخمی و متورم است و در گوش‌هایش نیز خون دیده می‌شد.

طبق فیلم دوربین‌های نظارتی زندان که نگهبانان زندان ارائه کردند، آقای گونگ در غروب روز مرگش احساس کسالت داشت و در تخت دراز کشیده بود. پزشک

^{۸۶}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/4/20/123564.html>

زندان برای گرفتن فشار خون به بالینش رفت، اما بدون ارائه هیچ‌گونه درمانی، آنجا را ترک کرد. حدود ساعت ۸:۳۲ شب آقای گونگ روی زمین افتاد و قادر نبود حرکت کند، اما آمبولانس ساعت ۹ شب به آنجا رسید. چرا آمدن آمبولانس نیم ساعت طول کشید؟

نگهبان زندان که با خانواده‌اش تماس گرفت، ادعا کرد سخته مهلک آقای گونگ ناشی از موافقت نکردن او با درمان پرفشاری خونش بود، بنابراین خانواده‌اش سؤال کرد که چرا زندان آن‌ها را زودتر از وضعیت آقای گونگ مطلع نکرد یا چرا او را به قید ضمانت پزشکی آزاد نکرد.

آقای گونگ در اکتبر ۲۰۱۷ طی یک دستگیری گروهی دستگیر شد. او بعداً در ۲۰ ژوئیه ۲۰۱۸ به هفت سال و شش ماه حبس و جریمه ۲۰ هزار یوانی محکوم شد. از سال ۲۰۲۰، مقامات زندان استان شان‌دونگ با استناد به پاندمی کووید، آقای گونگ را از هر گونه تماس با خانواده‌اش محروم کرده بودند. خانواده‌اش گفتند که نمی‌دانستند حال او چطور است. در نیمه دوم سال ۲۰۲۰، نگهبانان کم‌کم زندانیان را مجبور کردند تقریباً بدون وقفه از ساعت ۵ صبح تا ۷ یا ۹ شب کار کنند. وقتی آقای گونگ و سایر تمرین‌کنندگان از انجام کار بدون دستمزد خودداری کردند، آن‌ها را در اتاقی حبس کردند تا فیلمی افتراآمیز درباره فالون گونگ را تماشا کنند.

در آن زمان، آقای گونگ دچار فشار خون بالا شده بود و دائماً احساس سرگیجه داشت. زندانی لی فنگ با دیدن آقای گونگ که به دیوار تکیه داده بود به او طعنه زد و گفت: «چه خبر؟ حالت خوب نیست؟ تظاهر نکن. نمی‌میری.» لی اغلب به زندانیان می‌گفت: «گونگ پیچی فقط وانمود می‌کند [که در حال مرگ است]. اگر می‌مرد واقعاً فوق‌العاده بود.»

فصل ۱۱: حملات مداوم به تمرین‌کنندگان در هنگ کنگ

درست قبل از انتصاب مدیر اجرایی سابق لئونگ چون‌یینگ در سال ۲۰۱۲، انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ (HKYCA) به‌عنوان شعبه‌ای از اداره ۶۱۰ در هنگ کنگ، تمرین‌کنندگان فالون گونگ را هدف قرار داد. پس از آن، انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ تمرین‌کنندگان را در خیابان مورد آزار و اذیت قرار می‌داد، پوسترهایی برای بدنام کردن آن‌ها نصب می‌کرد و به غرفه‌هایی که تمرین‌کنندگان برای اطلاع‌رسانی درمورد آزار و شکنجه ایمان خود در چین، برپا کرده بودند، آسیب می‌رساند. گرچه انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ در اولین روز سال ۲۰۲۱ فعالیت خود را متوقف کرد، حملات فیزیکی به تمرین‌کنندگان فالون گونگ در هنگ کنگ توسط عوامل ح.ک.چ تا سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ ادامه یافت.

۱. انجمن مراقبت از جوانان منحل شد، اما حملات به فالون گونگ

ادامه دارد^{۸۷}

در پایان سال ۲۰۲۰، انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ به‌طور ناگهانی منحل شد. اطلاعات مربوط به انحلال انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ اولین بار از طرف یک مدافع دموکراسی در ۱۹ دسامبر ۲۰۲۰ ارائه شد. او همچنین از رسانه‌های اصلی دعوت کرد در بعدازظهر روز ۳۱ دسامبر، آخرین روز از هستی انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ، در نزدیکی غرفه فالون گونگ در خلیج کازوی گزارش تهیه کنند. در این میان، یکی از ساکنان سابق منطقه «سرزمین‌های جدید» نیز این انحلال را برای رسانه‌های خبری تأیید کرد.

به‌گفته‌شاهدان، چند تن از رؤسای انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ به منطقه نزدیک سوگو، محل استقرار غرفه فالون گونگ، رفتند. این افراد شامل هونگ وای‌شینگ (洪伟成)، رئیس انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ، شیائو

^{۸۷}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/1/4/122280.html>

شیائورونگ و چن جینبائو بودند. در ساعت ۳ بعدازظهر، این افراد و اعضای انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ بنرهای افتراآمیزشان درباره فالون گونگ را که برای سال‌ها به نمایش گذاشته بودند، از بین بردند و در سکوت رفتند.

مقاله‌ای از رویترز در ژوئیه ۲۰۱۴ با عنوان «گزارش ویژه: نبرد برای روح هنگ کنگ» نوشت: «پرونده‌های پلیس و شرکت‌ها همچنین نشان می‌دهند که هونگ مدیر انجمن قبيله «سرزمین‌های جدید» است که به عقیده محققان، بخشی اصلی از عملیات جبهه متحد چین، در حاشیه‌های شمالی این شهر، نزدیک به مرز چین است.»

تمرین‌کنندگان فالون گونگ دریافتند که انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ همچنین تابلوهای نمایش خود را در مکان‌های دیگر از جمله مونگ کوک، هونگ هوم، تسیم شا تسوی و وان چای برداشته است. اعضای آن تقریباً به‌طور همزمان بنرها و پوستره‌های خود را به همراه میز و جعبه‌های فلزی برداشتند.

اما انحلال انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ به معنای پایان حملات به تمرین‌کنندگان هنگ کنگ نبود. حدود دو هفته قبل از توقف فعالیت انجمن مراقبت از جوانان هنگ کنگ، گروه دیگری در اواسط دسامبر به غرفه فالون گونگ آسیب رساندند. در مجموع شش غرفه در دو آخر هفته متوالی مورد هدف قرار گرفتند. در ۱۹ دسامبر، مردی بنرها و پوسترها در غرفه فالون گونگ در وونگ تای سین را پاره کرد. او به سؤالات تمرین‌کنندگان پاسخ نداد و بدون هیچ حرفی آنجا را ترک کرد. او درحالی‌که سعی داشت فرار کند، روی زمین افتاد و سپس از عرض بزرگراه عبور کرد. دست‌کم شش زن که همراه او آمده بودند در کناری ایستاده بودند و با تلفن همراه از این صحنه عکس و فیلم می‌گرفتند.

بعداً برخی از این فیلم‌ها توسط گروهی به نام انجمن تونگ‌شین هنگ کنگ در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد. در این فیلم‌ها، همان مرد به پوستره‌های فالون گونگ در مونگ کوک رنگ پاشید. همچنین پوستره‌های تمرین‌کنندگان را در تسیم شا تسوی، خلیج کازوی و وونگ تای سین پاره کرد.

تحقیقات نشان دادند که این شخص در سرزمین اصلی چین آموزش نظامی دیده و یک حساب کاربری فیسبوک به زبان چینی ساده با نام خانوادگی «فو» ثبت کرده است. پس از تصویب قانون جدید پکن در ۱۱ نوامبر که به موجب آن، هر کسی که از استقلال حمایت می‌کرد از شورای قانونگذاری هنگ کنگ منع می‌شد، چهار قانونگذار طرفدار دموکراسی بلافاصله و ظرف چند دقیقه، توسط دولت هنگ کنگ رد صلاحیت شدند. در مراسمی به میزبانی جونیوس هو، مشاور حامی حزب کمونیست چین که از این حرکت پکن استقبال کرد، فردی که بنرهای فالون گونگ را پاره کرده بود نیز یکی از شرکت‌کنندگان بود.

انجمن تونگشین هنگ کنگ که در ژانویه ۲۰۲۰ راه‌اندازی شد، از اقدامات سختگیرانه‌تر علیه گروه‌های طرفدار دموکراسی به دست ح.ک.چ و از طریق نیروهای پلیس حمایت کرده است. فعالیت‌های طرفدار ح.ک.چ شامل این موارد هستند: تخریب دیوار لنون که از جنبش دموکراتیک در دانشگاه هنگ کنگ پشتیبانی کرد، حمله به قضات مدافع آزادی در هنگ کنگ و نیز حمایت از گروه‌هایی از سرزمین اصلی چین.

۲. پلیس هنگ کنگ هشت فرد مظنون به تخریب غرفه‌های اطلاع‌رسانی فالون دافا را دستگیر کرد^{۸۸}

در طول هفته ۲ تا ۹ آوریل ۲۰۲۱، دست‌کم شش غرفه اطلاع‌رسانی فالون گونگ دوازده بار مورد تخریب قرار گرفتند. به دنبال این سلسله حملات توسط خرابکارانی که گمان می‌رود توسط ح.ک.چ اجیر شده بودند، پلیس هنگ کنگ در ۲۲ آوریل ۲۰۲۱ اعلام کرد که هشت مرد را دستگیر کرده است. همچنین به مردم یادآوری کرد که خرابکاری جرمی جدی با حداکثر ده سال زندان است.

پلیس در بیانیه‌اش اعلام کرد در تاریخ ۲ و ۳ آوریل گزارش‌هایی را از چند نفر دریافت کرد شامل اطلاعاتی درباره خسارت وارده به مکان‌های اطلاع‌رسانی فالون

^{۸۸}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/4/27/123609.html>

گونگ در مناطق مونگ کوك، وونگ تاي سين، هونگ هوم و وان چاي. پليس همچنين گفت كه اكثر اين مظنونان دستگير شده ارتباطي با جرم سازمان يافته داشتند. در اين حملات بيش از نود قطعه تابلو و مطلب تبليغاتي به ارزش حدود ۳۰ هزار دلار هنگ كنگ نابود شد. پس از دستگيري مظنونان، تمرين كنندگان متوجه شدند كه مأموران لباس شخصي بيشترى در مناطق اطراف غرفه هاي اطلاع رسانی آنها گشت زنى مى كنند.

خانم چن (نام مستعار) شاهد خرابكارى كردن افرادى در غرفه اطلاع رسانی فالون گونگ در منطقه مونگ كوك بود. او گفت: «در هنگ كنگ ديگر امنيت نيست. از بيرون رفتن وحشت دارم، زيرا شما نمى دانيد اين افراد چه كسانى هستند. ح.ك.چ. هنگ كنگ را ويران كرده است.»

۳. محكوميت فرد هم دست به دليل مشاركت داشتن در حمله خونين

۸۹

دادگاه كاولون غربى در هنگ كنگ در ۲۶ ژانويه حكمى را صادر كرد و مردى را به دليل نظارت بر صحنه جرمى در سال ۲۰۱۹ محكوم كرد؛ صحنه جرمى كه در آن دو مرد در حمله اي هماهنگ يك تمرين كننده فالون گونگ را به طور وحشيانه اي مورد ضرب و شتم قرار دادند. درحالى كه كى يانژان به دليل نظارت بر صحنه جرم، به دو سال و نه ماه حبس محكوم شد، دو مهاجم همچنان آزاد هستند.

خانم ليائو چيولان و دو تمرين كننده فالون گونگ ديگر در ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۹ به ديدار پليس چونگ شا وان رفتند تا درباره راهپيمايى اي كه به زودى در ۱ اكتوبر برگزار مى شد صحبت كنند. وقتى آنها از اداره پليس خارج مى شدند و خانم ليائو در حال گفتگوى تلفنى بود، دو مرد نقابدار سياه پوش به او حمله كردند، درحالى كه يكي به سر او و ديگرى به بدنش ضربه زد. خانم ليائو دچار كبودى شديد و زخمى روى

سرش شد که به شدت خونریزی داشت. پس از انتقال او به بیمارستان، مجبور شدند پنج بخیه به سرش بزنند تا زخم چهار پنج سانتی متری روی سرش را ببندند. محاکمه کی یانژان در ۱۴ اکتبر ۲۰۲۱ آغاز شد و نزدیک به چهار ماه به طول انجامید. شو ژائوچیانگ، معاون قاضی دادگاه کاولون غربی، کی را به دلیل «مجروح کردن از روی عمد» محکوم کرد. حکم دو سال و نه ماه حبس او در ۲۶ ژانویه ۲۰۲۲ اعلام شد.

کی بیست و دو ساله از اعضای تثلیث (یکی از شاخه‌های سندیکای جرائم سازمان یافته بین‌المللی چینی) هنگ کنگ است که با دو متهم دیگر، چن جیامینگ و وانگ شوجی، در یک بار کار می‌کند. درست قبل از این حمله، او در حال پرسه زدن در نزدیکی اداره پلیس چونگ شا وان دیده شد. از آنجاکه مأمور پلیسی در اوایل همان روز در کوای چونگ مورد حمله قرار گرفته بود، مأموری نگران امنیت همکارانش بود و به دلیل رفتار مشکوک کی جلوی او را گرفت.

خانم لیائو کمتر از یک ساعت پس از انتقال کی به اداره پلیس مورد حمله قرار گرفت. مأموری که کی را دستگیر کرد در تلفن همراه او دو عکس از قربانی پیدا کرد. هم در واتس‌آپ و هم در زلو، یک برنامه واکی تاکی، پیام‌های گروهی مشکوکی پیدا شد مانند «ایستگاه متروی خیابان چونگ شان» و «هدف خارج شد.» قاضی اشاره کرد که این اطلاعات با زمان و مکان حمله مطابقت دارد.

چن و وانگ نیز در آن زمان در بیرون اداره پلیس پرسه می‌زدند و قبل از وقوع حمله، سایر مأموران پلیس آن‌ها را بررسی کردند. شماره تلفن آن‌ها نیز در همان گروه واتس‌آپی بود که کی عضوش بود. اما دادستان اطلاعات تلفن همراه آن‌ها را به عنوان مدرک ارائه نکرد. قاضی با استناد به موارد قبلی گفت که چن و وانگ را نمی‌توان فقط بر اساس مدارک موجود در تلفن همراه کی محکوم کرد. اما او اظهار داشت که رفتار چن نیز مشکوک بود و نمی‌توان مشارکت او در تحت نظر گرفتن خانم لیائو را رد کرد. علاوه بر این، وانگ یک روز پس از حمله، هنگ کنگ را به مقصد سرزمین اصلی چین ترک کرد.

این ضرب و شتم اولین حادثه‌ای نبود که در آن خانم لیائو توسط مأموران ح.ک.چ هدف قرار می‌گرفت. پس از اینکه ح.ک.چ در ژوئیه ۱۹۹۹ آزار و شکنجه فالون گونگ را شروع کرد، خانم لیائو بارها به نمایندگی از تمرین‌کنندگان هنگ‌کنگ، از پلیس درخواست مجوز راهپیمایی و تجمع کرد. او گفت که جاسوسان ح.ک.چ در طول این سال‌ها او را تعقیب و تهدید کرده‌اند. هر زمان که برای فعالیت یا مسافرت بیرون می‌رفت، متوجه می‌شد کسی او را تعقیب می‌کند. تماس‌های تلفنی بی‌وقفه‌ای نیز به منظور آزار و اذیت و تهدید وجود داشته است و اعضای خانواده‌اش نیز مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند. خانم لیائو برای محافظت از خانواده‌اش سال‌هاست که به خانه‌اش در چین برنگشته است.

طی رویدادی در ژوئیه ۲۰۱۶ به مناسبت بزرگداشت تلاش‌های مداوم تمرین‌کنندگان برای مقابله با آزار و شکنجه، مأموران ح.ک.چ روی سر او رنگ قرمز ریختند. سپس برای آزار و اذیتش از طریق تلفن تماس‌هایی با او می‌گرفتند. یکی از تماس‌گیرندگان می‌گفت: «بهتر است این فعالیت‌های [فالون گونگ] را کنار بگذاری. دفعه بعد خیلی خوش‌شانس نخواهی بود.» در تماس تلفنی دیگری این پیام را منتقل کردند: «اگر همین‌طور ادامه دهی، پشیمان خواهی شد و ضربه محکمی به تو خواهیم زد.»

پس از حمله در سال ۲۰۱۹، خانم لیائو همچنان تحت تعقیب بود. تماس‌های تلفنی تهدیدآمیز نیز قطع نمی‌شد. مقامات اداره امنیت دولتی چین بارها خانواده او را در سرزمین اصلی چین تهدید کردند و گفتند که «می‌خواهند بیایند و او [خانم لیائو] را در هنگ‌کنگ دستگیر کنند. او مجبور شد برای امنیتش هنگ‌کنگ را ترک کند.»

با وجود این آزار و اذیت و تهدیدها، خانم لیائو گفت که با درخواست مجوز برای تجمع و راهپیمایی به منظور اطلاع‌رسانی در مورد آزار و شکنجه، کار درستی انجام داده است. او توضیح داد: «فالون گونگ برای تمرین‌کنندگانش بسیار سودمند است. چگونه می‌توانیم حرف نزنیم و حقایق را به مردم نگوییم؟»

سایر تمرین‌کنندگان فالون گونگ نیز مورد حمله قرار گرفته‌اند. خانم لیانگ ژن، رئیس انجمن فالون دافای هنگ کنگ، درست قبل از جشن روز جهانی فالون دافا در ماه مه ۲۰۲۱ مورد ضرب‌وشتم اراذل و اوباش نقابدار قرار گرفت. خانم لیانگ شماره پلاک اتومبیل مظنون را به پلیس داد و فیلم دوربین نظارتی نیز موجود بود. گرچه پلیس دو مظنون را دستگیر کرد، اما مقامات گفتند شواهد کافی برای متهم کردن آن‌ها وجود ندارد.

در موارد دیگری از چنین حملاتی، عوامل ح.ک.چ تمرین‌کنندگان فالون گونگ مسن را که درباره فالون گونگ به رهگذران می‌گفتند، هل دادند و آن‌ها را به زمین انداختند. تعداد زیادی از تمرین‌کنندگان نیز تحت تعقیب یا نظارت افرادی قرار داشته‌اند که گمان می‌ورد از عوامل ح.ک.چ بودند.

بخش ۳

به هم پیوستن نیروها برای
مقابله با آزار و شکنجه

فصل ۱۲: تلاش‌ها برای پایان دادن به برداشت اجباری اعضای بدن در چین

این ماجرا که چنان وحشتناک است که باورش سخت به نظر می‌رسد، نخستین بار در ماه مارس ۲۰۰۶ آشکار شد؛ زمانی که خانمی ادعا کرد در بیمارستان محل کارش، ۴۰۰۰ تمرین‌کننده فالون گونگ به خاطر اعضای بدنشان به قتل رسیدند. وی همچنین گفت شوهرش که در همان بیمارستان، واقع در بیرون شهر شنیانگ (در شمال شرقی چین)، جراح است، برایش فاش کرد که قرنیه چشم ۲۰۰۰ تمرین‌کننده فالون گونگ را درحالی‌که هنوز زنده بودند از بدنشان درآورده است.

یک هفته بعد، پزشکی در ارتش چین نه‌تنها گزارش آن خانم را تأیید کرد، بلکه ادعا کرد که چنین جنایاتی در ۳۶ اردوگاه کار اجباری مختلف در سراسر کشور درحال وقوع است. او اظهار کرد که بزرگ‌ترین آن‌ها ۱۲۰ هزار نفر را در خود جای داده است. وی گفت همچنین شاهد بوده که در شب و تحت اقدامات امنیتی شدید، جمع کثیری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ در قطارهای حمل احشام، در کشور انتقال داده می‌شدند.

حامیان فالون گونگ و فعالان حقوق بشر در خارج از چین، بلافاصله شروع به تحقیق و بررسی این اظهارات کردند. آن‌ها از طریق تلفن با بیمارستان‌های چین تماس گرفتند و وانمود کردند که قصد خرید کلیه یا کبد را دارند. در کمال وحشت شاهد بودند که پزشکان یکی پس از دیگری آشکارا تأیید کردند که اعضای بدن تمرین‌کنندگان فالون گونگ را دارند و اینکه بیماران می‌توانند فقط ظرف یک هفته عضو لازم را دریافت کنند.

حتی در کشورهایی با سیستم اهدای عضو رسمی، بیماران معمولاً باید سال‌ها منتظر عضو جدید باشند. با این حال در چین، اهدای داوطلبانه اعضای بدن بسیار اندک است و منابع رسمی اعضای بدن (که قبلاً زندانیان محکوم به اعدام و اکنون اهداکنندگان داوطلبانه هستند) می‌توانند فقط بخش کوچکی از جراحی‌های پیوند انجام‌شده را تأمین کنند. محققان متعددی به‌طور مستقل به این نتیجه رسیده‌اند

که بخش بزرگی از اعضای بدن مورد استفاده در جراحی‌های پیوند عضو از زندانیان عقیدتی گرفته می‌شود که در این روند کشته می‌شوند.

بسیاری از کشورها برای جلوگیری از شریک شدن شهروندان خود در این جرایم برداشت عضو، قوانینی را تصویب کرده‌اند که سفرهای خارجی را به منظور دریافت اعضای پیوندی از منابع غیرقانونی ممنوع می‌کنند. دست‌کم دو مجله پزشکی مقالات پزشکان چینی را حذف کردند، چراکه نمی‌توانستند ثابت کنند اعضای بدن مورد استفاده در تحقیقات آن‌ها از منابع اخلاقی بوده است. اما پایان دادن به این جنایات برداشت اعضای بدن که با مجوز حکومت چین انجام می‌شود، مستلزم واکنش بسیار گسترده‌تر، قوی‌تر و واحدتر جامعه بین‌المللی است. در ادامه چند پیشرفت جدید در این زمینه را که طی دو سال گذشته رخ داده است، به طور خلاصه ارائه می‌کنیم.

۱. دادگاه چین رأی نهایی را منتشر کرد

بین دسامبر ۲۰۱۸ و آوریل ۲۰۱۹، دادگاهی مستقل برای بررسی برداشت اجباری اعضای بدن زندانیان عقیدتی در چین، که تحت عنوان «دادگاه چین» نیز معروف است، شهادت ده‌ها شاهد، کارشناس و محقق را در مجموعه‌ای از جلسات دادرسی در لندن شنید. ریاست این دادگاه مردمی را سر جفری ناپس، قاضی دادگاه سلطنتی، برعهده داشت که دادستان ارشد سابق دادگاه بین‌المللی جنایی سازمان ملل برای یوگسلاوی سابق نیز بود.

در ژوئن ۲۰۱۹، این دادگاه به این نتیجه رسید که «برداشت اجباری اعضای بدن برای سال‌ها در سراسر چین در مقیاس قابل‌توجهی انجام شده است و تمرین‌کنندگان فالون گونگ یکی، و احتمالاً اصلی‌ترین، منبع تأمین اعضای بدن بوده‌اند.» این دادگاه بعداً در ۱ مارس ۲۰۲۰، رأی کامل خود را منتشر و در آن، تجزیه و تحلیل کامل استدلال خود را ارائه کرد.

مخصوصاً این دادگاه بدون هیچ‌گونه تردید قابل قبول دریافت که رژیم چین در آزار و اذیت فالون گونگ و اویغورها، مرتکب شکنجه و جنایات علیه بشریت شده

است، از جمله «قتل؛ نابودی؛ حبس یا سایر محرومیت‌های شدید از آزادی جسمانی برخلاف قوانین بنیادی حقوق بین‌الملل؛ شکنجه؛ تجاوز جنسی یا هر شکل دیگری از خشونت جنسی با شدت مشابه؛ آزار و شکنجه به دلایل نژادی، ملی، قومی، فرهنگی یا مذهبی که در سطح جهانی، براساس قوانین بین‌المللی، غیرمجاز شناخته شده است؛ و ناپدید شدن اجباری».^{۹۰}

۲. همایش مؤسسه هادسون «جنگ چین علیه مذهب» را برجسته می‌کند

مؤسسه هادسون، اندیشکده‌ای در واشنگتن دی‌سی، در ۱۸ اکتبر ۲۰۲۱ همایش آنلاینی را با عنوان «جنگ چین علیه مذهب» برگزار کرد. با توجه به آزار و شکنجه شدید اویغورها، مسلمانان، مسیحیان، تمرین‌کنندگان فالون گونگ و بودیست‌های تبتی توسط حزب کمونیست چین (ح.ک.چ)، این همایش به منظور بحث درباره نحوه کمک ایالات متحده و سایر کشورهای دموکراتیک به ترویج بیشتر آزادی مذهبی و حقوق بشر در چین، سازماندهی شد.

در این همایش که نینا شی، عضو ارشد و مدیر مرکز آزادی‌های مذهبی در مؤسسه هادسون، مدیریت بحث را برعهده داشت، شیائوشو سین لین (سخنگوی انجمن فالون دافا در واشنگتن دی‌سی)، روبرت ای. دسترو (استاد حقوق در دانشگاه کاتولیک آمریکا و معاون سابق وزیر خارجه در امور دموکراسی، حقوق بشر و کار سخت)، و نوری ترکل (عضو ارشد مؤسسه هادسون) نیز حضور داشتند. شی به‌طور خاص از لین دعوت کرد تا درباره برداشت اجباری اعضای بدن تمرین‌کنندگان در قید حیات فالون گونگ صحبت کند که به دست ح.ک.چ در چین صورت می‌گیرد.

لین توضیح داد که بسیاری از زندانیان عقیدتی در چین، از جمله تمرین‌کنندگان فالون گونگ و اویغورها، چیزی مانند مزارع اعضای بدن را تشکیل می‌دهند. ح.ک.چ با جمع‌آوری گروه‌های خونی و اطلاعات اعضای بدن و بافت‌های زندانیان، پایگاه

^{۹۰}[https://chinatribunal.com/wp-](https://chinatribunal.com/wp-content/uploads/2020/03/ChinaTribunal_JUDGMENT_1stMarch_2020.pdf)

[content/uploads/2020/03/ChinaTribunal_JUDGMENT_1stMarch_2020.pdf](https://chinatribunal.com/wp-content/uploads/2020/03/ChinaTribunal_JUDGMENT_1stMarch_2020.pdf)

داده بزرگی را برای مراکز پیوند اعضا ایجاد کرده است. وقتی به عضو خاصی نیاز است، مقامات می‌توانند این پایگاه داده را جستجو کنند، یک زندانی خاص را پیدا کنند و آن فرد را به‌خاطر آن عضو به‌قتل برسانند.

لین توضیح داد که چنین زنجیره تأمینی توسط یک شبکه پیچیده و هماهنگ امکان‌پذیر است که شامل پلیس چین، دادستانی‌ها، دادگاه‌ها و سیستم قضایی و همچنین شبکه مراقبت‌های بهداشتی می‌شود. شواهد نشان می‌دهد که مقامات ح.ک.چ می‌توانند به هر بهانه‌ای یا بدون بهانه، به خانه یک تمرین‌کننده فالون گونگ بروند، آن فرد را دستگیر کنند و پس از بازداشت، او را تحت برداشت اعضای بدنش قرار دهند.

دسترو برای جلوگیری از این جنایت پیشنهاد کرد پزشکان چینی که در برداشت اجباری اعضای بدن مشارکت داشته‌اند، تحریم شوند. برای مثال، او گفت که باید ورود آن‌ها به اروپا و ایالات متحده ممنوع شود و اجازه چاپ مقاله در مجلات پزشکی را نداشته باشند.^{۹۱}

۳. محققان دریافتند جراحان چینی «قانون اهداکننده مرده» را نقض کرده‌اند

مجله آمریکایی پیوند عضو، مجله انجمن جراحان پیوند عضو آمریکا (ASTS) و انجمن پیوند عضو آمریکا (AST)، مقاله‌ای را در ۲ آوریل ۲۰۲۲ منتشر کرد با عنوان «اعدام از طریق تهیه عضو بدن: نقض قانون اهداکننده مرده در چین.» نویسندگان، متیو پی رابرتسون از دانشگاه ملی استرالیا و جیکوب لاوی از مرکز پزشکی شبا در دانشگاه تل آویو، شواهدی یافتند که نشان می‌دهد «پزشکان در جمهوری خلق چین در اعدام‌ها از طریق برداشت عضو مشارکت داشته‌اند.»

قانون اهداکننده مرده (دی‌دی‌آر) الزامی اساسی برای اخلاق پیوند عضو است. در این مقاله آمده است: «این قانون می‌گوید تا زمانی که اهداکننده نمرده و مرگش هم به‌طور رسمی اعلام نشده است، تهیه عضو نباید شروع شود، و به این ترتیب، تهیه اعضای بدن نباید باعث مرگ اهداکننده شود. در حوزه جداگانه‌ای از پزشکی،

بحث وجدل‌های شدیدی دربارهٔ مشارکت پزشکان در اعدام زندانیان محکوم به مرگ وجود دارد.»

نویسندگان براساس ۲۸۳۸ مقاله از پایگاه دادهٔ مربوط به ۱۲۴۷۷۰ نشریهٔ پیوند عضو به زبان چینی، یک تحلیل محاسباتی محتوا را برای بررسی پزشکی قانونی انجام دادند. در این مقاله آمده است: «الگوریتم ما به دنبال شواهدی مبنی بر اعلان‌های مشکل‌ساز مرگ مغزی در طول تهیهٔ اعضای بدن بود. در هفتاد و یک مقاله از این مقالات در سراسر کشور مدرکی را یافتیم دال بر اینکه مرگ مغزی نتوانسته به درستی تشخیص داده شود.»

«از این گزارش‌ها استنباط می‌کنیم که نقض قانون دی‌دی‌آر رخ داده است: با توجه به اینکه اهداکنندگان نمی‌توانستند قبل از تهیهٔ عضو دچار مرگ مغزی شده باشند، اعلام مرگ مغزی نمی‌توانست از نظر پزشکی صحیح باشد. نتیجه این است که در این موارد مرگ باید از سوی جراحان تهیهٔ عضو رخ داده باشد.»

مطالب پزشکی بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۵ نشان می‌دهد که چین دومین کشور بزرگ پیوند عضو در جهان براساس حجم خالص پیوند عضو است، درحالی‌که محققان حقوق بشر دریافته‌اند تعداد واقعی پیوندهای عضو در چین بسیار بیشتر است. نویسندگان این مقاله نوشتند: «بیمارستان‌های جمهوری خلق چین به تبلیغ زمان انتظار چند هفته‌ای برای پیوند عضو ادامه می‌دهند، درحالی‌که زمان انتظار در ایالات متحده ماه‌ها و سال‌ها است.» این تبلیغات گردشگری پیوند عضو در وبسایت‌ها به زبان‌های انگلیسی، روسی، عربی و سایر زبان‌ها منتشر می‌شوند.

نبرد سیستم اهدای عضو داوطلبانه و تعداد بسیار کم اهداکنندگان داوطلب در چین، به این وضعیت گیج‌کننده اضافه می‌شود. این مقاله بیان می‌کند که براساس سه منبع رسمی، از جمله رئیس کنونی بخش پیوند عضو، تعداد اهداکنندگان عضو داوطلب (برای مثال، غیرزندان) در چین در مجموع در سال ۲۰۰۹ فقط حدود ۰٫۳٪ از ۱۲۰ هزار عضوی بود که طبق گزارش‌های رسمی در این دوره پیوند زده شدند. علاوه بر این، رئیس بخش پیوند عضو چین در سال ۲۰۰۷ نوشت که ۹۵٪ از کل پیوندهای عضو از زندانیان بوده است. رابرتسون و لای نوشتند: «به‌طور منطقی

این‌طور نتیجه‌گیری می‌شود که تقریباً همه پیوندهای عضو در مقالاتی که ما بررسی‌شان می‌کنیم باید از زندانیان باشند. احتمالاً این شامل هم زندانیان محکوم به مرگ و هم زندانیان عقیدتی می‌شود.»^{۹۲}

۴. تمرکز جلسه استماع کنگره ایالات متحده بر برداشت اجباری اعضای بدن

پس از انتشار مقاله رابرتسون و لاوی، کمیسیون حقوق بشر تام لانتوس (TLHRC)، یک گروه دوحزبی از مجلس نمایندگان ایالات متحده، میزبان یک جلسه استماع در ۱۲ مه ۲۰۲۲، با تمرکز بر برداشت اجباری اعضای بدن در چین بود. رؤسای مشترک، نماینده کریستوفر اسمیت و نماینده جیمز مک‌گاورن، میزبان این جلسه بودند و سخنرانان این جلسه همچنین شامل قاضی دادگاه سلطنتی سر جفری نایس از دادگاه چین، متیو رابرتسون از دانشگاه ملی استرالیا، نویسنده اتان گاتمن، دکتر انور توهتی بوگدا و رابرت ای دسترو، دستیار سابق وزیر امور خارجه، بودند.

نماینده کریستوفر اسمیت در سخنان آغازین گفت: «آنچه به وجدان شوک وارد می‌کند، فقط اعدام افرادی نیست که (توسط چین کمونیستی) به‌عنوان دشمن دولت اعلام می‌شوند تا برای رفع نیازهای پیوند، عضوهای خاصی از بدن را تأمین کنند، بلکه این همچنین نوعی مجازات آشکار است. و درواقع ابزاری برای نسل‌کشی به‌منظور از بین بردن اقلیت‌هایی است که از سوی دولت "نامطلوب" تلقی می‌شوند... بنابراین می‌بینیم که مخالفان مذهبی هدف برداشت عضو قرار می‌گیرند، در درجه اول تمرین‌کنندگان فالون گونگ، که مدیتیشن آرامش‌بخش و تمرین‌های حرکتی این روش، متأسفانه اعضای بدنشان را در وضعیتی مطلوب قرار می‌دهد.»

در این جلسه استماع دکتر انور توهتی بوگدا، جراح سرطان‌شناس، ماجرای را تعریف کرد که در سال ۱۹۹۵ اتفاق افتاد و در آن، دولت چین به او دستور داد

<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1111/ajt.16969>^{۹۲}

برداشت اعضای بدن افراد زنده را انجام دهد. بوگدا درباره آن ماجرا گفت: «چاقوی من راه خود را پیدا کرد و پوست او را برید، خون دیدم. دلالت بر این داشت که هنوز قلبش خون را پمپ می‌کرد و زنده بود! جراح ارشدم با زمزمه به من گفت: "عجله کن!" حرف او فرمان بود و همچنین احساس می‌کردم نوعی اطمینان بخشیدن است که به دستور او این کار را انجام می‌دهم.» کل جراحی حدود سی چهل دقیقه طول کشید، جراحان ارشد با خوشحالی اعضای بدن را جمع‌آوری کردند. سپس یکی از آن‌ها به بوگدا گفت: «حالا تیمت را به بیمارستان برگردان. یادت باشد امروز هیچ اتفاقی نیفتاد.»

پروفسور رابرت دسترو در این جلسه استماع گفت: «از آنجاکه همکارانم در حوزه شواهد ارائه‌شده تا به امروز و روش‌های مورداستفاده برای جمع‌آوری آن شواهد، متخصصان معتبری هستند، شهادت خود را به یک سؤال بسیار ساده محدود می‌کنم: "در صورت ارائه شواهد معتبر درباره برداشت اجباری اعضای بدن با مجوز دولت، مقامات دولت ایالات متحده باید چه کار کنند؟"» او در ادامه گفت: «باید بدانیم و درک کنیم که چه کسی پشت میز دیپلماتیک می‌نشیند. این واقعیت که افراد در طرف دیگر معاملات - چه تجارت پنل‌های خورشیدی باشد، چه اتومبیل‌های الکتریکی یا سایر معاملات تجاری - شهروندان خود را به "کالا" تبدیل کرده‌اند و معادل‌های انسانی "فروشگاه‌های قطعات" اتومبیل را اداره می‌کنند، نباید قابل اعتماد باشد.»^{۹۳}

۵. بیمارستان تایوان از تمدید قرارداد با دو جراح همدست در برداشت اجباری اعضای بدن در چین خودداری کرد

بیمارستان چانگهوا کریستین، بزرگ‌ترین سیستم مراقبت‌های بهداشتی در مرکز تایوان، در ۱۰ ژوئن اعلام کرد که قرارداد خود را با دو جراح تمدید نخواهد کرد، چراکه ادعاهایی وجود دارد مبنی بر اینکه آن‌ها در برداشت اعضای بدن در سرزمین اصلی چین مشارکت داشته‌اند. ادعا می‌شود که چن یائولی و کی ژیران، دو عضو تیم پیوند

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/5/17/129685.html>^{۹۳}

کبد، بارها به سرزمین اصلی چین رفته‌اند تا بدون اطلاع این بیمارستان، عمل‌های پیوند عضو انجام دهند. با توجه به منبع بحث برانگیز اعضای بدن در سرزمین اصلی چین، فعالیت‌های این پزشکان مقررات تایوان درباره شفافیت و ردیابی منبع اعضای بدن را نقض می‌کند.

این بیمارستان براساس نگرانی‌ها درباره این موارد نقض اخلاق پزشکی، در ۳۰ ژوئن تصمیم گرفت قراردادهای این دو جراح را تمدید نکند. این بیمارستان اشاره کرد که قربانیان برداشت اجباری اعضای بدن در چین شامل تبتی‌ها، اویغورها، مسیحیان و تمرین‌کنندگان فالون گونگ هستند.^{۹۴}

۶. مفسر ژاپنی شواهدی ارائه می‌دهد مبنی بر کشته شدن یک تمرین‌کننده فالون گونگ به خاطر اعضای بدنش

اوشیو سوگاوارا در مصاحبه‌ای با *اپک تایمز* در ۲۰ ژوئن ۲۰۲۲، این مسئله را فاش کرد که در سال ۲۰۰۷ که تلاش می‌کرد به برادر دوستش، برای پیوند عضو در چین کمک کند، به چه چیزهایی درباره برداشت اجباری اعضای بدن تمرین‌کنندگان زنده فالون گونگ پی برد. سوگاوارا قبلاً عضو ششمین یاماگوچی گومی، بزرگ‌ترین سندیکای جنایتکاران ژاپن، بود. او در سال ۲۰۱۵ این باند را ترک کرد و اکنون مفسر اقتصادی مشهوری در ژاپن است.

سوگاوارا گفت: «در سال ۲۰۰۷، برادر دوستم بیماری کبدی داشت و وضعیتش مدام بدتر می‌شد. پزشک می‌گفت زمان زیادی برایش باقی نمانده و یگانه راه نجاتش این است که پیوند عضو انجام دهد. در آن زمان، پیوند کبد فقط در ایالات متحده، فرانسه یا چین انجام می‌شد. اما زمان انتظار در ایالات متحده و فرانسه بسیار طولانی و هزینه‌اش نیز بالا بود. محدودیت‌های قانونی بسیار سختی وجود داشت. در نتیجه او تصمیم گرفت برای پیوند عضو به چین برود. بیمارستان عمومی پلیس مسلح پکن بیماران ژاپنی و نیز بیمارانی از عربستان سعودی و آلمان را

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/6/21/130274.html>^{۹۴}

می‌پذیرفت. پزشکی چینی در این بیمارستان اظهار کرد که می‌توانند به سرعت اهداکننده‌ای پیدا کنند و هزینه آن ۳۰ میلیون یین (حدود ۲۵۵ هزار دلار) خواهد بود.»

سوگاوارا گفت که فقط یک ماه بعد، «در اوت ۲۰۰۷، پزشک گفت که کبد مناسب را پیدا کرده‌اند و هر زمان که بیمار بخواهد عمل جراحی می‌تواند انجام شود.» چون مقدار پروتئین آلبومین موجود در بیمارستان که برای جراحی موردنیاز است کافی نبود، از او خواسته شد که آن محلول را در ژاپن تهیه کند و همراه خود به چین ببرد. وقتی او در پکن فرود آمد، یک افسر بلندپایه نظامی به دنبالش آمد تا او را همراه خود ببرد. او یک روز قبل از عمل جراحی توانست با برادر دوستش ملاقات کند.

سوگاوارا به خبرنگار گفت: «پزشکی که قبلاً در ژاپن تحصیل کرده و به زبان ژاپنی مسلط بود، گفت که اهداکننده در اتاق کناری است و پرسید که آیا می‌خواهم نگاهی بیندازم؟ او پرده را بالا کشید و مرد جوانی را دیدم که روی تخت دراز کشیده بود. می‌گفتند بیست و یک سال دارد. چون آمپول بیهوشی به او تزریق کرده بودند، واکنشی نشان نمی‌داد. پزشک گفت که اهداکننده فرد بسیار بدی است، جنایتکاری که به مرگ محکوم شده است. از آنجاکه او دیر یا زود می‌مُرد، می‌توانست با اهدای اعضای بدنش قبل از مرگ، کمکی کند. پزشک گفت: "او بسیار جوان است و کبد بسیار سالمی دارد." از پزشک پرسیدم جرم این جوان چیست که به مرگ محکوم شده است؟ او گفت که عضو یک سازمان تروریستی است. در ادامه پرسیدم که دقیقاً مرتکب چه جرمی شده است و پزشک پاسخ داد او تمرین‌کننده "فالون گونگ" است.» در نهایت عمل برادر دوست سوگاوارا در حین جراحی فوت شد.

وقتی خبرنگار پرسید که آن مرد جوان چه‌طور به نظر می‌رسید، سوگاوارا گفت: «دست و پاهایش همگی بانداژ شده بودند. روز قبل تاندون دست‌ها و پاهایش را بریده بودند. پزشک می‌گفت این کار برای این است که مانع فرارش شوند. می‌گفت علاوه بر این، فرد وقتی می‌ترسد به خود می‌پیچد و این بر کیفیت اعضای بدن در حین برداشتشان تأثیر می‌گذارد. به همین دلیل با او این کار را کردند.»

سوهاوارا سپس توضیح داد: «وقتی او را دیدم هنوز زنده بود. اما بعد از اینکه اعضای بدنش را بیرون آوردند درگذشت. می‌گفتند اگر برداشت عضو همزمان با پیوند عضو انجام شود، میزان موفقیت بیشتری است. درخصوص اینکه با جسدش چه کردند، اطلاعی ندارم.»^{۹۵}

۷. برجسته شدن جنایات اعضای بدن در اجلاس بین‌المللی آزادی مذهبی در واشنگتن دی‌سی

در اجلاس آزادی مذهبی بین‌المللی (IRF) در واشنگتن دی‌سی در ۲۸ تا ۳۰ ژوئن ۲۰۲۲، برداشت اجباری اعضای بدن به‌دست حزب کمونیست چین (ح.ک.چ) به‌طور گسترده در جلسات متعدد مورد بحث قرار گرفت. فیلم مستندی در این زمینه در این اجلاس نمایش داده شد که باعث شد تعداد زیادی از مخاطبان، این فیلم را در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک بگذارند.

نینا شی عضو ارشد مؤسسه هادسون و مدیر مرکز آزادی مذهبی است. او میزبان دو جلسه درخصوص برداشت اجباری اعضای بدن بود. یک جلسه «علم وحشت‌انگیز برداشت اجباری عضو در چین» در ۲۸ ژوئن و دیگری «برداشت اجباری اعضای بدن در چین ادامه دارد» در ۳۰ ژوئن برگزار شد. او تاریخچه تحقیقات مستقلی را ارائه کرد که از زمان افشای این جنایت در سال ۲۰۰۶ صورت گرفته است.

یوهان که درحال حاضر در ایالات متحده زندگی می‌کند در این نشست سخنرانی کرد و گفت که پدرش احتمالاً قربانی برداشت اجباری اعضای بدن شده است. پدرش، آقای هان جون‌چینگ، تمرین‌کننده فالون گونگ بود که در منطقه فانگشان در پکن زندگی می‌کرد. او در مارس ۲۰۰۴ دستگیر و در بازداشتگاه فانگشان حبس شد و در آنجا بیش از ده مأمور او را مورد ضرب‌وشتم قرار دادند. وی کمتر از سه ماه بعد درگذشت و جسدش بلافاصله سوزانده شد.

^{۹۵}<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/6/30/130351.html>

دخترش گفت: «من جسد او را قبل از سوزاندنش دیدم. او به طرز وحشتناکی لاغر و سراسر بدنش کبود شده بود، اما یک برش از گلو تا پایین تنه‌اش وجود داشت. می‌توانستیم در ناحیه شکمش، یک قطعه یخ سفت را در زیر پوست احساس کنیم که با نخ سیاه ضخیم به هم دوخته شده بود.»

ماجرای خانم هان توجه بسیاری از مردم را به خود جلب کرد. او با شبکه پخش مسیحی مصاحبه کرد. در جلسه‌ای که توسط مؤسسه هادسون برگزار شد، نینا شی جلسه را با برجسته کردن ماجرای او آغاز کرد.^{۶۶}

فصل ۱۳: قطعنامه‌ها و قوانین

بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۲، ارکان حکومت کشورها در همه سطوح در سراسر جهان همچنان علیه آزار و شکنجه فالون گونگ به دست ح.ک.چ صحبت می‌کردند و شهروندان خود را از خطرات شریک شدن در جنایات رژیم چین، از طریق گردشگری اعضای بدن، آگاه می‌کردند.

۱. دولت‌های محلی در ویرجینیا (آمریکا) قطعنامه‌هایی را در محکومیت برداشت اجباری اعضای بدن در چین تصویب کردند

از آغاز سال ۲۰۲۱، دولت‌های محلی در ویرجینیا ۲۳ قطعنامه را در محکومیت برداشت اجباری اعضای بدن زندانیان عقیدتی، عمدتاً تمرین‌کنندگان فالون گونگ، به تصویب رسانده‌اند. اسکس کانتی، شهر استنتون و فلووانا کانتی آخرین ارکان دولت‌های محلی هستند که چنین قطعنامه‌هایی را تصویب کرده‌اند.

این قطعنامه را هیئت ناظران شهرستان فلووانا به اتفاق آرا در ۳ نوامبر ۲۰۲۱ تصویب کردند که به شهروندان فلووانا یادآوری می‌کند اگر برای پیوند عضو به چین بروند، ممکن است در کشتار افراد بی‌گناه شریک جرم شوند. در این قطعنامه آمده است: «گزارش‌های گسترده و موثق، کشتار دسته‌جمعی زندانیان عقیدتی در جمهوری خلق چین، عمدتاً تمرین‌کنندگان روش معنوی چینی فالون گونگ، و نیز سایر گروه‌های اقلیت مذهبی و قومی، را به منظور برداشت اعضای بدن برای جراحی‌های پیوند عضو، آشکار کرده‌اند.»

در ادامه این قطعنامه آمده است که هیئت ناظران شهرستان فلووانا در ویرجینیا «آزار و شکنجه فالون گونگ و برداشت اعضای بدن همه زندانیان عقیدتی را که در حال حاضر به دست رژیم کمونیستی چین و با حمایت دولت صورت می‌گیرد به شدیدترین شکل ممکن محکوم می‌کند.» این قطعنامه از دولت ایالات متحده نیز

می‌خواهد درباره پیوندهای عضو در چین کاملاً تحقیق کند و تمام اقدامات منطقی را برای پایان‌دادن به برداشت اجباری اعضای بدن انجام دهد.^{۹۷}

۲. استرالیا لایحه حقوق بشر را تصویب کرد

هر دو پارلمان عوام و اعیان دولت استرالیا در اوایل دسامبر ۲۰۲۱، قانونی را تصویب کردند که قانون مگنتیسیکی را مورد تأیید قرار می‌دهد. لایحه تصویب‌شده در استرالیا به‌عنوان لایحه اصلاحیه تحریم‌های خودمختار ۲۰۲۱ (به سبک مگنتیسیکی و سایر تحریم‌های موضوعی) شناخته می‌شود.

همکاران مینگهویی با چند کارشناس حقوق بشر و رهبران جامعه در استرالیا و نیوزیلند مصاحبه کردند. کری گور، وکیل مشهور حقوق بشر در نیوزیلند، گفت که تصویب نسخه استرالیایی قانون مگنتیسیکی باعث دلگرمی‌اش شده است. او گفت: «این موضوع باید پارلمان نیوزیلند را تشویق کند تا در اینجا قوانین مشابهی را وضع کند.»

«این نوع قانون، اعمال تحریم‌های مستقل را برای یک نهاد دولتی خارجی، یکی از اعضای یک نهاد دولتی خارجی، یا شخص یا نهاد دیگری در خارج از کشور ممکن می‌سازد. کسانی که در نقض جدی یا سوءاستفاده جدی از حقوق بشر دخیل هستند، برای مثال، افرادی که در آزار و شکنجه تمرین‌کنندگان فالون گونگ و سایر زندانیان عقیدتی در چین شرکت می‌کنند، می‌توانند تحت این تحریم‌های مستقل قرار گیرند.»

گور گفت: «این یک رشد و توسعه حقوقی بسیار قابل‌پذیرش است و نیوزیلند در اجرای قوانین مشابه به‌خوبی عمل خواهد کرد. این امر الحاقیه مهمی به سازوکارهای قانونی در مبارزه برای پایان‌دادن به آزار و شکنجه خواهد بود.»^{۹۸}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/11/17/126407.html>^{۹۷}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/12/31/126810.html>^{۹۸}

۳. پارلمان اروپا قطعنامه جدیدی را در محکومیت برداشت اجباری اعضای بدن به تصویب رساند

پارلمان اروپا در ۵ مه ۲۰۲۲ با تصویب قطعنامه‌ای «نگرانی‌های جدی» خود را درباره برداشت مداوم، نظام‌مند و غیرانسانی اعضای بدن مخالفان حکومت چین، به‌ویژه تمرین‌کنندگان فالون گونگ، ابراز کرد.

پارلمان اروپا در ۵ مه ۲۰۲۲ قطعنامه‌ای را تصویب کرد که در آن «نگرانی‌های جدی» خود را درباره گزارش‌های برداشت مداوم، نظام‌مند، غیرانسانی اعضای بدن زندانیان در جمهوری خلق چین، و به‌طور مشخص‌تر، از تمرین‌کنندگان فالون گونگ و اقلیت‌های دیگر مانند اویغورها، تبتی‌ها و مسیحیان ابراز کرد؛ برداشت اعضای بدن در چین با مجوز حکومت کمونیستی چین صورت می‌گیرد.

گرچه رژیم چین بارها ادعاهایی مبنی بر کشته شدن تمرین‌کنندگان فالون گونگ به‌خاطر اعضای بدنشان را رد کرده است، این قطعنامه اشاره می‌کند به «فقدان نظارت مستقل درمورد اینکه آیا زندانیان یا بازداشت‌شدگان رضایت معتبری برای اهدای عضو ارائه می‌دهند یا خیر» و «عدم ارائه اطلاعات ازسوی مقامات چینی درباره گزارش‌هایی مبنی بر اینکه خانواده‌های بازداشت‌شدگان و زندانیان متوفی از تحویل گرفتن اجساد عزیزانشان منع می‌شوند».

این قطعنامه همچنین «از اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن می‌خواهد که موضوع برداشت اعضای بدن در چین را در هر گفتگوی حقوق بشری مطرح کنند؛ آن اصرار دارد که اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن علناً سوءاستفاده از پیوند اعضای بدن در چین را محکوم کنند. از کشورهای عضو اتحادیه اروپا می‌خواهد تا اقدامات لازم را برای جلوگیری از سفر شهروندان خود به چین به‌منظور پیوند عضو انجام دهند و به شهروندان خود که به چین سفر می‌کنند، درباره این موضوع اطلاع‌رسانی کنند.»^{۹۹}

۴. انگلیس برای مبارزه با جنایات برداشت اجباری اعضای بدن با

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/5/8/128926.html>^{۹۹}

مجوز دولت چین، قانونی را تصویب می‌کند

لایحه داروها و تجهیزات پزشکی ۲۰۲۱ اولین اقدام قانونی دولت انگلیس در واکنش به برداشت اجباری اعضای بدنِ تمرین‌کنندگان زنده فالون گونگ و سایر زندانیان عقیدتی به‌دست حزب کمونیست چین (ح.ک.چ) است. این قانون جدید در واقع قانون داروها و تجهیزات پزشکی قبلی را اصلاح می‌کند و این قدرت را به وزرا می‌دهد که قوانینی را وضع کنند تا از مشارکت و همدست شدن مؤسسات پزشکی و پزشکان انگلیس در جنایات اعضای بدن که با حمایت دولت حزب کمونیست چین صورت می‌گیرد جلوگیری کنند.

این اصلاحیه ابتدا توسط ماری ریمر، نماینده پارلمان، مطرح شد، اما در مجلس عوام مورد تأیید قرار نگرفت. هنگامی که لرد هانت از کینگز هیت این اصلاحیه را مجدداً در مجلس اعیان در ژوئن سال ۲۰۲۰ مطرح کرد، مورد حمایت قاطع بارونس فینلای از لانداف، بارونس نورت‌اُور، لرد ریبریو و وزیر بهداشت، لرد بتل، قرار گرفت. در جریان مباحثه در مجلس اعیان در ۱۲ ژانویه ۲۰۲۱، چند لرد در حمایت از این قانون صحبت کردند. بسیاری از آن‌ها گفتند که این اصلاحیه سیگنالی را به جهانیان ارسال می‌کند که انگلیس دیگر چشمش را به روی جنایات انسانی نخواهد بست و قرار است اقداماتی متمادی را برای توقف آن انجام دهد.

لرد هانت، وزیر سابق بهداشت بریتانیا و مدیر سابق خدمات بهداشت ملی (NHS) به حکم نهایی دادگاه چین استناد کرد و گفت که این اصلاحیه فقط یک اصلاح جزئی و محتاطانه در قانون فعلی پزشکی بریتانیا است. او گفت: «این کار با دادن اختیار به وزرا برای وضع مقررات، اقدام خاص بریتانیا در رابطه با اقدامات منفور در چین است که از آن صحبت کردم.» وی همچنین از دولت بریتانیا خواست که بر سازمان بهداشت جهانی (WHO) فشار بیاورد تا برداشت اجباری اعضای بدن به‌دست ح.ک.چ را جدی بگیرد.

بارونس پن که به‌عنوان شلاق دولت نیز فعالیت می‌کند، گفت: «همه ما به این توافق رسیده‌ایم که نمی‌خواهیم صنعت داروهای انگلیس به‌خاطر استفاده از بافت یا سلول‌های انسانی به‌دست‌آمده از طریق موارد نقض حقوق بشر، به‌خطر بیفتد.

این اصلاحیه اطمینان حاصل خواهد کرد که در صورت لزوم، برای کمک به اینکه از قانونی بودن منبع بافت‌ها و سلول‌های مورد استفاده در داروهای انگلستان مطمئن شویم، این اختیار را داریم که مقررات مربوط به استفاده از بافت‌های انسانی در محصولات دارویی، در آیین‌نامه داروهای انسانی ۲۰۱۲ یا آیین‌نامه داروها برای استفاده انسانی (آزمایش‌های بالینی) ۲۰۰۴، را اصلاح یا تکمیل کنیم.»

لرد کالینز از هایبوری اشاره کرد که به‌رغم شواهد موجود درباره جنایات در حال وقوع برداشت اجباری اعضای بدن، ح.ک.چ همه ادعاها را در این باره رد کرده و برای پاک کردن آن‌ها به سازمان بهداشت جهانی اتکا کرده است. او گفت: «سازمان بهداشت جهانی یک مکانیزم ارزیابی تطابق متخصص و مستقل ندارد: آن به ادعای دولت چین و حزب کمونیست چین تکیه می‌کند که صرفاً می‌گویند چنین چیزی رخ نمی‌دهد.»

«اهمیت این اصلاحیه صرفاً نکات خاص قانونی نیست که به آن پرداخته می‌شود. مهم‌ترین کاری که این اصلاحیه و این بحث امشب انجام می‌دهد این است که یک پیام کاملاً روشن ارسال می‌کند حاکی از اینکه ما چنین اعمال وحشتناک ضد بشری را تاب نخواهیم آورد و این برای مردم چین است، نه برای حزب کمونیست چین.»^{۱۰۰}

۵. پارلمان کانادا لایحه مبارزه با قاچاق اعضای بدن را تصویب کرد

مجلس عوام کانادا در ۱۴ دسامبر ۲۰۲۲، به اتفاق آرا و با ۳۲۴ رأی، لایحه اس-۲۲۳ را برای مبارزه با برداشت غیرقانونی اعضای بدن انسان و قاچاق آن تصویب کرد. این لایحه یک مبنای قانونی مهم برای کانادا، به منظور جلوگیری از برداشت اجباری اعضای بدن افراد در قید حیات محسوب می‌شود.

لایحه اس-۲۲۳ در ابتدا مورد حمایت سناتور سلما عطاءاله‌جان قرار گرفت که در طول پنج سال گذشته، چهار بار سعی کرده بود لوائح مشابهی به تصویب برسد. این لایحه پیشنهاد می‌کند مقررات کانادا درباره قاچاق اعضای بدن قوی‌تر شود،

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/2/23/123194.html>^{۱۰۰}

آن‌هم با اصلاح قانون کیفری برای تعریف جرائم جدید درخصوص قاچاق اعضای بدن و گسترش حوزه قضایی برای این جرائم جدید. این لایحه همچنین به دنبال اصلاح قانون حفاظت از مهاجرت و پناهندگان است تا مانع اقامت دائم یا ورود آن دسته اتباع خارجی به کانادا شود که در قاچاق و برداشت اعضای بدن بدون رضایت آگاهانه اهداکننده درگیر هستند.

سناتور عطاءاله‌جان گفت: «ما شاهد موارد بیشتری از برداشت اعضای بدن هستیم، نه کمتر، و فکر می‌کنم کانادا یکی از معدود کشورهایی است که در این موضوع با متحدان خود همسو نیست. بیشتر متحدان ما قانونی در این خصوص دارند، اما ما نداریم. تصویب این قانون مدت‌هاست که به تعویق افتاده است و خوشحالم که بالاخره موفق شدیم.»

در جریان مذاکره درباره سومین قرائت این لایحه، جیمز بزبان، نماینده محافظه‌کار و نایب‌رئیس کمیته دائمی دفاع ملی، گفت: «ما می‌دانیم که این بازار وجود دارد. تخمین زده می‌شود که قاچاق غیرقانونی اعضای بدن سالانه بین یک تا دومیلیارد دلار کانادا درآمد دارد. ۱۲هزار پیوند غیرقانونی عمدتاً از چین است. این ۱۲هزار پیوند در سال است و ما باید به آن پایان دهیم.»

گارنت جنویس، نماینده پارلمان، درباره این لایحه گفت: «[هر کسی] به‌عنوان انسان کرامتی خدادادی دارد، و آنچه هنگام صحبت درباره حقوق بشر سعی می‌کنیم انجام دهیم، دفاع از ایده ارزش و کرامت ذاتی همه انسان‌ها است، فارغ از اینکه در کجا زندگی می‌کنند، چه باوری دارند، چقدر بزرگ یا کوچک هستند، سنشان چقدر است، چقدر وابسته یا مستقل هستند، این کرامت ذاتی همه انسان‌هاست.»

جنویس اشاره کرد که لایحه ۲۲۳-س خاص است، زیرا درباره کاربرد فراسرزیمینی قوانین کیفری است. او گفت: «این یعنی در قانون کیفری خود می‌گوییم که آماده هستیم جرائمی را که کانادایی‌ها خارج از مرزهای ما مرتکب می‌شوند، تحت پیگرد قرار دهیم.»

نماینده پارلمان آرنولد ویرسِن گفت که ضمن ارائه صدها دادخواست به مجلس عوام، خواستار پایان برداشت اجباری اعضای بدن در چین شده و از دولت فدرال خواسته است در این خصوص کاری انجام دهد. او همچنین به کمک مرحوم دیوید کیلگور (وزیر امور خارجه سابق کانادا در امور آسیا و اقیانوسیه) در جنبش ضد برداشت اعضای بدن نیز ادای احترام کرد. ویرسِن گفت: «او واقعاً الهام‌بخش من برای کار روی این موضوع بود و کارهای سخت زیادی انجام داد. بیش از پانزده سال طول کشید تا این لایحه تصویب شد. این روز بزرگی برای جشن گرفتن است.»

مایکل چونگ، نماینده پارلمان، در حمایت از این لایحه گفت: «ما باید در دفاع از ارزش‌هایمان، اعتقاد به دموکراسی، اعتقاد به آزادی، اعتقاد به حقوق بشر و حاکمیت قانون موضع قوی‌تری اتخاذ کنیم. این از اینجا در خانه، با تصویب اقداماتی مانند این لایحه امروز در اینجا در مجلس عوام آغاز می‌شود. این قانون مردم این کشور را از مشارکت در عمل وحشتناک برداشت اعضای بدن، به‌ویژه [از] زندانیان سیاسی منع می‌کند.» چونگ، وزیر خارجه در سایه، گفت که پس از فروپاشی دیوار برلین، رویکرد دموکراسی‌های غربی برای تعمیق و گسترش روابط با رژیم‌های استبدادی از طریق تجارت و سرمایه‌گذاری اشتباه بود.^{۱۰۱}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/12/21/132507.html>^{۱۰۱}

فصل ۱۴: تحریم و مجازات ناقضان حقوق بشر

ایالات متحده قانون جهانی پاسخگویی حقوق بشر مگنیتسکی را در سال ۲۰۱۶ تصویب کرد که به دولت اجازه داد ناقضان حقوق بشر را با ممنوعیت ورود آن‌ها به ایالات متحده و مسدود کردن دارایی‌های خارجی آن‌ها تحریم کند. کانادا، بریتانیا و بیست و هفت کشور اتحادیه اروپا از این روند پیروی و قوانین مشابهی را تصویب کردند. پارلمان استرالیا نیز در دسامبر ۲۰۲۱ همین روند را دنبال کرد.

طی چند سال گذشته، ایالات متحده تعداد بیشتری از ناقضان حقوق بشر چینی، از جمله کسانی را که در آزار و شکنجه فالون گونگ مشارکت کرده بودند، تحریم کرد. در همین حال، تمرین‌کنندگان فالون گونگ فهرست‌هایی از عاملان آزار و شکنجه در چین را به دولت‌های سراسر جهان ارائه کرده‌اند و از آن‌ها خواسته‌اند که این عاملان آزار و شکنجه را تحت قوانین مگنیتسکی خود تحریم کنند.

۱. ایالات متحده مقامات ح.ک.چ را به دلیل آزار و شکنجه فالون گونگ

تحریم می‌کند^{۱۰۲}

در تاریخ ۱۰ دسامبر ۲۰۲۰، روز جهانی حقوق بشر، وزارت امور خارجه آمریکا تحریم‌هایی را علیه هفده مقام دولت چین و سایر اتباع خارجی که مرتکب نقض حقوق بشر شده‌اند، اعلام کرد. این اقدام فقط سه روز پس از آن صورت گرفت که این وزارت چهارده مقام ارشد چین را به دلیل نقششان در «ایجاد، تصویب یا اجرای» قانون سخت و بی‌رحمانه امنیت ملی تحمیل شده به هنگ کنگ در تابستان امسال، تحریم کرد.

هوانگ یوانشیونگ، رئیس اداره امنیت داخلی شیامن در اداره پلیس ووکون در استان فوجیان در چین، جزء هفده مقام تحریم شده از چین و سایر کشورهاست. وزیر امور خارجه ایالات متحده مایک پمپئو در بیانیه‌ای گفت رئیس هوانگ

^{۱۰۲}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/1/4/122281.html>

یوانشیونگ از اداره پلیس ووکون به دلیل دست داشتن در «نقض فاحش حقوق بشر» تمرین کنندگان فالون گونگ تحریم شده است. هوانگ و همسرش اکنون از داشتن ویزای ایالات متحده محروم هستند.

این چهارده مقام ارشد چین که تحریم شدند، چهارده معاون رئیس کمیته دائمی کنگره ملی خلق (NPCSC) هستند که با ایجاد، تصویب یا اجرای قانون جمهوری خلق چین درخصوص حفاظت از امنیت ملی در منطقه ویژه اداری هنگ کنگ، مرتبط هستند. کمیته دائمی کنگره ملی خلق به اتفاق آرا به تصویب قانون امنیت ملی رأی داد و حزب کمونیست چین (ح.ک.چ) به طور مکرر از آن برای خفه کردن صدای مخالفان و دستگیری افرادی که به سیاست‌های ظالمانه ح.ک.چ اعتراض دارند، استفاده کرده است.

در میان چهارده معاون تحریم شده کمیته دائمی کنگره ملی خلق، پنج نفر علاوه بر تصویب قانون امنیت هنگ کنگ، در آزار و شکنجه فالون گونگ نیز مشارکت داشته‌اند. در زیر اطلاعات بیشتری درباره چند تن از این مقام‌های تحریم شده ارائه شده است. حتی این نمونه کوچک از عاملان آزار و شکنجه، ماهیت همه‌جانبه آزار و شکنجه فالون گونگ به دست ح.ک.چ را نشان می‌دهد: رژیم کل دستگاه دولتی، از بخش تبلیغات گرفته تا وزارت بهداشت و رهبران دولت تا سطح روستا را بسیج کرده است.

وزارت امور خارجه ایالات متحده در دسامبر ۲۰۲۲، سه مقام دیگر ح.ک.چ را به دلیل آزار و شکنجه فالون گونگ تحریم کرد.

الف. وانگ چن، رئیس سابق تبلیغات

وانگ چن هفتادساله به عنوان عضو پولیت بورو حزب کمونیست چین در سال ۲۰۱۷ و همزمان به عنوان نایب رئیس کنگره خلق چین در سال ۲۰۱۸ خدمت کرد. وانگ کار خود را به عنوان خبرنگار آغاز کرد و در طول تقریباً دو دهه، به عنوان سرپرست ویراستاران روزنامه گوانگ‌مینگ دیلی، سرپرست ویراستاران و رئیس روزنامه پپلز دیلی، معاون وزیر اداره مرکزی تبلیغات و رئیس اداره فضای مجازی چین، خط‌مشی

حزب را فعالانه دنبال کرده است. او برای تغییر افکار عمومی، به‌منظور توجیه آزار و شکنجه فالون گونگ، مقالات بی‌شماری را برای جیانگ زمین، رهبر سابق حزب، نوشت.

ب. کائو جیان‌مینگ، معاون سابق دادگاه عالی خلق

کائو جیان‌مینگ شصت و پنج ساله، زمانی طولانی مدرس کالج حقوق و علوم سیاسی شرق چین بود. پس از آنکه جیانگ زمین در ژوئیه ۱۹۹۹ آزار و شکنجه فالون گونگ را آغاز کرد، کائو، رئیس وقت این کالج، مقالاتی افتراآمیز را درباره فالون گونگ و بنیانگذارش در آژانس خبری شینهوا منتشر کرد. کائو در نوامبر ۱۹۹۹ به معاونت رئیس دادگاه عالی خلق ح.ک.چ و همزمان ریاست آکادمی ملی قضات ارتقا یافت.

از سال ۲۰۱۵، صدها هزار تمرین‌کننده فالون گونگ علیه جیانگ زمین (رئیس سابق ح.ک.چ که آزار و شکنجه را راه‌اندازی کرد) به دادستانی عالی خلق و دادگاه عالی خلق شکایت کیفری کرده‌اند. کائو مقررات را نقض کردند و این شکایات را به مناطق محلی برگرداند که باعث شد مقامات محلی تعداد زیادی از تمرین‌کنندگان فالون گونگ را دستگیر کنند و تحت آزار و اذیت قرار دهند. برخی از آن‌ها به دلیل شکایت از جیانگ محکوم شدند یا تا سرحد مرگ تحت آزار و شکنجه قرار گرفتند. در تاریخ ۲۵ ژانویه ۲۰۱۷، دادستانی عالی خلق و دادگاه عالی خلق تفسیری قضایی را برای سرکوب فالون گونگ صادر، و دادگاه‌های چین برای حبس غیرقانونی تمرین‌کنندگان فالون گونگ از آن استفاده کردند.

ج. جی بینگ‌شوآن، دبیر سابق کمیته حزب استانی هیلونگ‌جیانگ

جی بینگ‌شوآن شصت و نه ساله به‌عنوان معاون رئیس اداره دولتی رادیو، فیلم و تلویزیون ح.ک.چ، معاون وزیر اداره تبلیغات مرکزی و دبیر کمیته حزب استانی هیلونگ‌جیانگ فعالیت می‌کرد. جی به‌عنوان دبیر کمیته حزب استان هیلونگ‌جیانگ، مسئول اصلی آزار و شکنجه در این استان است. طبق آمار موجود، ۱۴،۰۸۱ تمرین‌کننده فالون گونگ در استان هیلونگ‌جیانگ مجروح و معلول و

به صورت غیرقانونی محکوم شدند. در این میان، ۷۸۲ تمرین کننده تا سرحد مرگ شکنجه شدند که ۳۳۲ نفر از آن‌ها فقط در هاربین، مرکز این استان، شکنجه شدند.

د. ژانگ چون‌شیان، دبیر سابق کمیته‌های حزب هونان و شین جیانگ

ژانگ چون‌شیان، پنجاه و هفت ساله، دبیر کمیته حزب استان هونان و دبیر کمیته حزب منطقه خودمختار اویغور شین جیانگ بود. او پس از تصدی مسئولیت در شین جیانگ، به منظور آزار و شکنجه تمرین کنندگان فالون گونگ، کلاس‌های «تبدیل» در مقیاسی گسترده را در سراسر منطقه برگزار کرد. دست کم چهل و یک تمرین کننده فالون گونگ از سال ۱۹۹۹ در شین جیانگ تا سرحد مرگ تحت آزار و شکنجه قرار گرفته‌اند.

ژانگ در حالی که دبیری کمیته حزب استان هونان را از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ به عهده داشت، به سیاست آزار و شکنجه تمرین کنندگان فالون گونگ ادامه داد. تمرین کنندگان فالون گونگ در مناطق مختلف هونان به طور غیرقانونی دستگیر، به اردوگاه‌های کار اجباری منتقل و محکوم شدند. اداره ۶۱۰ اغلب جلسات شستشوی مغزی را برای تمرین کنندگان برگزار می‌کرد و ژانگ مستقیماً مسئول این فعالیت‌ها بود. از سال ۱۹۹۹، دست کم یکصد و پنجاه و چهار تمرین کننده فالون گونگ در استان هونان تا سرحد مرگ تحت آزار و شکنجه قرار گرفتند.

ه. چن ژو، وزیر سابق بهداشت

چن ژو شصت و هفت ساله هم‌زادگاه جیانگ زمین در استان جیانگسو بود. او در فرانسه تحصیل و مدرک دکترایش را اخذ کرد. پس از آنکه چن در سال ۲۰۰۷ وزیر بهداشت شد، محققان آمریکایی جنایت برداشت اعضای بدن افراد زنده توسط وزارت بهداشت تحت سرپرستی او را زیر سؤال بردند. در اکتبر ۲۰۱۲، دانشگاه مینه‌سوتا در ایالات متحده پیشنهاد اعطای مدرک دکترای افتخاری را به چن داد. اما پروفیسور کریک سی. آلیسون از این دانشگاه و بیست و یک متخصص دیگر در اخلاق زیستی، پزشکی و حقوق بشر فکر می‌کردند چنین کاری درست نیست. آن‌ها

دادخواستی را در *استارت‌تریبون* امضا کردند تا مخالفت خود را با این پیشنهاد اعلام کنند.

پروفسور آلیسون گفت که وزارت بهداشت تحت سرپرستی چن مسئول نظارت بر جراحی‌های پیوند عضو بود، در حالی که متخصصان پزشکی ح.ک.چ بارها زندانیان را تحت برداشت اعضای بدنشان قرار داده‌اند و پیوند غیرقانونی اعضای بدن چیز رایجی است. آن‌ها گفتند که تحت این شرایط، تردید دارند که آیا باید این عنوان افتخاری به چن اعطا شود یا خیر. در این گزارش اشاره شده بود که ح.ک.چ به برداشت اعضای بدن زندانیان محکوم به مرگ و اعضای گروه‌های مذهبی تحت آزار و شکنجه مانند تمرین‌کنندگان فالون گونگ مظنون است.

و. یو هوئی، مدیر سابق اداره ۶۱۰ چنگدو

وزارت امور خارجه ایالات متحده در ۲۰۲۱م ۲۱م تحریم‌هایی را علیه یو هوئی، مدیر سابق گروه پیشرو مرکزی در پیشگیری و مقابله با ادیان بدعت‌گذار در شهر چنگدو (استان سیچوان)، اعلام کرد. آنتونی جی. بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، اشاره کرد که انتخاب یو در نتیجه «موارد نقض فاحش حقوق بشر، یعنی بازداشت خودسرانه تمرین‌کنندگان فالون گونگ به‌خاطر باور معنوی‌شان» صورت گرفت. هم یو و هم اعضای خانواده نزدیکش از ورود به ایالات متحده منع خواهند شد. بلینکن اظهار داشت: «ما به بررسی همه ابزارهای مناسب، برای ترویج پاسخگویی کسانی که مسئول آزار و اذیت و نقض حقوق بشر در چین و جاهای دیگر هستند، ادامه خواهیم داد.»

در دوره‌ای که یو مدیر اداره ۶۱۰ بود، چهارصد و هفتاد و نه تمرین‌کننده فالون گونگ مورد آزار و اذیت قرار گرفتند و خانه‌شان غارت شد، یکصد و هفده نفر دستگیر شدند، چهل و دو نفر دستگیری‌شان تأیید شد و با پیگرد قضایی مواجه شدند، بیست و هفت نفر محکوم شدند، و سه نفر تا سرحد مرگ تحت آزار و شکنجه قرار گرفتند.

ز. سه تن از مقامات، در آستانه روز حقوق بشر در سال ۲۰۲۲ تحریم شدند

در ۹ دسامبر ۲۰۲۲، یک روز قبل از روز حقوق بشر سازمان ملل، وزارت امور خارجه ایالات متحده (DOS) تحریم‌هایی را علیه شصت و پنج فرد و نهاد در هفده کشور، به دلیل دست داشتنشان در فساد و نقض حقوق بشر، اعلام کرد.^{۱۰۳} در میان تحریم‌شدگان سه مقام ح.ک.چ بودند که در آزار و شکنجه فالون گونگ نقش داشتند:

تانگ یونگ (معاون سابق زندان‌های ناحیه چونگ‌چینگ): وزارت امور خارجه در وب‌سایت خود اعلام کرد: «وزارت امور خارجه براساس بخش ۷۰۳۱ (سی)، تانگ را به دلیل مشارکتش در موارد نقض فاحش حقوق بشر، یعنی بازداشت خودسرانه تمرین‌کنندگان فالون گونگ، که معادل نقض به‌طور خاص شدید آزادی مذهبی نیز به شمار می‌رود، مشمول تحریم‌های ایالات متحده اعلام می‌کند.»

وو بینگجی (دبیر حزب منطقه خودمختار تبت): بین سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۱ که وو دبیر حزب تبت بود، تمرین‌کنندگان فالون گونگ در این منطقه به‌خاطر اعتقادشان به شدت مورد آزار و شکنجه قرار گرفتند. در چند پرونده منتشرشده در مینگهویی، از وو به‌عنوان عامل اصلی نام برده شده است.

ژانگ هونگبو (مدیر اداره امنیت عمومی تبت): ژانگ به مشارکت در موارد نقض جدی حقوق بشر، از جمله بازداشت خودسرانه و آزار فیزیکی متهم شده بود.

۲. تمرین‌کنندگان لیست عاملان آزار و شکنجه را به دولت در کشور

^{۱۰۳}<https://www.state.gov/combating-global-corruption-and-human-rights-abuses>

خود ارائه می‌دهند^{۱۰۴}

در ژوئیه ۲۰۲۱، در بیست و دومین سالگرد آزار و شکنجه فالون گونگ، تمرین‌کنندگان فالون گونگ در سی و هفت کشور، فهرستی از افرادی را که در آزار و شکنجه در چین مشارکت داشته‌اند به دولت متبوع خود تحویل دادند. تمرین‌کنندگان به دنبال تحریم این عاملان توسط کشورهای متبوع خود هستند، از جمله رد درخواست ویزای این عاملان یا مسدود کردن دارایی‌های آن‌ها در آن کشور خاص.

بیست این عاملان به دولت سی و هفت کشور ارائه شده است: ایالات متحده، کانادا، انگلستان، استرالیا و نیوزیلند در اتحاد پنج چشم، بیست و سه کشور اتحادیه اروپا، شامل آلمان، فرانسه، ایتالیا، اسپانیا، هلند، لهستان، بلژیک، سوئد، اتریش، ایرلند، دانمارک، فنلاند، جمهوری چک، رومانی، پرتغال، یونان، مجارستان، اسلواکی، لوکزامبورگ، کرواسی، اسلوانی، قبرس، و مالت، و نه کشور دیگر، ژاپن، کره، اندونزی، سوئیس، نروژ، لیختن اشتاین، برزیل و مکزیک. بیشتر این کشورها قبلاً درباره این موضوع با تمرین‌کنندگان فالون گونگ همکاری کرده‌اند، اما اندونزی و برزیل برای اولین بار به این تلاش پیوستند.

تمام اطلاعات مربوط به جنایات این عاملان علیه تمرین‌کنندگان فالون گونگ، براساس گزارش‌های منتشرشده در Minghui.org (وبسایت مینگهویی) جمع‌آوری شده است. یک مقام در وزارت امور خارجه ایالات متحده، دو سال پیش اعتبار مطالب ارائه‌شده توسط تمرین‌کنندگان فالون گونگ را تأیید کرد. دو گزارش سالانه وزارت امور خارجه، «گزارش‌های کشوری درباره عملکردها در زمینه حقوق بشر» و «گزارش درباره آزادی بین‌المللی مذهبی»، درخصوص موارد آزار و شکنجه و آمار، از جمله تعداد تمرین‌کنندگانی که تا سرحد مرگ تحت آزار و شکنجه قرار گرفتند، محکوم شدند، دستگیر شدند و مورد اذیت و آزار قرار گرفتند، از وبسایت مینگهویی نقل قول کرده‌اند.

^{۱۰۴}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/7/21/124926.html>

لیست این عاملان در واقع مقامات ح.ک.چ در تمام مناطق چین را شامل می‌شود که در حوزه‌های مختلفی کار کرده‌اند و در آزار و اذیت تمرین‌کنندگان فالون گونگ نقش‌های مختلفی داشته‌اند. این لیست شامل ژائو کِژی (معاون دبیر حزب در کمیته مرکزی امور سیاسی و حقوقی حزب کمونیست چین)، دو هانگویی (معاون وزیر امنیت عمومی)، وو آی‌یینگ (وزیر سابق دادگستری)، دبیران در کمیته امور سیاسی و حقوقی استانی و رؤسای دادگاه‌های استانی است.

در روز حقوق بشر در دسامبر ۲۰۲۱، تمرین‌کنندگان در سی و شش کشور فهرست دیگری از این عاملان را به دولت‌های متبوع خود ارائه کردند. عاملان موجود در این فهرست عبارتند از ژانگ جون (دادستان ارشد دادستانی عالی خلق)، چن سی‌یوان (معاون وزیر امنیت عمومی)، که لیانگدونگ (معاون سابق اداره مرکزی ۶۱۰)، دبیران حزب در کمیته‌های امور سیاسی و حقوقی مختلف استانی، و مقامات سطح پایین‌تر.

در نتیجه این تحریم‌ها، برخی ادارات پلیس در چین، عکس‌های مأموران پلیس را از دیوارهایشان برداشتند و برخی از سازمان‌ها عکس‌های مقامات را از صفحات وب خود خارج کردند تا عکس‌ها در خارج از کشور افشا نشوند. وقتی تمرین‌کنندگان فالون گونگ خارج از کشور درباره این تحریم‌ها با این مقامات ح.ک.چ تماس گرفتند، برخی از آن‌ها در نگرش خود نرم شدند، برخی سعی کردند ارتباط خود را با «اداره ۶۱۰» انکار کنند، درحالی‌که برخی دیگر بلافاصله اعلام کردند که در آزار و شکنجه فالون گونگ مشارکت نداشته‌اند.

فصل ۱۵: مقابله با تلاش‌های ح.ک.چ برای گسترش آزار و شکنجه به خارج از چین

برای بیش از دو دهه، ح.ک.چ با جاسوسی، انتشار تبلیغات، تهدید و حتی سازماندهی حملات فیزیکی، آزار و شکنجه فالون گونگ را به خارج از مرزهای خود گسترش داده است. مؤسسه تحقیقات استراتژیک مدرسه نظامی فرانسه (IRSEM)، سازمانی زیر نظر وزارت نیروهای مسلح فرانسه، گزارشی را در ۲۰ سپتامبر ۲۰۲۱ با عنوان «عملیات نفوذ چین» (Les opérations d'influence chinoises) منتشر کرد. این گزارش نشان می‌دهد که ح.ک.چ به رسانه‌های کشورهای دیگر پول پرداخت می‌کند تا مقالاتی افتراآمیز علیه فالون گونگ منتشر کنند. با انجام این کار، این تصور نادرست ایجاد می‌شود که این دیدگاه‌های منفی درباره فالون گونگ از طرف «شخص ثالث» و بنابراین «معتبرتر» است.

برای مثال، مأموری در آوریل ۲۰۲۰، مبلغ ۲۰ هزار یورو (حدود ۲۰۰ یورو) را به سردبیران بسیاری از رسانه‌های آرژانتینی ارائه کرد تا مقاله‌ای منفی درباره فالون گونگ به زبان «اسپانیایی تند» منتشر کند. رسانه‌های مورد هدف شامل *El Cronista Comercial*، *Diario Popular* و پلتفرم آنلاین Infobae بودند. این مقاله حاوی مقدار زیادی اطلاعات نادرست بود که قصد داشت اعتبار فالون گونگ را در خارج از کشور از بین ببرد. همچنین شامل کلماتی بود که ح.ک.چ اغلب برای بدنام کردن و شیطانی جلوه دادن فالون گونگ استفاده می‌کند. به عبارت دیگر، این مقاله پیام ح.ک.چ را از طریق رسانه‌های خارج از کشور منتشر کرد. این حادثه به این دلیل افشا شد که یکی از سردبیران که آن مأمور حزب با او تماس گرفته بود احساس کرد باید در مورد این موضوع با یکی از همکارانش، یک تمرین‌کننده فالون گونگ، تماس بگیرد. این مأمور اعتراف کرد که در این خصوص برای «چینی‌ها» کار می‌کرده است.

ح.ک.چ علاوه بر تأثیرگذاری بر رسانه‌های خارجی، از مؤسسه‌های کنفوسیوس خود در محوطه دانشگاه‌ها در غرب استفاده می‌کند تا تحت لوای آموزش زبان و تبادل

فرهنگی، ایدئولوژی حزبی خود را گسترش دهد. اما دولت‌ها در سراسر جهان، به‌طور فزاینده‌ای در حال حرکت در راستای مقابله با نفوذ عملیات تبلیغاتی ح.ک.چ در کشورهای خود هستند.

۱. ایالات متحده رسانه‌های ح.ک.چ را به‌عنوان مبلغان خارجی تعیین می‌کند

وزارت خارجه ایالات متحده در ۱۸ فوریه ۲۰۲۰ پنج سازمان رسانه‌ای رسمی ح.ک.چ را به‌عنوان «مبلغین خارجی» اعلام کرد، از جمله آژانس خبری شینهوا، شبکه جهانی تلویزیون چین (CGTN)، رادیو بین‌المللی چین (CRI)، شرکت توزیع روزانه چین و توسعه ایالات متحده‌های تیان، که روزنامه *پیپلز دیلی* را در ایالات متحده توزیع می‌کند. این پنج سازمان ملزم شدند اسامی، مشخصات شخصی و گردش مالی کارمندان‌شان در ایالات متحده را به وزارت امور خارجه ارائه دهند، گزارش دهند که آیا املاک آن‌ها در ایالات متحده استیجاری است یا خودشان مالک آن‌ها هستند، و اینکه اگر قصد دارند ملکی را در ایالات متحده خریداری کنند، باید از قبل اجازه دریافت کنند.

یک مقام وزارت امور خارجه گفت: «هیچ بحثی نیست که هریک از این پنج نهاد بخشی از دستگاه اخبار تبلیغاتی دولت جمهوری خلق چین هستند. منظور این است که آن‌ها دستورات خود را مستقیماً از بالا می‌گیرند و ما با قرار دادن آن‌ها در لیست مبلغین خارجی، صرفاً چنین چیزی را تشخیص داده‌ایم.»

پیپلز دیلی، آژانس خبری شینهوا و گروه رسانه‌ای چین، که سی‌جی‌تی‌ان و سی‌آر‌آی را اداره می‌کند، سه سازمان تبلیغاتی مهم ح.ک.چ هستند. *چاینا دیلی*، که محصول اصلی آن روزنامه انگلیسی‌اش است، مدت‌هاست که مهم‌ترین سخنگوی تبلیغات ح.ک.چ در سایر کشورهاست.

روزنامه *پیپلز دیلی* تحت نظارت کمیته مرکزی ح.ک.چ است. آژانس خبری شینهوا یک واحد تجاری در سطح وزارتخانه است که تحت نظارت شورای دولت چین قرار

دارد. *چاینا دیلی* که دفتر مرکزی آمریکایی آن در نیویورک است، متعلق به اداره تبلیغات کمیته مرکزی ح.ک.چ است و توسط اداره اطلاعات شورای دولت اداره می‌شود. سی‌جی‌تی‌ان از کانال زبان خارجی تلویزیون مرکزی چین (CCTV) نشئت گرفته و ایستگاه آمریکای شمالی آن در واشنگتن دی‌سی واقع شده است. سی‌آر‌آی یک استودیوی تولید در لس آنجلس دارد.

وزیر امور خارجه ایالات متحده، مایک پومپئو در بیانیه‌ای گفت: «در چین، همه رسانه‌ها برای حزب کمونیست چین (ح.ک.چ) کار می‌کنند، همان‌طور که دبیرکل شی جین‌پینگ صریحاً این را گفته است. از آنجاکه این سازمان‌ها برای ح.ک.چ کار می‌کنند، بهتر است که با آن‌ها به‌عنوان مبلغین خارجی رفتار کنیم، به این معنی که آن‌ها تحت نظارت وزارت خارجه قرار داشته باشند.»

این اولین باری نیست که ایالات متحده علیه رسانه‌های ح.ک.چ اقدام کرده است. وزارت دادگستری آمریکا الزام کرد که شینهوا و سی‌جی‌تی‌ان در سپتامبر ۲۰۱۸ به‌عنوان «نمایندگان خارجی» ثبت‌نام کنند. در سال ۲۰۱۹، درخواست سی‌جی‌تی‌ان برای تمدید اعتبار گزارشگری رسانه‌ای خود در کنگره رد شد. انجمن خبرنگاران رادیو و تلویزیون (RTCA) اظهار داشت که طبق مقررات نمی‌توانند به سازمان‌های نمایندگان خارجی، اعتبار رسانه‌ای برای دسترسی به کنگره اعطا کنند.^{۱۰۵}

۲. تعداد بیشتری از مؤسسات کنفوسیوس تعطیل شدند

در آوریل ۲۰۲۰ که آخرین کلاس درس کنفوسیوس در سوئد، در شهر فالکنبرگ در جنوب سوئد، تعطیل شد، سوئد به اولین کشور اروپایی تبدیل شد که تمام مؤسسات و کلاس‌های درس کنفوسیوس خود را تعطیل کرد. با توجه به اینکه اولین مؤسسه کنفوسیوس در اروپا در سال ۲۰۰۵ در دانشگاه استکهلم تأسیس شد، این آخرین پیشرفت در فاصله گرفتن سوئد از ح.ک.چ، گامی مهم محسوب می‌شود.^{۱۰۶}

^{۱۰۵} <https://fa.minghui.org/html/articles/2020/3/9/118231.html>
^{۱۰۶} <https://en.minghui.org/html/articles/2020/5/25/185210.html>

ایالات متحده فقط چند سال پیش، هنوز حدود یکصد و ده مؤسسه کنفوسیوس داشت، اما برخی از دانشگاه‌ها اقدام به تعطیل کردن این مؤسسات کردند، به‌ویژه پس از اینکه قانون جدید مجوز دفاع ملی، وزارت دفاع را از تأمین مالی دانشگاه‌هایی که میزبان مؤسسات کنفوسیوس هستند، منع کرد. دانشگاه مریلند در ۱۷ ژانویه ۲۰۲۰ اعلام کرد که مؤسسه کنفوسیوس خود را تعطیل می‌کند. این اولین مؤسسه کنفوسیوس در ایالات متحده بود که در سال ۲۰۰۴ تأسیس شد. دانشگاه میسوری نیز از تعطیل شدن مؤسسه کنفوسیوس خود خبر داد که برای اوت ۲۰۲۰ برنامه‌ریزی شده بود. نزدیک به بیست مؤسسه کنفوسیوس در ایالات متحده طی دو سال گذشته تعطیل شده است.

به‌گفته لی چانگچون، رئیس سابق تبلیغات ح.ک.چ، درحالی‌که اکثر مردم چین هرگز نام مؤسسات کنفوسیوس را نشنیده‌اند، اما این مؤسسه‌ها «بخش مهمی از تشکیلات تبلیغاتی چین در خارج از کشور هستند.» مؤسسه‌های کنفوسیوس توسط شورای بین‌المللی زبان چینی یا «هانبان»، یک دفتر فرعی زیر نظر وزارت آموزش و پرورش چین، اداره می‌شوند. هانبان طبق گزارش وبسایت رسمی خود، از سال ۲۰۰۴، در مجموع ۵۴۱ مؤسسه کنفوسیوس و ۱۱۷۰ کلاس درس کنفوسیوس در ۱۵۸ کشور و منطقه تأسیس کرده است. این به‌عنوان یک پلت‌فرم کلیدی برای رژیم کمونیستی چین، به‌منظور اعمال «قدرت نرم» و نفوذش در سراسر جهان عمل می‌کند.

این مؤسسه‌ها و کلاس‌های درس در مدارس یا دانشگاه‌ها فعالیت می‌کنند و هانبان معلمان، مطالب آموزشی و مهم‌تر از همه، بودجه این عملیات را تأمین می‌کند. در ظاهر، هدف ترویج زبان چینی و تقویت تبادل فرهنگی است. اما در واقع، هدف این است که پکن ایدئولوژی کمونیستی را صادر کند و دانشجویان محلی را شستشوی مغزی دهد.

طبق گزارش رادیو آسیای آزاد (RFA)، دولت چین تقریباً تمام جنبه‌های مؤسسات کنفوسیوس را کنترل می‌کند. در قراردادی که مدرسه میزبان امضا می‌کند نوشته شده است که هم قوانین چین و هم قوانین کشور میزبان اعمال می‌شود، افشای

عمومی قرارداد محدود است و اگر مدرسه میزبان کاری انجام دهد که مورد تأیید دولت چین نباشد، قرارداد فسخ خواهد شد. همه معلمان استخدام شده توسط هانبان ملزم به امضای قراردادی هستند که به موجب آن متعهد می‌شوند در فعالیت‌های فالون گونگ شرکت نکنند. هانبان همچنین تصریح می‌کند که مدارس میزبان باید از بحث درباره موضوعات مرتبط با تبت، تایوان، کشتار میدان تیان‌آنمن، و فالون گونگ در کلاس‌های خود اجتناب کنند.

در سال‌های اخیر، مؤسسه‌های کنفوسیوس به دلیل نقششان در استخدام جاسوسان و جاسوسی کردن از دانشجویان چینی خارج از کشور، با سازمان‌های اطلاعاتی چین در ارتباط بوده‌اند. براساس گزارش رویترز، در اکتبر ۲۰۱۹، بلژیک از تمدید ویزا برای سونگ شینینگ که رئیس مؤسسه کنفوسیوس در بروکسل بود، خودداری کرد. سونگ به جاسوسی برای آژانس‌های اطلاعاتی چین متهم شد و از ورود به بلژیک و دروازه بیست و پنج کشور اروپایی شنغن دیگر منع شد.

فصل ۱۶: مقامات و شهروندان در فاع از فالون گونگ صحبت می‌کنند

بیش از هزار مقام منتخب در سراسر جهان، ۱۳ مه ۲۰۲۲، سی‌امین سالگرد معرفی فالون دافا به عموم، و همچنین بیست‌وسومین روز جهانی فالون دافا را با صدور اعلامیه، تقدیرنامه و نامه تبریک مورد تجلیل قرار دادند. آن‌ها تأثیر مثبت این تمرین بر جوامع خود را تحسین کردند، از جمله اینکه چگونه تمرین‌کنندگان این روش در طول پاندمی، به کمک به همسایگان خود و به اشتراک گذاشتن مزایای این تمرین ادامه دادند.

در کانادا، بیست و سه شهر پرچم‌هایی را به اهتزاز درآوردند یا رنگ‌های خاصی را بر روی ساختمان‌های شاخص به نمایش گذاشتند تا ارزش‌های فالون گونگ یعنی حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری را جشن بگیرند. در ایالت پنسیلوانیا در ایالات متحده، در تاریخ ۱۳ مه به افتخار فالون دافا، یک پرچم آمریکا بر فراز ساختمان کنگره در هریسبورگ به اهتزاز درآمد و فرماندار تام ولف این پرچم و تقدیرنامه‌ای را به آقای لی هنگ‌جی، بنیانگذار فالون دافا، تقدیم کرد. برایان اوستراندر، شهردار شهر برایتون (انتاریو) در کانادا، گفت: «ما بسیار مفتخریم که این پرچم را برافراشته‌ایم. حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری فلسفه فالون دافا و همچنین آرزوی شهروندان ما در برایتون است.»^{۱۰۷}

این اقدامات عمومی در تقدیر از فالون گونگ، نقش مهمی در مقابله با آزار و شکنجه فالون گونگ به دست ح.ک.چ ایفا می‌کند. رژیم چین به‌طور مداوم سعی کرده است رهبران جهان را از طریق اجبار و منافع اقتصادی، در مورد این موضوع حساس ساکت کند و با ارسال نامه برای سیاستمداران، آن‌ها را تحت فشار قرار می‌دهد تا در حمایت از فالون گونگ، بیانیه عمومی یا اعلامیه صادر نکنند. بنابراین

حتی صحبت در دفاع از حقوق اولیه انسانیِ تمرین‌کنندگان فالون گونگ نیز تأثیر خودش را خواهد داشت.

۱. مقامات دولتی آزار و شکنجه را محکوم می‌کنند، روحیه تمرین‌کنندگان را مورد تحسین قرار می‌دهند^{۱۰۸}

۶۰۶ قانونگذار از سی کشور، در ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، ضمن امضای بیانیه‌ای مشترک، آزار و شکنجه «نظام‌مند و وحشیانه» فالون گونگ به دست ح.ک.چ را محکوم کردند. این بیانیه مشترک توسط دو تن از اعضای ارشد پارلمان کانادا، پیتر کنت و جودی اسگرو، و همچنین آن‌سوفی آلم، عضو پارلمان سوئد، ارائه شد. سایر امضاکنندگان این بیانیه مقامات فعلی و سابق بریتانیا، آلمان، فرانسه، ایتالیا، دانمارک، ایرلند، هلند، سوئیس، بلژیک، رومانی، اتریش، لهستان، جمهوری چک، اسلواکی، استرالیا، نیوزیلند، لتونی، نروژ، آرژانتین، ژاپن، تایوان، ونزوئلا، شیلی، استونی، مجارستان، ایالات متحده و اندونزی هستند.

آن‌سوفی آلم، عضو پارلمان سوئد، نوشت: «می‌خواهم دربارهٔ بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ اطلاع‌رسانی کنم که به‌عنوان زندانی عقیدتی در اردوگاه‌های "بازآموزی از طریق کار اجباری"، زندان‌ها و سایر مراکز بازداشت محبوس بوده‌اند. گزارش‌هایی دربارهٔ شکنجه و حتی برداشت اجباری اعضای بدن وجود دارد. به همین دلیل این بیانیه مشترک ارائه شد. در حقیقت، آزار و اذیت اقلیت‌ها در چین یکی از بدترین جنایات علیه حقوق بشر است که دنیا تاکنون به خود دیده است. برخی از ناظران بین‌المللی و مقامات قضایی آن را به‌عنوان یک نسل‌کشی توصیف کرده‌اند.»

نماینده پارلمان پیتر کنت ضمن تأیید این مطالب نوشت: «از جامعه بین‌المللی می‌خواهم تا ادامه نقض حقوق بشر توسط رژیم چین را با قاطعیت بیشتر و علنی‌تر محکوم کند. ما باید به کارمان ادامه دهیم و امیدواریم که چین روزی به قانون،

<https://fa.minghui.org/html/articles/2020/8/2/119937.html>^{۱۰۸}

آزادی بیان و اجتماعات و مذهب احترام بگذارد. روزی که اصول فالون گونگ: حقیقت، نیکخواهی، بردباری را بتوان با صدای بلند در میدان تیان‌آمن بیان کرد.»

یک سال بعد، در ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۱، اتحاد بین‌پارلمانی درباره چین (IPAC)، گروهی متشکل از صدها تن از نمایندگان پارلمان از بیست کشور دموکراتیک، بیانیه‌ای صادر کرد تا آزار و شکنجه فالون گونگ را که وارد بیست و دومین سال خود می‌شد، محکوم کند. در این بیانیه آمده است: «ما بار دیگر از دولت‌های خود می‌خواهیم که برخیزند و برای پایان دادن به چنین سرکوبی صحبت کنند. دولت‌های دموکراتیک باید دست به اقداماتی بزنند تا تجارت و استفاده از اعضای بدنی که به‌زور برداشته شده‌اند را در سطح جهان متوقف کنند. دولت چین باید درخصوص حمایت از حقوق انسانی همه مردم در چین پاسخگو باشد.»

در همان روز، ند پرایس، سخنگوی وزارت امور خارجه ایالات متحده، بیانیه‌ای صادر کرد: «هزاران تمرین‌کننده فالون گونگ هر ساله با بازداشت، آزار و اذیت، شکنجه و بدرفتاری مواجه می‌شوند، درحالی‌که صرفاً به دنبال تمرین مسالمت‌آمیز باور خود هستند. ما از جمهوری خلق چین می‌خواهیم که فوراً کمپین خود را علیه تمرین‌کنندگان فالون گونگ متوقف کند و کسانی را که به دلیل اعتقادشان زندانی شده‌اند آزاد کند.»

در همین حین، سی و پنج قانونگذار کانادایی نامه مشترکی به نخست‌وزیر جاستین ترودو ارسال کردند و از دولت کانادا خواستند که نقض وحشیانه حقوق بشر ح.ک.چ علیه تمرین‌کنندگان فالون گونگ را محکوم کند و آن دسته از مقامات چینی را که مرتکب نقض جدی حقوق بشر علیه تمرین‌کنندگان فالون گونگ شده‌اند، تحت قانون قربانیان مقامات فاسد خارجی (قانون سرگئی مگنیتسکی) تحریم کند. آن‌ها نوشتند: «با توجه به شدت و مقیاس نقض حقوق بشر فالون گونگ، ما معتقدیم که تحریم‌ها علیه عاملان آن در پیشبرد منافع عدالت بین‌المللی و حقوق بشر مؤثر خواهد بود.»

در میان سیاستمدارانی که در سراسر اروپا از پایان آزار و شکنجه دفاع کرده‌اند، بتینا ام. ویزمان، عضو بوندستاگ آلمان، در نامه‌ای نوشت: «آزار و شکنجه

تمرین‌کنندگان فالون گونگ به دست حزب کمونیست چین غیرقابل تحمل است. پایان دادن به آزار و شکنجه باید در دستور کار سیاست خارجی آلمان باشد.» پیترو اوسوسکی، یکی از اعضای شورای ملی اسلواکی، در یک سخنرانی گفت که کشورهای دموکراتیک نباید به دلیل منافع تجاری یا اقتصادی تسلیم رژیم‌های شرور مانند ح.ک.چ شوند، زیرا چنین کاری مایه شرمساری است.

مقامات منتخب در استرالیا و نیوزلند نیز از فالون گونگ حمایت کردند. سناتور استرالیایی اریک ایتز در ویدئویی گفت: «بیباید دوشادوش افراد شجاعی مانند تمرین‌کنندگان فالون گونگ، برای آزادی بجنگیم.» لوئیزا وال، نماینده پارلمان نیوزلند، در یک برنامه رادیویی، از قوانین جدید برای جلوگیری از شریک شدن شهروندان نیوزیلندی در برداشت اجباری اعضای بدن به دست ح.ک.چ، از طریق گردشگری پیوند عضو، حمایت کرد. یوشیتاکا ساکورادا، عضو مجلس نمایندگان ژاپن، گفت: «آزار و شکنجه حقوق بشر به دست ح.ک.چ به عنوان "نسل‌کشی" در ایالات متحده تلقی می‌شود. چین توسط یک حزب اداره می‌شود. اگر چین موارد نقض حقوق بشر خود را حل نکند و توسط جامعه بین‌المللی به رسمیت شناخته نشود، نمی‌تواند به کشوری درجه یک تبدیل شود.»

پس از اینکه ح.ک.چ قانون امنیت ملی را در هنگ‌کنگ اجرا کرد، اعضای شورای شهر از تمرین‌کنندگان فالون گونگ به خاطر پشتکارشان در حمایت از ایمانشان، به‌رغم آزار و شکنجه‌های سخت، تمجید کردند. وو چی وای، عضو شورای شهر، گفت که بسیاری از مردم در هنگ‌کنگ ابتدا در مورد صحت گزارش‌های مربوط به آزار و شکنجه فالون گونگ تردید داشتند، زیرا تحت تأثیر دروغ‌های ح.ک.چ همراه شده بودند. با تجاوز مداوم و مستمر ح.ک.چ به آزادی‌های ارزشمند هنگ‌کنگ، ساکنان اعتراض خود را به لایحه استرداد آغاز کردند. او گفت بنابراین هنگ‌کنگ‌ها شدت کمپین‌های تبلیغاتی و شستشوی مغزی ح.ک.چ را درک کردند و اکنون از طریق آزار و شکنجه فالون گونگ، ماهیت ح.ک.چ را واضح‌تر درک می‌کنند.

۲. شهروندان در سراسر جهان تمرین‌کنندگان را تشویق می‌کنند به تلاش‌های خود ادامه دهند

تمرین‌کنندگان فالون گونگ برای اطلاع‌رسانی گسترده درباره آزار و شکنجه، به برگزاری تجمع‌ها و راهپیمایی‌ها، برپایی غرفه‌های اطلاع‌رسانی، و میزبانی نمایشگاه‌های هنری و نمایش فیلم ادامه می‌دهند. با اعمال محدودیت برای تجمعات عمومی در طول پاندمی، تمرین‌کنندگان در برخی مناطق برای اعتراض به جنایات ح.ک.چ تور اتومبیل برگزار کردند. آن‌ها همچنین رویدادهای آنلاین، از جمله همایش‌ها و وبینارهایی برگزار کردند.

در تجمعی در نزدیکی تورنتو (کانادا)، هنرمندی از شانگهای توقف کرد تا با تمرین‌کنندگان صحبت کند. او گفت که وقتی به‌عنوان یک هنرمند در چین کار می‌کرد، آزادی نداشت و باید به‌دنبال تأییدیه برای هنر خود می‌بود. وی همچنین از نبود آزادی بیان ابراز تأسف کرد و گفت: «من همیشه از آزار و شکنجه فالون گونگ اطلاع داشتم، بنابراین واقعاً از این رویداد حمایت می‌کنم. هرچه افراد بیشتری ح.ک.چ را طرد کنند، رژیم سریع‌تر فرو می‌پاشد. آنچه انجام می‌دهید درست‌ترین کار است. افراد درستکار پیروز خواهند شد!»^{۱۰۹}

در کی‌یف (اوکراین)، تمرین‌کنندگان فالون گونگ در ۲۲ اوت ۲۰۲۱ برای بزرگداشت تمرین‌کنندگانی که در چین تا سرحد مرگ مورد آزار و شکنجه قرار گرفتند و کشته شدند، مراسم شمع‌افروزی برگزار کردند. نیکولای از تورنتو (کانادا)، به آن‌ها گفت: «ح.ک.چ سازمانی جنایتکار است. افرادی که از تجارت با چین کسب درآمد می‌کنند ممکن است فکر کنند: "من رشد اقتصادی را انتخاب می‌کنم، چه کسی به حقوق بشر اهمیت می‌دهد؟" اما اگر کشوری از حقوق بشر غافل شود، هر چیز دیگری قلبی است، زیرا ایدئولوژی کمونیستی دیر یا زود در شکل‌های مختلف ظاهر خواهد شد.»

«ظاهراً مردم فراموش کرده‌اند که چین رژیمی کمونیستی است، آن درحال سرکوب مردمش و ظلم به آن‌هاست. پیشرفت اقتصادی و هر چیز دیگری روی شن ساخته می‌شود. مهم نیست آن (ح.ک.چ) چقدر وحشتناک یا مخوف است، اگر سرکوب، بدرفتاری با سایرین و آزار و شکنجه وجود داشته باشد، این سیستم

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/6/30/124775.html>^{۱۰۹}

به‌نوعی تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. ما می‌دانیم که سیستم در اتحاد جماهیر شوروی بسیار ناقص بود، آن اکنون دیگر وجود ندارد. فکر می‌کنم همین اتفاق برای رژیم ح.ک.چ نیز رخ خواهد داد. چین درنهایت از شر ایدئولوژی کمونیستی خلاص خواهد شد.»^{۱۱۰}

تمرین‌کنندگان در روسیه نمایشگاه بین‌المللی هنر چن شِن رِن (حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری) را از ۶ تا ۸ مارس ۲۰۲۲ در مسکو برگزار کردند. برخی از این آثار هنری تمرین‌کنندگان فالون گونگی را به تصویر می‌کشند که به‌دلیل امتناع از رها کردن ایمان خود با مشکلات زیادی روبرو هستند، درحالی‌که برخی دیگر زیبایی تمرین فالون گونگ را نشان می‌دهند. بسیاری از بازدیدکنندگان این نمایشگاه گفتند که این نمایشگاه گرما و مهربانی را برای جامعه‌ای آشفته و ناآرام به ارمغان آورد. برخی گفتند که می‌توانند قدرت اخلاقی فوق‌العاده ساطع‌شده از این آثار هنری را احساس کنند.

ورونیکا، روانشناس و هیپنوتیزم‌درمانگر، گفت که وقتی از کنار این نقاشی‌ها می‌گذشت، انرژی مقاومت‌ناپذیری از سوی نقاشی‌ها احساس کرد که او را جذب این نمایشگاه کرد. «این پرتوها به‌خوبی قدرت روح انسان را به تصویر می‌کشند.» او گفت: «از آنجاکه نقاشان خودشان آزار و شکنجه را تجربه کرده‌اند، می‌توانید احساس کنید آنچه را که نقاشی کرده‌اند درک کرده‌اند و توانسته‌اند احساسات درونی خود را منتقل کنند.» ورونیکا همچنین گفت که این آثار هنری او را ترغیب کردند که به قدرت باور معنوی و اخلاقیات که همه به آن نیاز دارند فکر کند. یکی دیگر از بازدیدکنندگان، دانش‌آموزی به نام آندره، گفت: «نقاشی‌ها به ما یادآوری می‌کنند که مهربان باشیم و به صدای وجدان خود گوش دهیم.»^{۱۱۱}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/9/6/125262.html>^{۱۱۰}

<https://fa.minghui.org/html/articles/2022/3/15/128514.html>^{۱۱۱}

فصل ۱۷: چینی‌های بیشتری آگاه می‌شوند

به‌رغم آزار و خشونت‌هایی که تمرین‌کنندگان فالون گونگ در چین به دلیل رها نکردن ایمانشان با آن روبرو هستند، بسیاری از آن‌ها با مهربانی به خشونت پاسخ داده‌اند و صبورانه با مقامات صحبت و سعی می‌کنند آن‌ها را متقاعد کنند که در آزار و شکنجه مشارکت نکنند. زمانی که دفاتر تأمین اجتماعی محلی به‌طور غیرقانونی از برخی تمرین‌کنندگان خواستند وجوه بازنشستگی‌ای را که در زمان حبس به‌خاطر ایمانشان، به حسابشان واریز شده بود برگردانند، آن‌ها در دادگاه با موفقیت از خود دفاع کردند. در همین حین تعداد بیشتری از مردم چین خروج از ح.ک.چ را انتخاب می‌کنند و برخی حتی از تمرین‌کنندگان فالون گونگ محافظت می‌کنند.

۱. مسئولین کمپین «حذف کامل» پس از توضیح یک تمرین‌کننده درباره غیرقانونی بودن اعمالشان محل را ترک می‌کنند

یک تمرین‌کننده فالون گونگ در استان شانسی، ماجرای برخوردش با مقاماتی را بازگو کرد که به‌عنوان بخشی از کمپین «حذف کامل» ح.ک.چ می‌خواستند او را تحت فشار قرار دهند تا از ایمانش دست بکشد:

در ۷ سپتامبر ۲۰۲۱، سه نفر به‌طور غیرمنتظره به خانه‌ام آمدند. یکی رئیس بازنشسته نیروهای امنیتی مسلح، یکی از مقامات امنیتی محلی و دیگری رئیس ح.ک.چ محلی بود. وقتی نامشان را پرسیدم، متوجه شدم که یکی در حال فیلمبرداری است. از آن‌ها خواستم که دست از فیلم گرفتن بردارند که بلافاصله موافقت کردند. وقتی سعی کردم با تلفنم از چهره‌شان عکس بگیرم، ترسیدند و صورت خود را پوشاندند.

رئیس بازنشسته نیروهای مسلح امنیتی گفتگو را به‌صورت معمولی آغاز کرد و گفت: «آیا اخیراً بیرون می‌روی؟ آیا هنوز فالون گونگ را تمرین می‌کنی؟» پاسخ دادم: «تمرین فالون گونگ حق قانونی من

به‌عنوان یک شهروند است. صرف‌نظر از اینکه مسائل چگونه تغییر می‌کنند، اصول جهانی حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری هرگز تغییر نخواهند کرد.»

در ادامه گفتم: «فالون گونگ زندگی مردم را تغییر می‌دهد. بسیاری از افراد فالون گونگ را تمرین می‌کنند، از جمله دانشجویان با تحصیلات بالا و دانشجویان مقطع دکترا. آیا هرگز مشاهده کرده‌اید یا شنیده‌اید که یک تمرین‌کننده دافا اقدام به سرقت، دزدی یا قتل کند؟ آیا چنین مواردی را مستند کرده‌اید؟» به‌نظر می‌رسید حرف‌هایم را تصدیق می‌کنند. به صحبت‌هایم ادامه دادم و گفتم: «درواقع فالون گونگ صلح را به ارمغان می‌آورد. جهان به فالون گونگ نیاز دارد. پاندمی فعلی که با آن روبرو هستیم به‌دلیل انحطاط اخلاقیات مردم است.»

رئیس بازنشسته امنیت نیروهای مسلح فریاد زد: «دیگر در این باره صحبت نکن. فالون گونگ مخالف حزب و جامعه است. اگر همین‌طور به حرف‌زدن ادامه دهی، مجبور می‌کنیم [اسناد رها کردن فالون گونگ] را امضا کنی.» مدیر مجتمع افزود: «اگر این سند را امضا کنی، می‌توانی فالون گونگ را در خانه تمرین کنی که بر زندگی فرزندان تأثیر نخواهد گذاشت [اشاره به سیاست ح.ک.چ در خصوص شریک‌جرم دانستن اعضای خانواده]»

با قاطعیت به آن‌ها گفتم: «وقتی کسی باایمان باشد، با دیگران به‌خوبی رفتار می‌کند و از خودگذشتگی می‌کند. فرزندان از آن بهره‌مند خواهند شد. گفته‌ها و اعمال من مطابق قانون اساسی چین است. ح.ک.چ به‌مدت بیست و دو سال دروغ و اطلاعات جعلی منتشر کرده است. آن‌ها می‌ترسند از بین بروند. آن‌ها شما را به

اینجا فرستادند تا این کار نادرست را انجام دهید. شما واقعاً باید حقیقت درباره فالون گونگ را بدانید.»

در ادامه گفتم: «شما برای اجرای کمپین موسوم به "حذف کامل" به اینجا آمده‌اید. آیا واقعاً معنی این کمپین را می‌دانید؟ اگر بتوانید تمام رفتارهای ناعادلانه‌ای را که متحملشان شده‌ام از بین ببرید، اعتبارم را برگردانید و خسارت مالی ناشی از کاهش دستمزدم را جبران کنید، این عمل حذف کامل نامیده می‌شود. پس از آنکه سال‌ها تحت آزار و اذیت قرار گرفتم، امکان ندارد این سند "حذف کامل" را امضا کنم.» آن‌ها بدون اینکه حرفی بزنند با عجله رفتند.

۲. رئیس حزب روستا متقاعد شد که از مشارکت در آزار و شکنجه دست بردارد

تمرین‌کننده دیگری در مقاله‌ای که به مینگهویی ارسال کرد، نوشت:

کارکنان محلی چند بار درخصوص کمپین «حذف کامل» به منزلم آمدند. مرد و زنی در ماه اوت به خانه‌ام آمدند. مرد مزبور رهبر حزب روستا و زن از کارکنان دولتی شهر و مسئول آزار و شکنجه فالون گونگ بود.

آن‌ها ابتدا نام مرا تأیید کردند و پرسیدند که آیا هنوز فالون گونگ را تمرین می‌کنم. پاسخ دادم: «بله، من یک تمرین‌کننده فالون گونگ با ایمانی قوی هستم.» زن داشت چند برگه بیرون می‌آورد که مانعش شدم و گفتم: «لطفاً این کار را نکنید. می‌دانم که از من چه می‌خواهید، اما آن را قبول نمی‌کنم. من هشت ماه تحت آزار و اذیت بوده‌ام و نمی‌خواهم هیچ سندی را امضا کنم.» او گفت: «آیا ح.ک.چ خانه‌ای برایت فراهم نکرده است؟» در پاسخ گفتم: «نه. ما

هیچ چیزی از ح.ک.چ دریافت نکردیم. من آن را با تلاش خودم به دست آوردم. اگر ح.ک.چ خانه‌ام را از من نگیرد، خوب است.»

سپس از آن‌ها خواستم بنشینند و بابت اینکه کمی احساساتی شدم عذرخواهی کردم. به صحبت‌م ادامه دادم: «من مشکلی با شما ندارم. وقتی موضوع بیست و دو سال آزار و شکنجه را مطرح کردید، احساساتی شدم. آیا اگر فردی بخواهد ویژگی‌های اخلاقی خوبی داشته باشد و از اصول حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری را پیروی کند، ایرادی دارد؟»

«مردم در بیش از یک‌صد کشور جهان فالون‌گونگ را تمرین می‌کنند. تمرین این روش تزکیه در چین در واقع قانونی است. هیچ قانونی وجود ندارد که بیان کند تمرین فالون‌گونگ جرم است. کتاب‌های فالون‌گونگ نیز قانونی هستند. شما می‌توانید اعلامیه شماره ۵۰ اداره مطبوعات و انتشارات در سال ۲۰۱۱ را بررسی کنید. جیانگ زمین، رهبر سابق ح.ک.چ، این آزار و شکنجه را راه‌اندازی کرد. اقدامات او غیرقانونی و خلاف قانون اساسی بود. ح.ک.چ به منظور پرونده‌سازی برای فالون‌گونگ، خودسوزی در میدان تیان‌آنمن را سازماندهی کرد. ح.ک.چ به تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ اجازه نمی‌دهد حقیقت را بگویند. آیا این معقول است؟»

فضا آرام شد و دبیرکل حزب روستا گفت: «اگر به صحبت‌هایت ادامه دهی، من متقاعد می‌شوم.» از آن زن پرسیدم: «شما فالون‌گونگ را مورد آزار و اذیت قرار داده‌اید. آیا سندی قانونی برای توجیهش دارید؟» او مکتی کرد و گفت: «بله، دارم.» گفتم: «حتی اگر چنین سندی دارید، هنوز قانونی نیست.» او اصرار کرد و گفت که این غیرممکن است. به او گفتم: «اصل ۳۵ قانون اساسی آزادی

بیان، آزادی عقیده و آزادی مطبوعات را به روشنی تصریح کرده است. همه بروشورهای منتشرشده توسط تمرین‌کنندگان فالون گونگ قانونی هستند.»

هنگامی که برای رفتن آماده می‌شدند، دیدم که چشم‌های مرد برق می‌زند. او گفت: «برویم.» آن‌ها را تا کنار اتومبیلشان مشایعت کردم. مرد قبل از حرکت دو بار دست تکان داد. می‌دانستم که او حقیقت را درک کرده است.

۳. بانوی اهل چینگهای در دادگاه از خود دفاع می‌کند، اداره تأمین اجتماعی از پیگیری پرونده علیه او صرف‌نظر می‌کند

خانم کانگ جینینگ، تمرین‌کننده فالون گونگ در استان چینگهای، پس از دستگیری در مارس ۲۰۱۷، به‌خاطر ایمانش به‌مدت دو سال و شش ماه زندانی شد. او در سپتامبر ۲۰۱۹ آزاد شد و در دسامبر سال ۲۰۲۰ اختاریه‌ای از اداره تأمین اجتماعی شهر گلمود دریافت کرد که از او می‌خواست مزایای بازنشستگی‌ای را که در طول دوره زندان برایش واریز شده بود پس بدهد. خانم کانگ، حدوداً شصت‌ساله، با اداره تأمین اجتماعی تماس گرفت و به آن‌ها هشدار داد که درخواستشان غیرقانونی است.

او سپس در تاریخ ۲۰ آوریل ۲۰۲۱ احضاریه‌ای از دادگاه دریافت کرد مبنی بر اینکه اداره تأمین اجتماعی از او به‌خاطر دریافت پول ناعادلانه شکایت کرده است. به‌طور دقیق‌تر اداره تأمین اجتماعی خواستار این بود که او مزایای بازنشستگی دریافتی‌اش، در مجموع به مبلغ ۱۲۷۹۹۹ یوآن، را پس بدهد. در طی جلسه دادرسی در تاریخ ۱۴ مه، خانم کانگ به دفاع از خود پرداخت و خواستار مختومه‌شدن پرونده به‌خاطر فقدان مبنای قانونی آن شد. قاضی در آن روز تصمیمی را اعلام نکرد. در ۳۱ مه، خانم کانگ اطلاعیه‌ای دریافت کرد مبنی بر اینکه اداره تأمین اجتماعی از پرونده‌اش صرف‌نظر کرده است.

خانم کانگ در اظهارات دفاعی خود استدلال کرد که اولاً، این پرونده در حیطه حقوق مدنی نیست. دوماً، حقوق بازنشستگی دارایی خصوصی است نه دارایی دولتی، بنابراین هیچ سازمان یا فردی مجاز به توقیف آن نیست. و سوماً، کسر حقوق بازنشستگی در زمان بازداشت، قانون اساسی چین و سایر قوانین را نقض می‌کند.

به گفته افراد داخلی، قاضی زمان زیادی را صرف ارزیابی این پرونده کرد و حتی برای ملاقات با دادگاه استان، به مرکز استان رفت. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که دادگاه شهر گلمود نباید به این پرونده رسیدگی کند.^{۱۱۲}

۴. بیش از چهارصد میلیون چینی از ح.ک.چ خارج شده‌اند

پس از انتشار^{۱۱۳} شرح و تفسیر درباره حزب کمونیست در سال ۲۰۰۴، بسیاری از مردم چین خواستند از عضویت خود در ح.ک.چ کناره‌گیری کنند. درحالی‌که این رژیم همچنان به ارتکاب جنایات علیه بشریت در آزار و شکنجه فالون گونگ ادامه می‌دهد، تمرین‌کنندگان خطوط تلفنی راه‌اندازی کرده‌اند و از طریق آن با چین تماس گرفته‌اند تا به مردم کمک کنند از ح.ک.چ فاصله بگیرند تا در آینده به‌عنوان عضوی از یک سازمان جنایتکار مجبور به پاسخگویی نباشند. گزارش زیر نشان می‌دهد که چگونه جنبش «خروج از ح.ک.چ» در چین در سطح مردمی در حال گسترش است. خانم لی جینگ یک داوطلب فعال در خط تلفن خروج از ح.ک.چ در تورنتو است. او درباره روزی گفت که مردی به نام ژانگ با این خط تلفن تماس گرفت. «او گفت که دانشجوی کالج است و می‌خواهد از ح.ک.چ خارج شود. اما وقتی شروع کردم به توضیح اینکه چرا کناره‌گیری کردن مهم است، او به من بدویبراه گفت و به فالون گونگ بددهنی کرد، بنابراین بلافاصله فهمیدم که وی یکی از آن طرفداران ح.ک.چ است که برای ایجاد مشکل استخدام شده است.»

^{۱۱۲}<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/6/12/124657.html>

خانم لی آرام ماند و گفت: «آقای ژانگ، فحاشی فایده‌ای برایت ندارد.» سپس چند ماجرا درباره افراد باتقوا در دوران باستان که ثروت زیادی داشتند برایش تعریف کرد. او علاقه‌مند شده بود و گوش می‌داد. در طول نیم ساعت، خانم لی توضیح داد که خروج از ح.ک.چ به چه معناست و به سؤالات او پاسخ داد. سپس او موافقت کرد که با نام مستعار «ژانگ تیانیو» از حزب خارج شود.

خانم لی گفت: «اکنون می‌فهمید که چرا به‌خاطر خروج از ح.ک.چ برکت دریافت خواهید کرد. لطفاً عبارات خوش‌یمن "فالون دافا خوب است، حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری خوب است" را به خاطر بسپارید تا آینده‌ای درخشان داشته باشید. علاوه بر این، اکنون فرصت خوبی برای کسب برکات بیشتر دارید.»

آقای ژانگ پرسید: «منظورت چیست که "فرصت خوبی برای کسب برکت" دارم؟» خانم لی در پاسخ گفت: «اگر این پیام را به دوستان منتقل کنی و آن‌ها را تشویق کنی که از ح.ک.چ خارج شوند، آن‌ها برکت خواهند یافت و تو تقوای زیادی کسب خواهی کرد، زیرا به نجات مردم کمک می‌کنی.» آقای ژانگ پاسخ داد: «بسیار خوب. امتحانش می‌کنم.»

حدود دو ماه بعد، وقتی خانم لی به تماسی با آن خط تلفن پاسخ داد، تماس‌گیرنده گفت: «شما خانم لی جینگ هستی؟ آیا دانشجوی کالج ژانگ تیانیو را به‌خاطر دارید؟ او هم‌کلاسی من است و درباره خروج از ح.ک.چ به ما گفت. حالا کل کلاس می‌خواهند از حزب خارج شوند. لطفاً خودکارتان را برای ثبت اسامی آماده کنید.» او ح.ک.چ را با نام مستعار «وانگ هوده» ترک کرد و نام یازده دانشجوی دیگر را به خانم لی داد.

وقتی وی از خانم لی پرسید که کجا می‌تواند ماجراهای بیشتری مانند ماجراهایی که برای ژانگ تعریف کرده بود بخواند، خانم لی برایش توضیح داد که چگونه از سانسور اینترنت عبور و از وب‌سایت‌های خارج از چین اطلاعات رایگان دریافت کند. پس از آن، خانم لی چند تماس مشابه دریافت کرد. همه این تماس‌گیرنده‌ها

دانشجوی کالج بودند و می‌گفتند که این شماره تلفن را از وانگ هوده گرفته‌اند. خانم لی در نهایت فهرستی متشکل از پنجاه و نه دانشجو را ثبت کرد.^{۱۱۳}

تجربه خانم لی منعکس‌کننده تجربه بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ در چین است که فهرستی از افرادی را جمع‌آوری کرده‌اند که تمایل داشتند از ح.ک.چ خارج شوند. در برخی موارد، کل یک خانواده یا حتی همه اهالی یک روستا پس از اطلاع از حقیقت درمورد آزار و شکنجه فالون گونگ، از عضویت خود در حزب کناره‌گیری کرده‌اند. با هر فردی که انتخاب می‌کند از وجدان خود پیروی کند، تعداد بیشتری نیز از او دنباله‌روی خواهند کرد. از اوت ۲۰۲۲، بیش از چهارصد میلیون چینی از عضویت فعلی و سابق خود در ح.ک.چ و سازمان‌های جوانان آن، پیشگامان جوان و لیگ جوانان، کناره‌گیری کرده‌اند.

۵. شهروندان چینی در حمایت از تمرین‌کنندگان به پا خاستند

در طول آزار و شکنجه در چین، درحالی‌که برخی افراد برای گزارش دادن تمرین‌کنندگان فالون گونگ به مقامات، جوایزی دریافت کرده‌اند، برخی دیگر با درخواست برای آزادی تمرین‌کنندگان پس از بازداشتشان، از آن‌ها دفاع کرده‌اند و هنگامی که مأموران پلیس در جستجوی تمرین‌کنندگان بودند به محافظت از آن‌ها در برابر پلیس کمک کرده‌اند.

یکی از چنین نمونه‌هایی، ماجرای آقای ژانگ دچیان و همسرش خانم تانگ یوئه از روستای وانگژای در شهر چانگژو (استان هبی) است. آن‌ها در محله‌شان به صمیمی و مهربان بودن معروف هستند. باین‌حال رئیس روستا، لیانگ ژنژونگ، طی پنج روز سه بار به فروشگاه سخت‌افزار آن‌ها رفت و از آن‌ها خواست اظهاریه‌ای را امضا کنند مبنی بر اینکه از ایمان خود دست می‌کشند. لیانگ در ۱۲ نوامبر ۲۰۲۰ به آقای ژانگ گفت: «اداره پلیس جلسه‌ای داشت. آن‌ها از همه تمرین‌کنندگان فالون گونگ در فهرستشان خواستند اظهاریه‌ای مبنی بر رها کردن فالون گونگ

<https://fa.minghui.org/html/articles/2021/12/16/126604.html>^{۱۱۳}

امضا کنند. به من گفتند امضای تو را بگیرم. نظرت چیست که به‌عنوان یک تشریفات امضایش کنی؟ اگر همچنان در خانه تمرین کنی، هیچ‌کسی اهمیت نمی‌دهد. اگر از امضا کردن امتناع کنی، ممکن است دستگیر شوی.»

آقای ژانگ پاسخ داد: «من فقط درحال پیروی از اصول فالون گونگ یعنی حقیقت، نیک‌خواهی، بردباری هستم تا انسان خوبی باشم. مشکلش چیست؟ چرا باید این اظهاریه را امضا کنم؟ آیا می‌خواهی شخص بدی باشم؟» لیانگ گفت کاری که انجام می‌دهد به نفع آقای ژانگ است. آقای ژانگ به او گفت: «نگران نباش. بدون توجه به اینکه چه چیزی رخ می‌دهد، من نمی‌توانم دروغ بگویم.» سپس یک روستایی وارد فروشگاه شد. وقتی این روستایی فهمید که رئیس روستا به آقای ژانگ فشار می‌آورد تا فالون گونگ را کنار بگذارد، عصبانی شد و با صدای بلند به لیانگ گفت: «فالون گونگ اعتقاد شخصی آن‌هاست، پس چرا مزاحمت ایجاد می‌کنید؟ آیا کار بهتری برای انجام دادن ندارید؟»^{۱۴}

علاوه بر دفاع مردم از تمرین‌کنندگان در ملاءعام، افراد دیگری در چین در دادگاه‌ها از آن‌ها دفاع می‌کنند. یک وکیل حقوق بشر در چین در مه ۲۰۲۲ به وب‌سایت مینگهویی نوشت:

قابل‌توجه است که به‌رغم کمپین آزار و شکنجه سراسری گروه فالون گونگ به‌دست حزب کمونیست چین و تلاش برای ریشه‌کن کردن آن‌ها در عرض سه ماه، این گروه توانسته است تا به امروز استقامت کند. این واقعاً نشان می‌دهد که فالون گونگ چقدر حیاتی است و نمایانگر قدرت حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری است.

ما به‌عنوان وکلا، به‌ویژه وکلای حقوق بشر، این مسئولیت را داریم که از این گروه مردمی که تحت آزار و شکنجه قرار گرفته‌اند، سخن بگوییم و از آن‌ها دفاع کنیم. من روی پرونده بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون گونگ کار کرده‌ام، و ما دوستان خوبی برای هم شده‌ایم. آن‌ها بسیار مهربان هستند. تمرین‌کنندگان حتی از پلیسی که آن‌ها را به‌طرز وحشیانه‌ای مورد آزار و شکنجه قرار می‌دهد، رنجش به دل نمی‌گیرند، بلکه نسبت به آن‌ها

<https://en.minghui.org/html/articles/2020/12/15/188804.html>^{۱۴}

نیک‌خواه هستند و می‌خواهند آن‌ها را نجات دهند. من به‌عنوان وکیل حقوق بشر احساس می‌کنم وظیفه دارم که وکالت چنین گروهی از مردم و دفاع از حقوق آن‌ها را به‌عهده بگیرم.

در جامعه امروز، با این سطح از فساد در ح.ک.چ و انحطاط اخلاقی در بین مردم، آنچه بیش از همه به آن نیاز داریم، افراد باایمان و بااستقامت است و فالون‌گونی‌ها چنین افرادی هستند. وقتی امروز در دفاع از فالون‌گونگ صحبت می‌کنم، درواقع در دفاع از خودم و نسل‌های آینده صحبت می‌کنم. شخصی‌گفت که خود شیطان ترسناک نیست، خطرناک‌ترین چیز این است که جهان ساکت می‌ماند و از شرارت بی‌سابقه‌ای که در مقابلش رخ می‌دهد چشم‌پوشی می‌کند.

در طول سال‌ها، ما وکلای حقوق بشر درحالی‌که به‌دنبال اجرای عدالت برای تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ هستیم، با شرارت ح.ک.چ مواجه شده‌ایم. مقامات ح.ک.چ تمام تلاش خود را به کار گرفته‌اند تا قوانین را زیر پا بگذارند. آن‌ها درحال نشان دادن ماهیت واقعی خود هستند و دیگر برایشان مهم نیست که ماهیتشان را مخفی کنند. امیدوارم تعداد بیشتری از چینی‌ها بتوانند به فریبکاری ح.ک.چ پی ببرند.

تاریک‌ترین هوا درست قبل از طلوع آفتاب است، اما این تاریکی کوتاه‌مدت خواهد بود. زمستان سرد مطمئناً می‌گذرد و بهاری درخشان در راه است. با ادامه آگاه شدن عموم، جامعه‌ای رها از حزب کمونیست شیطانی به‌زودی از راه خواهد رسید. به‌زودی روزی فرا خواهد رسید که فالون‌گونگ توسط مردم سراسر جهان به رسمیت شناخته شود!

از استاد لی برای آموزش فالون‌گونگ به جهان، و از تمرین‌کنندگان دافا برای اشاعه این حقیقت متشکریم. به‌عنوان یک وکیل حقوق بشر، تا زمان اجرای عدالت همیشه در کنار شما خواهیم بود!

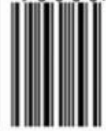

تألیف: گروه مینگهویی

ISBN 978-1-955630-40-5

9 0000 >

9 781955 630405